Thi thiên

1

1 Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của
kẻ dữ, Chẳng đứng trong đường tội nhân, Không
ngồi chỗ của kẻ nhạo báng;
2 Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-
hô-va, Và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm.
3 Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước,
Sanh bông trái theo thì tiết, Lá nó cũng chẳng
tàn héo; Mọi sự người làm đều sẽ thạnh vượng.
4 Kẻ ác chẳng như vậy đâu; Nhưng chúng nó
khác nào rơm rác gió thổi bay đi.
5 Bởi cớ ấy kẻ ác chẳng đứng nổi trong ngày
đoán xét, Tội nhân cũng không được vào hội
người công bình.
6 Vì Đức Giê-hô-va biết đường người công
bình, Song đường kẻ ác rồi bị diệt vong.

2

1 Nhân sao các ngoại bang náo loạn? Và những
dân tộc toan mưu chước hư không?
2 Các vua thế gian nổi dậy, Các quan trưởng
bàn nghị cùng nhau Nghịch Đức Giê-hô-va, và
nghịch Đấng chịu xức dầu của Ngài, mà rằng:
3 Chúng ta hãy bẻ lòi tói của hai Người, Và
quăng xa ta xiềng xích của họ.
4 Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo
báng chúng nó.

5 Bấy giờ Ngài sẽ nổi thạnh nộ phán cùng
chúng nó, Dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa
chúng nó, mà rằng:
6 Dầu vậy, ta đã lập Vua ta Trên Si-ôn là núi
thánh ta.
7 Ta sẽ giảng ra mạng lịnh: Đức Giê-hô-va
phán cùng ta rằng: Ngươi là Con ta; Ngày nay
ta đã sanh Ngươi.
8 Hãy cầu ta, ta sẽ ban cho Con các ngoại bang
làm cơ nghiệp, Và các đầu cùng đất làm của cải.
vãi
9 Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó;
Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm.
10 Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các
quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ.
11 Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ,
Và mừng rỡ cách run rẩy.
12 Hãy hôn Con, e Người nổi giận, Và các ngươi
hư mất trong đường chăng; Vì cơn thạnh nộ
Người hòng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu
mình nơi Người có phước thay!

3

1 Đức Giê-hô-va ôi! kẻ cừu địch tôi đã thêm
nhiều dường bao! Lắm kẻ dấy lên cùng tôi thay!
2 Biết bao kẻ nói về linh hồn tôi rằng: Nơi Đức
Chúa Trời chẳng có sự cứu rỗi cho nó.
3 Nhưng, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là cái khiên
chở che tôi; Ngài là sự vinh hiển tôi, và là Đấng
làm cho tôi ngước đầu lên.
4 Tôi lấy tiếng tôi mà kêu cầu Đức Giê-hô-va,
Từ núi thánh Ngài đáp lời tôi.

5 Tôi nằm xuống mà ngủ; Tôi tỉnh thức, vì Đức
Giê-hô-va nâng đỡ tôi.
6 Tôi sẽ không nao muôn người Vây tôi khắp
bốn bên.
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy chỗi dậy; Hỡi Đức
Chúa Trời tôi, hãy cứu tôi! Vì Chúa đã vả má
các kẻ thù nghịch tôi, Và bẻ gãy răng kẻ ác.
8 Sự cứu rỗi thuộc về Đức Giê-hô-va. Nguyện
phước Ngài giáng trên dân sự Ngài!

4

1 Hỡi Đức Chúa Trời của sự công bình tôi, Khi
tôi kêu cầu, xin hãy đáp lời tôi. Khi tôi bị gian
truân Ngài để tôi trong nơi rộng rãi; Xin hãy
thương xót tôi, và nghe lời cầu nguyện tôi.
2 Hỡi các con loài người, sự vinh hiển ta sẽ bị
sỉ nhục cho đến chừng nào? Các ngươi sẽ ưa
mến điều hư không, Và tìm sự dối trá cho đến
bao giờ?
3 Phải biết rằng Đức Giê-hô-va đã để riêng cho
mình người nhân đức. Khi ta kêu cầu Đức Giê-
hô-va, ắt Ngài sẽ nghe lời ta.
4 Các ngươi khá e sợ, chớ phạm tội; Trên
giường mình hãy suy gẫm trong lòng, và làm
thinh.
5 Hãy dâng sự công bình làm của lễ Và để lòng
tin cậy nơi Đức Giê-hô-va.
6 Nhiều người nói: Ai sẽ cho chúng ta thấy
phước? Hỡi Đức Giê-hô-va, xin soi trên chúng
tôi sự sáng mặt Ngài.

7 Chúa khiến lòng tôi vui mừng nhiều hơn
chúng nó, Dầu khi chúng nó có lúa mì và rượu
nho dư dật.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ nằm và ngủ bình
an; Vì chỉ một mình Ngài làm cho tôi được ở yên
ổn.

5

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin lắng tai nghe lời tôi,
Xem xét sự suy gẫm tôi.
2 Hỡi Vua tôi, Đức Chúa Trời tôi, xin hãy nghe
tiếng kêu của tôi, Vì tôi cầu nguyện cùng Chúa.
3 Đức Giê-hô-va ôi! buổi sáng Ngài sẽ nghe
tiếng tôi; Buổi sáng tôi sẽ trình bày duyên cớ tôi
trước mặt Ngài, và trông đợi.
4 Vì Chúa chẳng phải là Đức Chúa Trời bằng
lòng sự dữ; Kẻ ác sẽ không được ở cùng Chúa.
5 Kẻ kiêu ngạo chẳng đứng nổi trước mặt
Chúa; Chúa ghét hết thảy những kẻ làm ác.
6 Chúa sẽ hủy diệt các kẻ nói dối; Đức Giê-hô-
va gớm ghiếc người đổ huyết và kẻ gian lận.
7 Còn tôi, nhờ sự nhân từ dư dật của Chúa, tôi
sẽ vào nhà Chúa, Lấy lòng kính sợ Chúa mà thờ
lạy trước đền thánh của Chúa.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân vì kẻ thù nghịch tôi,
xin lấy công bình Ngài mà dẫn dắt tôi, Và ban
bằng đường Ngài trước mặt tôi.
9 Vì nơi miệng chúng nó chẳng có sự thành
tín; Lòng chúng nó chỉ là gian tà; Họng chúng
nó là huyệt mả mở ra; Lưỡi chúng nó đầy dẫy
điều dua nịnh.

10 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy trừng trị chúng
nó; Nguyện họ sa ngã trong mưu chước mình;
Hãy xô đuổi họ vì tội ác rất nhiều của họ; Vì họ
đã phản nghịch cùng Chúa.
11 Nhưng phàm ai nương náu mình nơi Chúa
sẽ khoái lạc, Cất tiếng reo mừng đến mãi mãi,
Vì Chúa bảo hộ các người ấy; Kẻ nào ái mộ danh
Chúa Cũng sẽ nức lòng mừng rỡ nơi Chúa.
12 Vì hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài sẽ ban
phước cho người công bình, Lấy ơn vây phủ
người khác nào bằng cái khiên.

6

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin chớ nổi thạnh nộ mà
trách tôi, Chớ sửa phạt tôi trong khi Ngài giận
phừng,
2 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin thương xót tôi, vì tôi
yếu mỏn; Lạy Đức Giê-hô-va, xin chữa tôi, vì
xương cốt tôi run rẩy.
3 Đức Giê-hô-va ôi! linh hồn tôi cũng bối rối
quá đỗi; Còn Ngài, cho đến chừng nào?
4 Lạy Đức Giê-hô-va, xin hãy trở lại, giải cứu
linh hồn tôi; Hãy cứu tôi vì lòng nhân từ Ngài.
5 Vì trong sự chết chẳng còn nhớ đến Chúa
nữa; Nơi âm phủ ai sẽ cảm tạ Chúa?
6 Tôi mỏn sức vì than thở, Mỗi đêm tôi làm trôi
giường tôi, Dầm nó với nước mắt.
7 Mắt tôi hao mòn vì buồn thảm, Làng lệt vì
cớ cừu địch tôi.
8 Hỡi kẻ làm ác kia, khá lìa xa ta hết thảy; Vì
Đức Giê-hô-va đã nghe tiếng khóc lóc ta.

9 Đức Giê-hô-va đã nghe sự nài xin ta. Ngài
nhậm lời cầu nguyện ta.
10 Hết thảy kẻ thù nghịch tôi sẽ bị hổ thẹn và
bối rối lắm; Chúng nó sẽ sụt lui lại, vội vàng bị
mất cỡ.

7

1 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, tôi nương
náu mình nơi Ngài; Xin hãy cứu tôi khỏi kẻ rượt
đuổi tôi, và thoát giải tôi,
2 Kẻo kẻ thù nghịch xé tôi như con sư tử, Và
phân tôi từ mảnh, không ai giải cứu cho.
3 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, nhược bằng
tôi đã làm điều ấy, Và có sự gian ác nơi tay tôi;
4 Nếu tôi đã trả ác cho người ở hòa hảo cùng
tôi, Và cướp lột kẻ hiếp tôi vô cớ,
5 Thì đáng cho kẻ thù nghịch đuổi theo tôi kịp
Giày đạp mạng sống tôi dưới đất, Và làm rạp
vinh hiển tôi xuống bụi đất.
6 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nổi thạnh nộ mà
chỗi dậy; Hãy dấy nghịch cùng sự giận hoảng
của kẻ hiếp tôi; Khá tỉnh thức mà giúp đỡ tôi;
Ngài đã truyền định sự đoán xét rồi.
7 Hội các dân tộc sẽ vây phủ tứ phía Ngài; Còn
Ngài vì chúng phải trở lên cao.
8 Đức Giê-hô-va đoán xét các dân. Hỡi Đức
Giê-hô-va, xin hãy đoán xét tôi theo sự công bình
tôi, Và theo sự thanh liêm ở nơi lòng tôi.
9 è, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò
xét lòng dạ loài người, Xin hãy khiến cùng tận
sự gian ác kẻ dữ, Song hãy làm cho vững vàng
người công bình.

10 Đức Chúa Trời là cái khiên tôi, Ngài là Đấng
cứu rỗi những kẻ có lòng ngay thẳng.
11 Đức Chúa Trời là quan án công bình, Thật
là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác.
12 Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời
sẽ mài gươm: Ngài đã giương cung mà chực cho
sẵn,
13 Cũng đã vì nó sắm sửa khí giới làm chết, Và
làm những tên Ngài phừng lửa.
14 Kìa, kẻ dữ đang đẻ gian ác; Thật nó đã hoài
thai sự khuấy khỏa, và sanh điều dối trá.
15 Nó đào một hố sâu, Nhưng lại té vào hố nó
đã đào.
16 Sự khuấy khỏa nó đã làm sẽ đổ lại trên đầu
nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó.
17 Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự
công bình Ngài, Và ca tụng danh Đức Giê-hô-va
là Đấng Chí cao.

8

1 Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh
Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao;
Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các từng trời!
2 Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng
trẻ thơ và những con đang bú, Mà lập nên năng
lực Ngài, Đặng làm cho người thù nghịch và kẻ
báo thù phải nín lặng.
3 Khi tôi nhìn xem các từng trời là công việc
của ngón tay Chúa, Mặt trăng và các ngôi sao
mà Chúa đã đặt,
4 Loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài
người là chi, mà Chúa thăm viếng nó?

5 Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút,
Đội cho người sự vinh hiển và sang trọng.
6 Chúa ban cho người quyền cai trị công việc
tay Chúa làm, Khiến muôn vật phục dưới chân
người:
7 Cả loài chiên, loài bò, Đến đỗi các thú rừng,
8 Chim trời và cá biển, Cùng phàm vật gì lội đi
các lối biển.
9 Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh
Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

9

1 Tôi sẽ hết lòng cảm tạ Đức Giê-hô-va, Tỏ ra
các công việc lạ lùng của Ngài.
2 Hỡi Đấng chí cao, tôi sẽ vui vẻ, hớn hở nơi
Ngài, Và ca tụng danh của Ngài.
3 Khi kẻ thù nghịch tôi lui bước, Chúng nó vấp
ngã, và hư mất trước mặt Chúa.
4 Vì Chúa binh vực quyền lợi và duyên cớ tôi;
Chúa ngồi tòa mà đoán xét công bình.
5 Chúa đã quở trách các nước, hủy diệt kẻ ác,
Xóa sạch danh chúng nó đời đời.
6 Kẻ thù nghịch đã đến cùng, bị hủy diệt đời
đời; Còn các thành Chúa đã phá đổ, Dầu kỷ niệm
nó cũng đã bị hư mất rồi.
7 Nhưng Đức Giê-hô-va ngồi cai trị đời đời;
Ngài đã dự bị ngôi mình để đoán xét.
8 Ngài sẽ lấy công bình đoán xét thế gian, Dùng
sự ngay thẳng mà xử các dân tộc.
9 Đức Giê-hô-va sẽ làm nơi náu ẩn cao cho kẻ
bị hà hiếp, Một nơi náu ẩn cao trong thì gian
truân.

10 Hỡi Đức Giê-hô-va, phàm ai biết danh Ngài
sẽ để lòng tin cậy nơi Ngài; Vì Ngài chẳng từ bỏ
kẻ nào tìm kiếm Ngài.
11 Khá hát ngợi khen Đức Giê-hô-va, là Đấng
ngự tại Si-ôn; Hãy báo cáo giữa các dân công
việc tối cao của Ngài.
12 Vì Đấng báo thù huyết nhớ lại kẻ khốn cùng,
Chẳng hề quên tiếng kêu của họ.
13 Đức Giê-hô-va ôi! xin thương xót tôi; Hỡi
Đấng đem tôi lên khỏi cửa sự chết, Hãy xem sự
gian nan tôi mắc phải tại vì kẻ ghét tôi;
14 Hầu cho tại cửa con gái Si-ôn, Tôi tỏ ra mọi
sự ngợi khen Chúa, Và mừng rỡ về sự cứu rỗi
của Ngài.
15 Các dân đã lún xuống trong hố chúng nó đã
đào; Chân của chúng nó mắc vào lưới chúng nó
đã gài kín.
16 Đức Giê-hô-va thi hành sự đoán xét mà tỏ
mình Ngài ra; Kẻ ác bị công việc tay mình làm
trở vấn lấy.
17 Kẻ ác sẽ bị xô xuống âm phủ, Và các dân
quên Đức Chúa Trời cũng vậy.
18 Người thiếu thốn sẽ không bị bỏ quên luôn
luôn, Và kẻ khốn cùng chẳng thất vọng mãi mãi.
19 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỗi dậy, chớ cho
người đời được thắng; Nguyện các dân bị đoán
xét trước mặt Ngài.
20 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy làm cho chúng
nó sợ hãi. Nguyện các dân biết mình chẳng qua
là người phàm.

10

1 Đức Giê-hô-va ôi! vì cớ gì Ngài đứng xa, Lúc
gian truân tại sao Ngài ẩn mình đi?
2 Kẻ ác, vì lòng kiêu ngạo, hăm hở rượt theo
người khốn cùng; Nguyện chúng nó phải mắc
trong mưu chước mình đã toan.
3 Vì kẻ ác tự khoe về lòng dục mình; Kẻ tham
của từ bỏ Đức Giê-hô-va, và khinh dể Ngài.
4 Kẻ ác bộ mặt kiêu ngạo mà rằng: Ngài sẽ
không hề hạch hỏi. Chẳng có Đức Chúa Trời:
kìa là tư tưởng của hắn.
5 Các đường hắn đều may mắn luôn luôn; Sự
đoán xét của Chúa cao quá, mắt hắn chẳng thấy
được; Hắn chê hết thảy kẻ thù nghịch mình.
6 Hắn nghĩ rằng: Ta sẽ chẳng lay động; Ta sẽ
không bị tai họa gì đến đời đời.
7 Miệng hắn đầy sự nguyền rủa, sự giả dối, và
sự gian lận; Dưới lưỡi nó chỉ có sự khuấy khỏa
và gian ác.
8 Hắn ngồi nơi rình rập của làng, giết kẻ vô
tội trong nơi ẩn khuất; Con mắt hắn dòm hành
người khốn khổ.
9 Hắn phục trong nơi kín đáo như sư tử trong
hang nó; Hắn rình rập đặng bắt người khốn
cùng; Khi hắn kéo kẻ khốn cùng vào lưới mình,
thì đã bắt được nó rồi.
10 Hắn chùm hum, và cúi xuống, Kẻ khốn khổ
sa vào vấu hắn.
11 Hắn nghĩ rằng: Đức Chúa Trời quên rồi,
Ngài đã ẩn mặt, sẽ không hề xem xét.

12 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy chỗi dậy; Hỡi Đức
Chúa Trời, hãy giơ tay Ngài lên; Chớ quên kẻ
khốn cùng.
13 Vì cớ sao kẻ ác khinh dể Đức Chúa Trời, Và
nghĩ rằng: Chúa sẽ chẳng hề hạch hỏi?
14 Chúa đã thấy rồi; vì Chúa xem xét sự bạo tàn
và sự độc hại, Để lấy chính tay Chúa mà báo trả
lại; Còn kẻ khốn khổ phó mình cho Chúa; Chúa
là Đấng giúp đỡ kẻ mồ côi.
15 Hãy bẻ gãy cánh tay kẻ ác, Và tra tìm sự gian
ác của kẻ dữ cho đến không còn thấy gì nữa.
16 Đức Giê-hô-va làm Vua đến đời đời vô cùng;
Các ngoại bang bị diệt mất khỏi đất của Ngài.
17 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã nghe lời ước ao
của kẻ hiền từ; Khiến lòng họ được vững bền,
và cũng đã lắng tai nghe,
18 Đặng xét công bình việc kẻ mồ côi và người
bị hà hiếp, Hầu cho loài người, vốn bởi đất mà
ra, không còn làm cho sợ hãi nữa.

11

1 Tôi nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va; Sao
các ngươi nói cùng linh hồn ta: Hãy trốn lên núi
ngươi như con chim?
2 Vì kìa, kẻ ác gương cung, Tra tên mình trên
dây, Đặng bắn trong tối tăm kẻ có lòng ngay
thẳng.
3 Nếu các nền bị phá đổ, Người công bình sẽ
làm sao?

4 Đức Giê-hô-va ngự trong đền thánh Ngài;
Ngôi Ngài ở trên trời; Con mắt Ngài nhìn xem,
Mí mắt Ngài dò con loài người.
5 Đức Giê-hô-va thử người công bình; Nhưng
lòng Ngài ghét người ác và kẻ ưa sự hung bạo.
6 Ngài sẽ giáng xối trên kẻ ác những bẫy, lửa và
diêm; Một ngọn gió phỏng sẽ là phần của chúng
nó.
7 Vì Đức Giê-hô-va là công bình; Ngài yêu sự
công bình: Những người ngay thẳng sẽ nhìn
xem mặt Ngài.

12

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin cứu chúng tôi, vì người
nhân đức không còn nữa, Và kẻ thành tín đã mất
khỏi giữa con loài người.
2 Chúng đều dùng lời dối trá mà nói lẫn nhau,
Lấy môi dua nịnh và hai lòng, Mà trò chuyện
nhau.
3 Đức Giê-hô-va sẽ diệt hết thảy các môi dua
nịnh, Và lưỡi hay nói cách kiêu ngạo;
4 Tức là kẻ nói rằng: Nhờ lưỡi mình chúng ta
sẽ được thắng; Môi chúng ta thuộc về chúng ta:
Ai là Chúa của chúng ta?
5 Nhân vì người khốn cùng bị hà hiếp, và kẻ
thiếu thốn rên siếc, Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ
ta sẽ chỗi dậy, Đặt người tại nơi yên ổn, là nơi
người mong muốn.
6 Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch,
Dường như bạc đã thét trong nồi dót bằng gốm,
Luyện đến bảy lần.

7 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ gìn giữ các người
khốn cùng, Hằng bảo tồn họ cho khỏi dòng dõi
nầy.
8 Khi sự hèn mạt được đem cao lên giữa loài
người, Thì kẻ ác đi dạo quanh tứ phía.

13

1 Đức Giê-hô-va ôi! Ngài sẽ hằng quên tôi cho
đến chừng nào? Ngài ẩn mặt cùng tôi cho đến
bao giờ?
2 Tôi phải lo lắng nơi linh hồn tôi, Hằng ngày
buồn thảm nơi lòng tôi cho đến bao giờ? Kẻ thù
nghịch tôi sẽ trổi hơn tôi cho đến chừng nào?
3 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, xin hãy
xem xét, nhậm lời tôi, Và làm cho mắt tôi được
sáng, Kẻo tôi phải ngủ chết chăng.
4 Kẻ thù nghịch nói rằng: Ta đã thắng hơn nó,
Và kẻ cừu địch mừng rỡ khi tôi xiêu tó.
5 Nhưng tôi đã tin cậy nơi sự nhân từ Chúa;
Lòng tôi khoái lạc về sự cứu rỗi của Chúa.
6 Tôi sẽ hát ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì Ngài
đã làm ơn cho tôi.

14

1 Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng: chẳng có
Đức Chúa Trời. Chúng nó đều bại hoại, đã làm
những việc gớm ghiếc; Chẳng có ai làm điều
lành.
2 Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con
loài người, Đặng xem thử có ai khôn ngoan, Tìm
kiếm Đức Chúa Trời chăng.

3 Chúng nó thay thảy đều bội nghịch, cùng
nhau trở nên ô uế; chẳng có ai làm điều lành,
Dầu một người cũng không.
4 Các kẻ làm ác há chẳng hiểu biết sao? Chúng
nó ăn nuốt dân ta khác nào ăn bánh, và cũng
chẳng kề cầu khẩn Đức Giê-hô-va.
5 Chúng nó bị cơn kinh khiếp áp bắt, Vì Đức
Chúa Trời ở giữa dòng dõi kẻ công bình.
6 Các ngươi làm bại mưu kẻ khốn cùng, Bởi vì
Đức Giê-hô-va là nơi nương náu của người.
7 Oâi! chớ chi từ Si-ôn sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-
ên đã đến! Khi Đức Giê-hô-va đem về những
phu tù của dân sự Ngài, Thì Gia-cốp sẽ mừng rỡ
và Y-sơ-ra-ên vui vẻ.

15

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, ai sẽ ngụ trong đền tạm
Ngài? Ai sẽ ở trên núi thánh Ngài?
2 Aáy là kẻ đi theo sự ngay thẳng, làm điều
công bình, Và nói chân thật trong lòng mình;
3 Kẻ nào có lưỡi không nói hành, Chẳng làm
hại cho bạn hữu mình, Không gieo sỉ nhục cho
kẻ lân cận mình;
4 Người nào khinh dể kẻ gian ác, Nhưng tôn
trọng kẻ kính sợ Đức Giê-hô-va; Kẻ nào thề
nguyện, dầu phải tổn hại cũng không đổi dời
gì hết;
5 Người nào không cho vay tiền lấy lời, Chẳng
lãnh hối lộ đặng hại người vô tội. Kẻ nào làm
các điều ấy sẽ không hề rúng động.

16

1 Đức Chúa Trời ôi! xin hãy phù hộ tôi, vì tôi
nương náu mình nơi Chúa.
2 Tôi đã nói cùng Đức Giê-hô-va rằng: Ngài
là Chúa tôi; Trừ Ngài ra tôi không có phước gì
khác.
3 Tôi lấy làm thích mọi đàng Các người thánh
trên đất, và những bực cao trọng.
4 Sự buồn rầu của những kẻ dâng của lễ cho
thần khác sẽ thêm nhiều lên: Tôi sẽ không dâng
lễ quán bằng huyết của chúng nó, Cũng không
xưng tên chúng nó trên môi tôi.
5 Đức Giê-hô-va là phần cơ nghiệp và là cái
chén của tôi: Ngài gìn giữ phần sản tôi.
6 Tôi may được phần cơ nghiệp ở trong nơi tốt
lành; Phải, tôi có được cơ nghiệp đẹp đẽ.
7 Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va, là Đấng
khuyên bảo tôi; Ban đêm lòng tôi cũng dạy dỗ
tôi.
8 Tôi hằng để Đức Giê-hô-va đứng ở trước mặt
tôi; Tôi chẳng hề bị rúng động, vì Ngài ở bên
hữu tôi.
9 Bởi cớ ấy lòng tôi vui vẻ, linh hồn tôi nức
mừng rỡ; Xác tôi cũng sẽ nghỉ yên ổn;
10 Vì Chúa sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm
phủ, Cũng không để cho người thánh Chúa thấy
sự hư nát.
11 Chúa sẽ chỉ cho tôi biết con đường sự sống;
Trước mặt Chúa có trọn sự khoái lạc, Tại bên
hữu Chúa có điều vui sướng vô cùng.

17

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy nghe sự công
chánh, để ý về tiếng kêu của tôi; Xin hãy lắng
tai nghe lời cầu nguyện tôi ra bởi môi không giả
dối.
2 Nguyện quyền lợi tôi ra từ trước mặt Chúa;
Cầu mắt Chúa xem xét sự ngay thẳng.
3 Chúa đã dò lòng tôi, viếng tôi lúc ban đêm;
Có thử tôi, nhưng chẳng tìm thấy gì hết; Tôi đã
quyết định miệng tôi sẽ không phạm tội.
4 Còn về công việc loài người, Tôi nhờ lời môi
Chúa phán mà giữ lấy mình khỏi các con đường
của kẻ hung bạo.
5 Bước tôi vững chắc trong các lối của Chúa,
Chân tôi không xiêu tó.
6 Hỡi Đức Chúa Trời, tôi cầu nguyện cùng
Chúa, vì Chúa sẽ nhậm lời tôi: Xin Chúa nghiêng
tai qua mà nghe lời tôi.
7 Hỡi Đấng dùng tay hữu cứu kẻ nương náu
mình nơi Ngài Khỏi những kẻ dấy nghịch cùng
họ, Xin hãy tỏ ra sự nhân từ lạ lùng của Ngài.
8 Cầu Chúa bảo hộ tôi như con ngươi của mắt;
Hãy ấp tôi dưới bóng cánh của Chúa.
9 Cho khỏi kẻ ác hà hiếp tôi, Khỏi kẻ thù nghịch
hăm hở vây phủ tôi.
10 Chúng nó bít lòng mình lại; Miệng chúng
nó nói cách kiêu căng.
11 Chúng nó vây phủ chúng tôi mỗi bước, Mắt
chúng nó dòm hành đặng làm cho chúng tôi sa
ngã.
12 Nó giống như sư tử mê mồi, Như sư tử tơ
ngồi rình trong nơi khuất tịch.

13 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chờ dậy, đi đón
và đánh đổ nó; hãy dùng gươm Ngài mà giải cứu
linh hồn tôi khỏi kẻ ác.
14 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy dùng tay Ngài
giải cứu tôi khỏi loài người, tức khỏi người thế
gian, Mà có phần phước mình trong đời bây giờ;
Ngài làm cho bụng chúng nó đầy dẫy vật báu
của Ngài; Chúng nó sanh con thỏa nguyện, Và
để lại phần của còn dư cho con cháu mình,
15 Còn tôi, nhờ sự công bình, tôi sẽ được thấy
mặt Chúa; Khi tôi tỉnh thức, tôi sẽ thỏa nguyện
nhìn xem hình dạng của Chúa.

18

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là năng lực tôi, tôi
yêu mến Ngài.
2 Đức Giê-hô-va là hòn đá tôi, đồn lũy tôi, Đấng
giải cứu tôi; Đức Chúa Trời là hòn đá tôi, nơi Ngài
tôi sẽ nương náu mình; Ngài cũng là cái khiên
tôi, sừng cứu rỗi tôi, và là nơi náu ẩn cao của
tôi.
3 Đức Giê-hô-va đáng được ngợi khen; tôi sẽ
kêu cầu Ngài, Aét sẽ được giải cứu khỏi các kẻ
thù nghịch tôi.
4 Các dây sự chết đã vương vấn tôi, Lụt gian
ác chảy cuộn làm cho tôi sợ hãi.
5 Những dây Aâm phủ đã vấn lấy tôi, Lưới sự
chết hãm bắt tôi.
6 Trong cơn gian truân tôi cầu khẩn Đức Giê-
hô-va, Tôi kêu cầu Đức Chúa Trời tôi: Tại đền
Ngài, Ngài nghe tiếng tôi, Và tiếng kêu cầu của
tôi thấu đến tai Ngài.

7 Bấy giờ đất động và rung, Nền các núi cũng
lay chuyển Và rúng động, vì Ngài nổi giận.
8 Khói bay ra từ lỗ mũi Ngài, Ngọn lửa hực
phát ra từ miệng Ngài, Làm cho than cháy đỏ.
9 Ngài làm nghiêng lệch các từng trời, và ngự
xuống; Dưới chân Ngài có vùng đen kịt.
10 Ngài cỡi chê-ru-bin và bay, Ngài liệng trên
cánh của gió.
11 Ngài nhờ sự tối tăm làm nơi ẩn núp mình,
Dùng các vùng nước tối đen và mây mịt mịt của
trời, Mà bủa xung quanh mình Ngài dường như
một cái trại.
12 Từ sự rực rỡ ở trước mặt Ngài, ngang qua
các mây mịt mịt của Ngài, Có phát ra mưa đá và
than hực lửa.
13 Đức Giê-hô-va sấm sét trên các từng trời,
Đấng Chí cao làm cho vang rân tiếng của Ngài,
Có mưa đá và than hực lửa.
14 Ngài bắn tên, làm cho tản lạc quân thù
nghịch tôi, Phát chớp nhoáng nhiều, khiến
chúng nó lạc đường.
15 Hỡi Đức Giê-hô-va, bởi lời hăm he của Ngài,
Bởi gió xịt ra khỏi lỗ mũi Ngài, Đáy biển bèn lộ
ra, Và các nền thế gian bị bày tỏ.
16 Từ Trên cao Ngài giơ tay ra nắm tôi, Rút tôi
ra khỏi nước sâu.
17 Ngài giải cứu tôi khỏi kẻ thù nghịch có sức
lực, Khỏi kẻ ghét tôi, vì chúng nó mạnh hơn tôi.
18 Trong ngày gian truân chúng nó xông vào
tôi; Nhưng Đức Giê-hô-va nâng đỡ tôi.
19 Ngài đem tôi ra nơi rộng rãi, Giải cứu tôi, vì

Ngài ưa thích tôi.
20 Đức Giê-hô-va đã thưởng tôi tùy sự công
bình tôi, Báo tôi theo sự thanh sạch của tay tôi.
21 Vì tôi đã giữ theo các đường lối Đức Giê-hô-
va, Chẳng có làm ác xây bỏ Đức Chúa Trời tôi.
22 Vì các mạng lịnh Ngài đều ở trước mặt tôi,
Còn luật lệ Ngài, tôi nào bỏ đâu.
23 Tôi cũng ở trọn vẹn với Ngài, Giữ lấy mình
khỏi ác.
24 Vì vậy, Đức Giê-hô-va đã báo tôi tùy sự công
bình tôi, Thưởng tôi theo sự thanh sạch của tay
tôi trước mặt Ngài.
25 Kẻ hay thương xót, Chúa sẽ thương xót lại;
Đối cùng kẻ trọn vẹn, Chúa sẽ tỏ mình trọn vẹn
lại;
26 Đối cùng kẻ thanh sạch, Chúa sẽ tỏ mình
thanh sạch lại; Còn đối cùng kẻ trái nghịch,
Chúa sẽ tỏ mình nhặt nhiệm lại.
27 Vì Chúa cứu dân bị khốn khổ; Nhưng sụp
mắt kẻ tự cao xuống.
28 Chúa thắp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa
Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.
29 Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh,
Cậy Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ vượt khỏi tường
thành.
30 Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là
trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện
cho sạch; Ngài là cái khiên cho những kẻ nào
nương náu mình nơi Ngài.
31 Trừ ra Đức Giê-hô-va, ai là Đức Chúa Trời?
Ngoại Đức Chúa Trời chúng tôi, ai là hòn đá lớn?

32 Đức Chúa Trời thắt lưng tôi bằng năng lực,
Và ban bằng đường tôi.
33 Ngài làm cho chân tôi lẹ như chân con nai
cái, Và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi.
34 Ngài tập tay tôi đánh giặc, Đến đỗi cánh tay
tôi giương nổi cung đồng.
35 Chúa cũng đã ban cho tôi sự cứu rỗi làm
khiên; Tay hữu Chúa nâng đỡ tôi, Và sự hiền từ
Chúa đã làm tôi nên sang trọng.
36 Chúa mở rộng đường dưới bước tôi, Chân
tôi không xiêu tó.
37 Tôi rượt đuổi kẻ thù nghịch tôi, và theo kịp;
Chỉ trở về sau khi đã tận diệt chúng nó.
38 Tôi đâm lủng chúng nó, đến nỗi chúng nó
không thể dậy lại được; Chúng nó sa ngã dưới
chân tôi.
39 Vì Chúa đã thắt lưng tôi bằng sức lực để
chiến, Khiến kẻ dấy nghịch cùng tôi xếp rệp dưới
tôi.
40 Chúa cũng khiến kẻ thù nghịch xây lưng
cùng tôi; Còn những kẻ ghét tôi, tôi đã diệt
chúng nó rồi.
41 Chúng nó kêu, nhưng chẳng có ai cứu cho;
Chúng nó kêu cầu Đức Giê-hô-va, song Ngài
không đáp lại.
42 Bấy giờ tôi đánh nát chúng nó ra nhỏ như
bụi bị gió thổi đi; Tôi ném chúng nó ra như bùn
ngoài đường.
43 Chúa đã cứu tôi khỏi sự tranh giành của dân
sự; Lập tôi làm đầu các nước; Một dân tộc tôi
không quen biết sẽ hầu việc tôi.

44 Vừa khi nghe nói về tôi; chúng nó sẽ phục
tôi; Các người ngoại bang sẽ giả bộ vâng theo tôi.
45 Các người ngoại bang sẽ tàn mạt Đi ra khỏi
chỗ ẩn mình cách run sợ.
46 Đức Giê-hô-va hằng sống; đáng ngợi khen
hòn đá tôi! Nguyện Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi
tôi được tôn cao!
47 Tức là Đức Chúa Trời báo oán cho tôi, Khiến
các dân suy phục tôi.
48 Ngài giải cứu tôi khỏi kẻ thù nghịch tôi; Thật
Chúa nâng tôi lên cao hơn kẻ dấy nghịch cùng
tôi. Và cứu tôi khỏi người hung bạo.
49 Vì vậy, hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ ngợi khen
Ngài giữa các dân, Và ca tụng danh của Ngài.
50 Đức Giê-hô-va ban cho vua Ngài sự giải cứu
lớn lao, Và làm ơn cho đấng chịu xức dầu của
Ngài, Tức là cho Đa-vít, và cho dòng dõi người,
đến đời đời.

19

1 Các từng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức
Chúa Trời, Bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài
làm.
2 Ngày nầy giảng cho ngày kia, Đêm nầy tỏ sự
tri thức cho đêm nọ.
3 Chẳng có tiếng, chẳng có lời nói; Cũng không
ai nghe tiếng của chúng nó.
4 Dây đo chúng nó bủa khắp trái đất, Và lời
nói chúng nó truyền đến cực địa. Nơi chúng nó
Ngài đã đóng trại cho mặt trời;

5 Mặt trời khác nào người tân lang ra khỏi
phòng huê chúc, Vui mừng chạy đua như người
dõng sĩ.
6 Mặt trời ra từ phương trời nầy, Chạy vòng
giáp đến phương trời kia; Chẳng chi tránh khỏi
hơi nóng mặt trời được.
7 Luật pháp của Đức Giê-hô-va là trọn vẹn, bổ
linh hồn lại; Sự chứng cớ Đức Giê-hô-va là chắc
chắn, làm cho kẻ ngu dại trở nên khôn ngoan.
8 Giềng mối của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng,
làm cho lòng vui mừng; Điều răn của Đức Giê-
hô-va trong sạch, làm cho mắt sáng sủa.
9 Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng
còn đến đời đời; Các mạng lịnh của Đức Giê-hô-
va là chân thật, thảy đều công bình cả.
10 Các điều ấy quí hơn vàng, thật báu hơn vàng
ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng
ong.
11 Các điều ấy dạy cho kẻ tôi tớ Chúa được
thông hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng
lớn thay.
12 Ai biết được các sự sai lầm mình? Xin Chúa
tha các lỗi tôi không biết.
13 Xin Chúa giữ kẻ tôi tớ Chúa khỏi cố ý phạm
tội; Nguyện tội ấy không cai trị tôi; Thì tôi sẽ
không chỗ trách được, và không phạm tội trọng.
14 Hỡi Đức Giê-hô-va là hòn đá tôi, và là Đấng
cứu chuộc tôi, Nguyện lời nói của miệng tôi, Sự
suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài!

20

1 Nguyện Đức Giê-hô-va đáp lời ngươi trong
ngày gian truân! Nguyện danh Đức Chúa Trời
của Gia-cốp che chở ngươi,
2 Từ nơi thánh sai ơn giúp đỡ ngươi, Và từ Si-ôn
nâng đỡ ngươi!
3 Nguyện Ngài nhớ đến các lễ vật ngươi, Và
nhậm những của lễ thiêu ngươi!
4 Cầu xin Ngài ban cho ngươi điều lòng ngươi
ước ao, Làm thành các điều toan tính của ngươi!
5 Chúng tôi sẽ vui mừng về sự cứu rỗi ngươi,
Và nhân danh Đức Chúa Trời chúng tôi, dựng
các ngọn cờ của chúng tôi lên. Nguyện Đức Giê-
hô-va làm thành các điều người sở cầu.
6 Rày tôi biết Đức Giê-hô-va cứu đấng chịu
xức dầu của Ngài; Từ trên trời thánh Ngài sẽ
trả lời người, Nhờ quyền năng cứu rỗi của tay
hữu Ngài.
7 Kẻ nầy nhờ cậy xe cộ, kẻ khác nhờ cậy ngựa,
Nhưng chúng tôi nhờ cậy danh Giê-hô-va, là Đức
Chúa Trời chúng tôi.
8 Các kẻ ấy bị khòm xuống và sa ngã, Còn
chúng tôi chỗi dậy, và đứng ngay lên.
9 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy cứu! Nguyện Vua
nhậm lời chúng tôi trong ngày chúng tôi kêu cầu.

21

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân năng lực Ngài, vua
sẽ vui mừng; Tại vì sự cứu rỗi Ngài, người sẽ
khoái lạc biết bao!
2 Chúa đã ban cho người điều lòng người ước
ao, Không từ chối sự gì môi người cầu xin.

3 Vì Chúa lấy phước lành mà đón rước người:
Đội trên đầu người mão triều bằng vàng ròng.
4 Người cầu xin cùng Chúa sự sống, Chúa bèn
ban cho người, Đến đỗi ban cho người ngày lâu
dài đời đời vô cùng.
5 Nhờ sự giải cứu của Chúa, người được vinh
hiển lớn thay; Chúa mặt cho người sự sang trọng
oai nghi.
6 Chúa đặt người làm sự phước đến mãi mãi,
Khiến người đầy dẫy sự vui mừng trước mặt
Chúa.
7 Vì vua tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, Nhờ sự
nhân từ của Đấng Chí cao, người sẽ không rúng
động.
8 Tay Chúa sẽ tìm được các kẻ thù nghịch Chúa;
Tay hữu Chúa sẽ kiếm được những kẻ ghét Ngài.
9 Trong lúc Chúa nổi giận, Chúa sẽ làm cho
chúng nó như lò lửa hừng; Đức Giê-hô-va sẽ
nuốt chúng nó trong khi nổi thạnh nộ, Và lửa
sẽ thiêu đốt họ đi.
10 Chúa sẽ diệt con cháu chúng nó khỏi mặt
đất, Và dòng dõi họ khỏi giữa con cái loài người.
11 Vì chúng nó đã toan hại Chúa, Sanh mưu kế
mà chúng nó không thể làm thành được.
12 Chúa sẽ khiến chúng nó xây lưng, Sửa dây
cung Chúa lẩy mặt chúng nó.
13 Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện Ngài được tôn
cao trong sự năng lực Ngài! Thì chúng tôi sẽ ca
hát và ngợi khen quyền năng của Ngài.

22

1 Đức Chúa Trời tôi ôi! Đức Chúa Trời tôi ôi!

sao Ngài lìa bỏ tôi? Nhân sao Ngài đứng xa,
không giúp đỡ tôi, và chẳng nghe lời rên siếc
tôi?
2 Đức Chúa Trời tôi ôi! tôi kêu cầu ban ngày,
nhưng Chúa chẳng đáp lại; Ban đêm cũng vậy,
song tôi nào có được an nghỉ đâu
3 Còn Chúa là thánh, Ngài là Đấng ngự giữa sự
khen ngợi của Y-sơ-ra-ên.
4 Tổ phụ chúng tôi nhờ cậy nơi Chúa, Họ nhờ
cậy Chúa bèn giải cứu cho.
5 Họ kêu cầu cùng Chúa, và được giải cứu; Họ
nhờ cậy nơi Chúa, không bị hổ thẹn.
6 Nhưng tôi là một con trùng, chớ chẳng phải
người đâu, Là điều ô nhục của loài người, và vật
khinh dể của dân sự.
7 Hễ kẻ nào thấy tôi đều nhạo cười tôi. Trề
môi, lắc đầu, mà rằng:
8 Người phú thác mình cho Đức Giê-hô-va,
Ngài khá giải cứu người; Ngài khá giải cứu người,
vì Ngài yêu mến người!
9 Phải, ấy là Chúa rút tôi khỏi lòng mẹ, Khiến
tôi tin cậy khi nằm trên vú của mẹ tôi.
10 Từ trong tử cung tôi đã được giao cho Chúa;
Chúa là Đức Chúa Trời tôi từ khi tôi lọt lòng mẹ.
11 Xin chớ đứng xa tôi, vì sự gian truân hầu
gần, Chẳng có ai tiếp cứu cho.
12 Có nhiều bò đực bao quanh tôi, Những bò
đực hung mạnh của Ba-san vây phủ tôi.
13 Chúng nó hả miệng ra cùng tôi, Khác nào
sư tử hay cắn xé và gầm hét.
14 Tôi bị đổ ra như nước, Các xương cốt tôi đều

rời rã; Trái tim tôi như sáp, Tan ra trong mình tôi.
15 Sức lực tôi khô như miếng gốm, Và lưỡi tôi
dính nơi ổ gà; Chúa đã để tôi nằm trong bụi tro
sự chết.
16 Vì những chó bao quanh tôi, Một lũ hung ác
vây phủ tôi; Chúng nó đâm lủng tay và chân tôi;
17 Tôi đếm được các xương tôi. Chúng nó xem
và ngó chân tôi;
18 Chúng nó chia nhau áo xống tôi, Bắt thăm
về áo dài tôi.
19 Đức Giê-hô-va ôi! chớ đứng xa tôi; Hỡi Đấng
cứu tiếp tôi ôi! hãy mau mau đến giúp đỡ tôi.
20 Hãy giải cứu linh hồn tôi khỏi gươm, Và
mạng sống tôi khỏi loài chó.
21 Hãy cứu tôi khỏi họng sư tử, Từ các sừng
của trâu rừng, Chúa đã nhậm lời tôi.
22 Tôi sẽ rao truyền danh Chúa cho anh em tôi,
Và ngợi khen Chúa giữa hội chúng.
23 Hỡi các người kính sợ Đức Giê-hô-va, hãy
ngợi khen Ngài; ù hết thảy dòng dõi Gia-cốp, khá
tôn vinh Ngài. Hỡi hết thảy dòng dõi Y-sơ-ra-ên,
hãy kính sợ Ngài;
24 Vì Ngài không khinh bỉ, chẳng gớm ghiếc
sự hoạn nạn của kẻ khốn khổ, Cũng không giấu
mặt Ngài cùng người; Nhưng khi người kêu cầu
cùng Ngài, thì bèn nhậm lời.
25 Sự ngợi khen của tôi tại giữa hội lớn do Chúa
mà ra; Tôi sẽ trả xong sự hứa nguyện tôi trước
mặt những kẻ kính sợ Chúa.
26 Kẻ hiền từ sẽ ăn và được no nê; Những người
tìm Đức Giê-hô-va sẽ ngợi khen Ngài; Nguyện

lòng các ngươi được sống đời đời.
27 Bốn phương thế gian sẽ nhớ và trở lại cùng
Đức Giê-hô-va; Các họ hàng muôn dân sẽ thờ lạy
trước mặt Ngài.
28 Vì nước thuộc về Đức Giê-hô-va, Ngài cai trị
trên muôn dân.
29 Hết thảy người giàu có thế gian cũng sẽ ăn
và thờ lạy; Mọi kẻ trở lại bụi đất, và những
kẻ không thể bảo tồn mạng sống mình, Sẽ quì
xuống trước mặt Ngài.
30 Một dòng dõi sẽ hầu việc Ngài; Người ta sẽ
kể dòng dõi ấy là dòng dõi của Chúa.
31 Dòng dõi ấy sẽ đến rao truyền sự công bình
của Ngài, Thuật cho dân tộc sẽ sanh ra rằng Đức
Giê-hô-va đã làm việc ấy.

23

1 Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ
chẳng thiếu thốn gì.
2 Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi,
Dẫn tôi đến mé nước bình tịnh.
3 Ngài bổ lại linh hồn tôi, Dẫn tôi vào các lối
công bình, vì cớ danh Ngài.
4 Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết, Tôi sẽ
chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi; Cây
trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi.
5 Chúa dọn bàn cho tôi Trước mặt kẻ thù
nghịch tôi; Chúa xức dầu cho đầu tôi, Chén tôi
đầy tràn.
6 Quả thật, trọn đời tôi Phước hạnh và sự
thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức
Giê-hô-va Cho đến lâu dài.

24

1 Đất và muôn vật trên đất, Thế gian và những
kẻ ở trong đó, đều thuộc về Đức Giê-hô-va.
2 Vì Ngài đã lập đất trên các biển, Và đặt nó
vững trên các nước lớn.
3 Ai sẽ được lên núi Đức Giê-hô-va? Ai sẽ được
đứng nổi trong nơi thánh của Ngài?
4 Aáy là người có tay trong sạch và lòng thanh
khiết, Chẳng hướng linh hồn mình về sự hư
không, Cũng chẳng thề nguyện giả dối.
5 Người ấy sẽ được phước từ nơi Đức Giê-hô-
va, Và sự công bình từ nơi Đức Chúa Trời về sự
cứu rỗi người.
6 Aáy là dòng dõi của những người tìm kiếm
Đức Giê-hô-va, Tức là những người tìm kiếm
mặt Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
7 Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa
đời đời, hãy mở cao lên! Thì Vua vinh hiển sẽ
vào.
8 Vua vinh hiển nầy là ai? Aáy là Đức Giê-hô-va
có sức lực và quyền năng, Đức Giê-hô-va mạnh
dạn trong chiến trận.
9 Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời
đời, hãy mở cao lên, Thì vua vinh hiển sẽ vào.
10 Vua vinh hiển nầy là ai? Aáy là Đức Giê-hô-
va vạn quân, Chính Ngài là Vua vinh hiển.

25

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, linh hồn tôi hướng về
Ngài.

2 Đức Chúa Trời tôi ôi! tôi để lòng tin cậy nơi
Ngài; nguyện tôi chớ bị hổ thẹn, Chớ để kẻ thù
nghịch tôi thắng hơn tôi.
3 Thật, chẳng ai trông cậy Ngài mà lại bị hổ
thẹn; Còn những kẻ làm gian trá vô cớ, chúng
nó sẽ bị hổ thẹn.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho tôi biết các đường
lối Ngài, Và dạy dỗ tôi các nẻo đàng Ngài.
5 Xin hãy dẫn tôi trong lẽ thật của Ngài, và dạy
dỗ tôi, Vì Ngài là Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi
tôi; Hằng ngày tôi trông đợi Ngài.
6 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ lại sự thương
xót và sự nhân từ của Ngài; Vì hai điều ấy hằng
có từ xưa.
7 Xin chớ nhớ các tội lỗi của buổi đang thì tôi,
hoặc các sự vi phạm tôi; Hỡi Đức Giê-hô-va, xin
hãy nhớ đến tôi tùy theo sự thương xót và lòng
nhân từ của Ngài.
8 Đức Giê-hô-va là thiện và ngay thẳng, Bởi cớ
ấy Ngài sẽ chỉ dạy con đường cho kẻ có tội.
9 Ngài sẽ dẫn kẻ hiền từ cách chánh trực, Chỉ
dạy con đường Ngài cho người nhu mì.
10 Các đường lối Đức Giê-hô-va đều là nhân từ
và chân thật. Cho kẻ nào giữ gìn giao ước và
chứng cớ của Ngài.
11 Đức Giê-hô-va ôi! Nhân danh Ngài, Xin hãy
tha tội ác tôi, vì nó trọng.
12 Ai là người kính sợ Đức Giê-hô-va? Ngài sẽ
chỉ dạy cho người ấy con đường mình phải chọn.
13 Linh hồn người sẽ được ở nơi bình an. Và
con cháu người sẽ được đất làm sản nghiệp.

14 Đức Giê-hô-va kết bạn thiết cùng người kính
sợ Ngài, Tỏ cho người ấy biết giao ước của Ngài.
15 Mắt tôi hằng ngưỡng vọng Đức Giê-hô-va;
Vì Ngài sẽ gỡ chân tôi ra khỏi lưới.
16 Cầu xin Chúa hãy đoái xem tôi và thương
xót tôi, Vì tôi một mình và khốn khổ.
17 Sự bối rối nơi lòng tôi đã thêm nhiều; Xin
Chúa cứu tôi khỏi sự hoạn nạn.
18 Khá xem xét sự khốn khổ và sự cực nhọc
tôi, Và tha các tội lỗi tôi.
19 Hãy xem xét kẻ thù nghịch tôi, vì chúng nó
nhiều; Chúng nó ghét tôi cách hung bạo.
20 Xin Chúa hãy giữ linh hồn tôi, và giải cứu tôi;
Chớ để tôi bị hổ thẹn, Vì tôi nương náu mình nơi
Chúa.
21 Nguyện sự thanh liêm và sự ngay thẳng bảo
hộ tôi, Vì tôi trông đợi Chúa.
22 Đức Chúa Trời ôi! Xin cứu chuộc Y-sơ-ra-ên
Khỏi hết thảy sự gian truân người.

26

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy đoán xét tôi, vì
tôi đã bước đi trong sự thanh liêm, Tôi cũng nhờ
cậy Đức Giê-hô-va, không xiêu tó.
2 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy dò xét và thử thách
tôi, Rèn luyện lòng dạ tôi,
3 Vì sự nhân từ Chúa ở trước mặt tôi, Tôi đã đi
theo lẽ thật của Chúa.
4 Tôi không ngồi chung cùng người dối trá,
Cũng chẳng đi với kẻ giả hình.
5 Tôi ghét bọn làm ác, Chẳng chịu ngồi chung
với kẻ dữ.

6 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ rửa tay tôi trong sự vô tội, Và đi vòng xung quanh bàn thờ của Ngài;
7 Hầu cho nức tiếng tạ ơn, Và thuật các công việc lạ lùng của Chúa.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi ưa nơi ở của nhà Ngài, Và chốn ngự của sự vinh hiển Ngài.
9 Cầu Chúa chớ cất linh hồn tôi chung với tội nhân, Cũng đừng trừ mạng sống tôi với người đổ huyết;
10 Trong tay chúng nó có gian ác, Tay hữu họ đầy dẫy hối lộ.
11 Còn tôi, tôi sẽ bước đi trong sự thanh liêm, Xin hãy chuộc tôi, và thương xót tôi.
12 Chân tôi đứng trên đường bằng thẳng; Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va trong các hội chúng.

27

1 Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi tôi: Tôi sẽ sợ ai? Đức Giê-hô-va là đồn lũy của mạng sống tôi: Tôi sẽ hãi hùng ai?
2 Khi kẻ làm ác, kẻ cừu địch và thù nghịch tôi, xông vào tôi, Đặng ăn nuốt thịt tôi, Thì chúng nó đều vấp ngã.
3 Dầu một đạo binh đóng đối cùng tôi, Lòng tôi sẽ chẳng sợ; Dầu giặc giã dấy nghịch cùng tôi, Khi ấy tôi cũng có lòng tin cậy vững bền.
4 Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Aáy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, Và cầu hỏi trong đền của Ngài.

5 Vì trong ngày tai họa, Ngài sẽ che khuất tôi
trong lều Ngài, Giấu tôi nơi kín mật của trại Ngài;
Cũng sẽ đỡ tôi lên trên một hòn đá.
6 Bây giờ đầu tôi sẽ được ngước cao hơn các
kẻ thù nghịch vây quanh tôi; Trong trại Ngài tôi
sẽ dâng của lễ bằng sự vui vẻ; Tôi sẽ hát mừng,
và ca tụng Đức Giê-hô-va.
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nghe; tiếng tôi
kêu cầu cùng Ngài: hãy thương xót tôi, và nhậm
lời tôi.
8 Khi Chúa phán rằng: Các ngươi hãy tìm mặt
ta; Thì lòng tôi thưa cùng Chúa rằng: Đức Giê-
hô-va ôi! tôi sẽ tìm mặt Ngài.
9 Hỡi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi tôi, Xin chớ
ẩn mặt Chúa với tôi, Chớ xô đuổi kẻ tôi tớ Chúa
trong khi Chúa nổi giận. Khi trước Chúa là sự
tiếp trợ tôi, xin chớ lìa tôi, chớ bỏ tôi.
10 Khi cha mẹ bỏ tôi đi, Thì Đức Giê-hô-va sẽ
tiếp nhận tôi.
11 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin chỉ dạy tôi con đường
Ngài; Nhân vì các kẻ thù nghịch tôi, Xin hãy dẫn
tôi vào lối bằng thẳng.
12 Chớ phó tôi cho ý muốn kẻ cừu địch tôi; Vì
những chứng dối, Và kẻ buông ra sự hung bạo,
đã dấy nghịch cùng tôi.
13 Oâi! Nếu tôi không tin chắc rằng sẽ thấy ơn
của Đức Giê-hô-va tại đất kẻ sống, Thì tôi hẳn
đã ngã lòng rồi!
14 Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va; Hãy vững lòng
bền chí! Phải, hãy trông đợi Đức Giê-hô-va.

28

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi kêu cầu Ngài; Hỡi
hòn Đá tôi, chớ bịt tai cùng tôi; Kẻo nếu Ngài
làm thinh với tôi, Tôi phải giống như những kẻ
xuống huyệt chăng.
2 Khi tôi giơ tay lên hướng về nơi chí thánh
Chúa mà kêu cầu cùng Chúa, Xin hãy nghe tiếng
khẩn cầu của tôi.
3 Xin chớ cất tôi đi mất chung với kẻ dữ, Hoặc
với kẻ làm ác, Là những kẻ nói hòa bình cùng
người lân cận mình, Song trong lòng lại có gian
tà.
4 Xin Chúa hãy phạt chúng nó tùy công việc
chúng nó, Theo cư xử gian ác của họ; Hãy phạt
chúng nó tùy công việc tay chúng nó đã làm,
Báo lại điều chúng nó xứng đáng.
5 Vì chúng nó không để ý vào các công việc
của Đức Giê-hô-va, Cũng chẳng coi chừng việc
tay Ngài làm; Nên Ngài sẽ phá đổ chúng nó,
không dựng chúng nó lên đâu.
6 Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va thay! Vì Ngài
đã nghe tiếng cầu khẩn của tôi.
7 Đức Giê-hô-va là sức mạnh và là cái khiên
của tôi; Lòng tôi đã nhờ cậy nơi Ngài, và tôi được
cứu tiếp; Vì vậy, lòng tôi rất mừng rỡ, Tôi sẽ lấy
bài ca mà ngợi khen Ngài.
8 Đức Giê-hô-va là sức lực của dân Ngài, Đồn
lũy cứu rỗi cho người chịu xức dầu của Ngài.
9 Xin hãy cứu dân Chúa, và ban phước cho cơ
nghiệp Ngài; Cũng hãy chăn nuôi và nâng đỡ họ
đời đời.

29

1 Hỡi các con của Đức Chúa Trời, Hãy tôn Đức
Giê-hô-va vinh hiển và quyền năng.
2 Hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển xứng đáng
cho danh Ngài; Hãy mặc trang sức thánh mà thờ
lạy Đức Giê-hô-va.
3 Tiếng Đức Giê-hô-va dội trên các nước; Giê-
hô-va Đức Chúa Trời vinh hiển sấm sét Trên các
nước sâu.
4 Tiếng Đức Giê-hô-va rất mạnh; Tiếng Đức
Giê-hô-va có sự oai nghiêm.
5 Tiếng Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam:
Phải Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam Li-
ban,
6 Ngài khiến nó nhảy như bò con, Li-ban và
Si-ri-ôn nhảy như bò tót tơ.
7 Tiếng Đức Giê-hô-va khiến những lằn lửa
văng ra.
8 Tiếng Đức Giê-hô-va làm cho đồng vắng rúng
động; Đức Giê-hô-va khiến đồng vắng Ca-đe
rúng động.
9 Tiếng Đức Giê-hô-va khiến con nai cái sanh
đẻ, Và làm cho trụi các rừng; Trong đền Ngài
thay thảy đều hô rằng: Vinh hiển thay!
10 Đức Giê-hô-va ngự trên nước lụt; Phải, Đức
Giê-hô-va ngự ngôi vua đến đời đời.
11 Đức Giê-hô-va sẽ ban sức mạnh cho dân sự
Ngài; Đức Giê-hô-va sẽ chúc phước bình an cho
dân sự Ngài.

30

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi tôn trọng Ngài, vì Ngài

nâng tôi lên, Không cho phép kẻ thù nghịch vui
mừng vì cớ tôi.
2 Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ôi! Tôi kêu cầu
cùng Chúa, và Chúa chữa lành tôi.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã đem linh hồn tôi
khỏi âm phủ, Gìn giữ mạng sống tôi, hầu tôi
không xuống cái huyệt.
4 Hỡi các thánh của Đức Giê-hô-va, hãy hát
ngợi khen Ngài, Cảm tạ sự kỷ niệm thánh của
Ngài.
5 Vì sự giận Ngài chỉ trong một lúc, Còn ơn của
Ngài có trọn một đời: Sự khóc lóc đến trọ ban
đêm, Nhưng buổi sáng bèn có sự vui mừng.
6 Còn tôi, trong lúc may mắn tôi có nói rằng:
Tôi chẳng hề bị rúng động.
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, nhờ ơn Ngài núi tôi được
lập vững bền; Ngài ẩn mặt đi, tôi bèn bối rối.
8 Đức Giê-hô-va ôi! tôi đã kêu cầu cùng Ngài,
Và nài xin cùng Đức Giê-hô-va mà rằng:
9 Làm đổ huyết tôi ra, Khiến tôi xuống mồ mả
có ích chi chăng? Bụi tro há sẽ ngợi khen Chúa
ư? Há sẽ truyền bá sự chân thật của Ngài sao?
10 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nghe và thương
xót tôi; Đức Giê-hô-va ôi! khá giúp đỡ tôi.
11 Ngài đã đổi sự buồn rầu tôi ra sự khoái lạc,
Mở áo tang tôi, và thắt lưng tôi bằng vui mừng;
12 Hầu cho linh hồn tôi hát ngợi khen Chúa
không nín lặng. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời
tôi, tôi sẽ cảm tạ Chúa đến đời đời.

31

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi nương náu mình nơi

Ngài; Chớ hề để tôi bị hổ thẹn; Xin hãy lấy công
bình Ngài mà giải cứu tôi.
2 Khá nghiêng tai qua tôi, mau mau giải cứu
tôi. Hãy làm hòn đá vững chắc cho tôi, Một đồn
lũy để cứu tôi.
3 Vì Chúa là hòn đá và đồn lũy tôi; Xin dẫn dắt
tôi nhân danh Chúa.
4 Xin Chúa gỡ tôi khỏi lưới mà chúng nó gài
kín tôi; Vì Chúa là nơi bảo hộ tôi.
5 Tôi phó thác thần linh tôi vào tay Chúa: Hỡi
Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chân thật, Ngài đã
chuộc tôi.
6 Tôi ghét những kẻ thờ hình tượng hư không;
Nhưng tôi tin cậy nơi Đức Giê-hô-va.
7 Tôi sẽ vui mừng và khoái lạc bởi sự nhân từ
của Chúa; Vì Chúa đã đoái đến sự hoạn nạn tôi,
biết nỗi sầu khổ linh hồn tôi.
8 Chúa không nộp tôi vào tay kẻ thù nghịch,
Song đặt chân tôi nơi rộng rãi.
9 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy thương xót tôi,
vì tôi bị gian truân. Con mắt tôi hao mòn vì cớ
buồn rầu, Linh hồn và thân thể tôi cũng vậy.
10 Mạng sống tôi tiêu hao vì cớ buồn bực, Các
năm tôi sút kém tại than thở; Vì cớ tội ác tôi, Sức
mạnh tôi mỏn yếu, và xương cốt tôi tiêu tàn.
11 Bởi cớ các cừu địch tôi, tôi trở nên sự ô nhục,
Thật một sự ô nhục lớn cho kẻ lân cận tôi, và
một vật sợ hãi cho những kẻ quen biết tôi; Kẻ
nào thấy tôi ở ngoài đều trốn khỏi tôi.
12 Tôi bị chúng quên đi như kẻ chết mà lòng
không còn nhớ đến; Tôi giống như một cái bình
bể nát.

13 Tôi đã nghe lời phao vu của nhiều kẻ, Tứ
phía có sự kinh khủng: Đang khi chúng nó bàn
nhau nghịch tôi, Bèn toan cất mạng sống tôi.
14 Nhưng Đức Giê-hô-va ôi! tôi tin cậy nơi
Ngài; Tôi nói: Ngài là Đức Chúa Trời tôi.
15 K" mạng tôi ở nơi tay Chúa; Xin giải cứu tôi
khỏi tay kẻ thù nghịch, và khỏi tay kẻ bắt bớ tôi.
16 Cầu xin soi sáng mặt Chúa trên kẻ tôi tớ
Chúa, Lấy sự nhân từ Chúa mà cứu vớt tôi.
17 Đức Giê-hô-va ôi! nguyện tôi không bị hổ
thẹn, vì tôi cầu khẩn Ngài. Nguyện kẻ ác phải
xấu hổ và nín lặng nơi âm phủ!
18 Nguyện các môi dối trá hay lấy lời xấc xược,
Kiêu ngạo và khinh bỉ mà nói nghịch người công
bình, Bị câm đi!
19 Sự nhân từ Chúa, Mà Chúa đã dành cho
người kính sợ Chúa, Và thi hành trước mặt con
cái loài người Cho những kẻ nương náu mình
nơi Chúa, thật lớn lao thay!
20 Chúa giấu họ tại nơi ẩn bí ở trước mặt Chúa,
cách xa mưu kế của loài người; Chúa che khuất
họ trong một cái lều cách xa sự tranh giành của
lưỡi.
21 Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va thay, Vì tại
trong thành vững bền Ngài đã tỏ cho tôi sự nhân
từ lạ lùng của Ngài!
22 Trong cơn bối rối tôi nói rằng: Tôi bị truất
khỏi trước mặt Chúa. Nhưng khi tôi kêu cầu
cùng Chúa, Chúa bèn nghe tiếng nài xin của tôi.
23 Hỡi các thánh của Đức Giê-hô-va, hãy yêu
mến Ngài. Đức Giê-hô-va gìn giữ những người

thành tín, Nhưng báo cách nặng nề kẻ ăn ở kiêu
ngạo.
24 Hỡi các người trông cậy nơi Đức Giê-hô-va,
Hãy vững lòng bền chí.

32

1 Phước thay cho người nào được tha sự vi
phạm mình! Được khỏa lấp tội lỗi mình!
2 Phước thay cho người nào Đức Giê-hô-va
không kể gian ác cho, Và trong lòng không có
sự giả dối!
3 Khi tôi nín lặng, các xương cốt tôi tiêu-tàn,
Và tôi rên siếc trọn ngày;
4 Vì ngày và đêm tay Chúa đè nặng trên tôi;
Nước bổ thân tôi tiêu hao như bởi khô hạn mùa
hè.
5 Tôi đã thú tội cùng Chúa, không giấu gian ác
tôi; Tôi nói: Tôi sẽ xưng các sự vi phạm tôi cùng
Đức Giê-hô-va; Còn Chúa tha tội ác của tôi.
6 Bởi cớ ấy phàm người nhân đức đều cầu
nguyện cùng Chúa trong khi có thể gặp Ngài;
Quả thật, trong lúc có nước lụt lan ra, thì sẽ
chẳng lan đến người.
7 Chúa là nơi ẩn núp tôi; Chúa bảo hộ tôi khỏi
sự gian truân; Chúa lấy bài hát giải cứu mà vây
phủ tôi.
8 Ta sẽ dạy dỗ ngươi, chỉ cho ngươi con đường
phải đi; Mắt ta sẽ chăm chú ngươi mà khuyên
dạy ngươi.
9 Chớ như con ngựa và con la, là vật vô tri; Phải
dùng hàm khớp và dây cương mới cầm chúng

nó được, Bằng chẳng, chúng nó không đến gần
ngươi.
10 Kẻ ác có nhiều nỗi đau đớn; Nhưng người
nào tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, sự nhân từ vây
phủ người ấy.
11 Hỡi người công bình, hãy vui vẻ và hớn hở
nơi Đức Giê-hô-va! ù các người có lòng ngay
thẳng, hãy reo mừng!

33

1 Hỡi người công bình, hãy vui vẻ nơi Đức Giê-
hô-va; Sự ngợi khen đáng cho người ngay thẳng.
2 Hãy dùng đàn cầm cảm tạ Đức Giê-hô-va;
Hãy dùng đàn sắc mười dây mà hát ngợi khen
Ngài.
3 Khá hát cho Ngài một bài ca mới, Và khéo
gảy nhạc khí với tiếng vui mừng.
4 Vì lời Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, Các việc
Ngài đều làm cách thành tín.
5 Ngài chuộng sự công bình và sự chánh trực;
Đất đầy dẫy sự nhân từ của Đức Giê-hô-va.
6 Các từng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-
hô-va, Cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài
mà có.
7 Ngài thâu các nước biển lại thành như đống,
Và trữ những nước sâu trong chỗ chứa.
8 Khắp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các
dân thế gian hãy kinh khủng Ngài.
9 Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì
vật bèn đứng vững bền.
10 Đức Giê-hô-va làm bại mưu các nước, Khiến
những tư tưởng các dân tộc ra hư không.

11 Mưu của Đức Giê-hô-va được vững lập đời
đời, ý tưởng của lòng Ngài còn đời nầy sang đời
kia.
12 Nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời
mình, Dân tộc nào được Ngài chọn làm cơ
nghiệp mình có phước thay!
13 Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống, Nhìn
thấy hết thảy con cái loài người.
14 Ngài ngó xuống từ nơi ở của Ngài, Xem xét
hết thảy người ở thế gian.
15 Ngài nắn lòng của mọi người, Xem xét mọi
việc của chúng nó.
16 Chẳng có vua nào vì binh đông mà được
cứu, Người mạnh dạn cũng không bởi sức lực
lớn lao mà được giải thoát.
17 Nhờ ngựa cho được cứu, ấy là vô ích, Nó
chẳng bởi sức mạnh lớn của nó mà giải cứu được
ai.
18 Kìa, mắt của Đức Giê-hô-va đoái xem người
kính sợ Ngài, Cố đến người trông cậy sự nhân từ
Ngài,
19 Đặng cứu linh hồn họ khỏi sự chết, Và bảo
tồn mạng sống họ trong cơn đói kém.
20 Linh hồn chúng tôi trông đợi Đức Giê-hô-va;
Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của chúng tôi.
21 Lòng chúng tôi sẽ vui vẻ nơi Ngài, Vì chúng
tôi đã để lòng tin cậy nơi danh thánh của Ngài.
22 Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện sự nhân từ Ngài
giáng trên chúng tôi, Y theo chúng tôi đã trông
cậy.

34

1 Tôi sẽ chúc tụng Đức Giê-hô-va luôn luôn, Sự
khen ngợi Ngài hằng ở nơi miệng tôi.
2 Linh hồn tôi sẽ khoe mình về Đức Giê-hô-va,
Những người hiền từ sẽ nghe, và vui mừng.
3 Hãy cùng tôi tôn trọng Đức Giê-hô-va, Chúng
ta hãy cùng nhau tôn cao danh của Ngài.
4 Tôi đã tìm cầu Đức Giê-hô-va, Ngài đáp lại
tôi, Giải cứu tôi khỏi các đều sợ hãi.
5 Chúng ngửa trông Chúa thì được chói-sáng,
Mặt họ chẳng hề bị hổ thẹn.
6 Kẻ khốn cùng nầy có kêu cầu, Đức Giê-hô-
va bèn nhậm lời người, Giải cứu người khỏi các
điều gian truân.
7 Thiên sứ Đức Giê-hô-va đóng lại chung quanh
những kẻ kính sợ Ngài, Và giải cứu họ.
8 Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành
dường bao! Phước cho người nào nương náu
mình nơi Ngài!
9 Hỡi các thánh của Đức Giê-hô-va, hãy kính
sợ Ngài; Vì kẻ nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn
gì hết.
10 Sư tử tơ bị thiếu kém, và đói; Nhưng người
nào tìm cầu Đức Giê-hô-va sẽ chẳng thiếu của
tốt gì.
11 Hỡi các con, hãy đến nghe ta; Ta sẽ dạy các
con sự kính sợ Đức Giê-hô-va.
12 Ai là người ưa thích sự sống, và mến ngày
lâu dài để hưởng phước lành?
13 Khá giữ lưỡi mình khỏi lời ác, Và môi mình
khỏi nói sự dối gạt.

14 Hãy tránh sự ác, và làm điều lành, Hãy tìm
kiếm sự hòa bình, và đeo đuổi sự ấy.
15 Mắt Đức Giê-hô-va đoái xem người công
bình, Lỗ tai Ngài nghe tiếng kêu cầu của họ.
16 Mặt Đức Giê-hô-va làm nghịch cùng kẻ làm
ác, Đặng diệt kỷ niệm chúng nó khỏi đất.
17 Người công bình kêu cầu, Đức Giê-hô-va bèn
nghe, Và giải cứu người khỏi các sự gian truân.
18 Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng
đau thương, Và cứu kẻ nào có tâm hồn thống-
hối.
19 Người công bình bị nhiều tai họa, Nhưng
Đức Giê-hô-va cứu người khỏi hết.
20 Ngài giữ hết thảy xương cốt người, Chẳng
một cái nào bị gãy.
21 Sự dữ sẽ giết kẻ ác; Những kẻ ghét người
công bình sẽ bị định tội.
22 Đức Giê-hô-va chuộc linh hồn của kẻ tôi
tớ Ngài; Phàm ai nương náu mình nơi Ngài ắt
không bị định tội.

35

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy cãi cọ cùng kẻ cãi
cọ tôi, Hãy chinh chiến với kẻ chinh chiến cùng
tôi.
2 Xin hãy cầm lấy khiên nhỏ và lớn, Chổi-dậy
đặng giúp đỡ tôi.
3 Xin hãy rút giáo, cản đường kẻ nào rượt theo
tôi; Hãy nói cùng linh hồn tôi: Ta là sự cứu rỗi
ngươi.

4 Nguyện kẻ tìm giết mạng sống tôi phải bị hổ
thẹn và sỉ nhục; Ước gì kẻ toan hại tôi phải lui
lại, và bị mất cỡ.
5 Nguyện chúng nó như trấu bị gió thổi đùa,
Cầu xin thiên sứ Đức Giê-hô-va đuổi chúng nó
đi!
6 Nguyện đường chúng nó phải tối mịt và trơn
trợt, Cầu thiên sứ Đức Giê-hô-va đuổi theo chúng
nó!
7 Vì vô cớ chúng nó gài kín lưới cho tôi, Và vô
cớ đào một cái hầm cho linh hồn tôi.
8 Nguyện tai họa không ngờ đến hãm áp nó,
Ước gì lưới nó gài kín bắt lại nó; Nguyện nó sa
vào đó, và bị diệt đi.
9 Linh hồn tôi sẽ vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va,
Mừng rỡ về sự cứu rỗi của Ngài.
10 Các xương cốt tôi sẽ nói: Hỡi Đức Giê-hô-va,
Ngài giải cứu người khốn cùng khỏi kẻ mạnh hơn
người, Cứu người khốn cùng và kẻ thiếu thốn
khỏi đứa cướp lột: Vậy, có ai giống như Ngài
chăng?
11 Những chứng gian dấy lên, Tra hỏi những
việc tôi không biết đến.
12 Chúng nó lấy dữ trả lành; Linh hồn tôi bị bỏ
xuội.
13 Còn tôi, khi chúng nó đau, tôi bèn mặc lấy
bao, Kiêng ăn ép linh hồn tôi, Lời cầu nguyện tôi
trở vào ngực tôi.
14 Tôi cư xử dường như là bạn hữu hay là anh
em tôi; Tôi buồn đi cúi xuống như kẻ than khóc
mẹ mình.
15 Nhưng trong lúc tôi bị gian nan, chúng nó

bèn nhóm lại vui mừng; Những kẻ cáo gian đều
nhóm lại nghịch cùng tôi, song tôi chẳng biết;
Chúng nó cấu xé tôi không ngừng.
16 Chúng nó nghiến răng nghịch tôi Với những
kẻ ác tệ hay nhạo báng.
17 Chúa ôi! Chúa chịu xem điều ấy cho đến
chừng nào? Xin hãy cứu vớt linh hồn tôi khỏi
sự phá tan của chúng nó, Và rút mạng sống tôi
khỏi sư tử.
18 Tôi sẽ cảm tạ Chúa trong hội lớn, Ngợi khen
Ngài giữa dân đông.
19 Cầu xin chớ cho những kẻ làm thù nghịch
tôi vô cớ mừng rỡ về tôi; Cũng đừng để các kẻ
ghét tôi vô cớ nheo con mắt.
20 Vì chúng nó chẳng nói lời hòa bình; Nhưng
toan phỉnh gạt các người hiền hòa trong xứ.
21 Chúng nó hả miệng hoát ra nghịch tôi, Mà
rằng: Ha, ha! mắt ta đã thấy điều đó rồi
22 Đức Giê-hô-va ôi! Ngài đã thấy điều ấy, xin
chớ làm thinh: Chúa ôi! chớ dan xa tôi.
23 Hỡi Đức Chúa Trời là Chúa tôi, hãy tỉnh
thức, hãy chổi dậy, để phán xét tôi công bình,
Và binh vực duyên cớ tôi.
24 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, hãy đoán
xét tôi tùy sự công bình của Chúa; Chớ để chúng
nó vui mừng vì cớ tôi.
25 Chớ để chúng nó nói trong lòng rằng: ĩ! kìa,
điều chúng ta ước ao đó; hoặc nói rằng: chúng
ta đã nuốt trọn nó rồi.
26 Phàm kẻ nào vui mừng về sự tai họa tôi,
Nguyện họ đều bị hổ thẹn và mất cỡ; Phàm

người nào dấy lên cùng tôi cách kiêu ngạo,
Nguyện họ đều bị bao phủ xấu hổ và sỉ nhục.
27 Còn ai binh duyên cớ công bình tôi, Nguyện
họ đều reo mừng; Nguyện họ thường nói không
ngớt: Đáng tôn trọng Đức Giê-hô-va thay! Là
Đấng vui cho tôi tớ Ngài được may mắn.
28 Vậy, lưỡi tôi sẽ thuật sự công bình Chúa, Và
trọn ngày ngợi khen Chúa.

36

1 Sự vi phạm của kẻ ác nói trong lòng tôi rằng:
Chẳng có sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trước mắt
nó.
2 Vì nó tự khoe mình Rằng tội ác mình sẽ chẳng
lộ ra, và sẽ không bị ghét.
3 Các lời miệng nó là gian ác và dối gạt; Nó đã
thôi ở khôn ngoan, và bỏ làm lành.
4 Nó toan ác tại trên giường nó; Nó đứng trên
con đường chẳng thiện, Nó cũng không gớm
ghiếc sự dữ.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, sự nhân từ Ngài ở trên các
từng trời; Sự thành tín Ngài đến tận các mây.
6 Sự công bình Chúa giống như núi Đức Chúa
Trời; Sự đoán xét Chúa khác nào vực rất sâu.
Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài bảo tồn loài người và
thú vật.
7 Hỡi Đức Chúa Trời, sự nhân từ Chúa quí biết
bao! Con cái loài người nương náu mình dưới
bóng cánh của Chúa.
8 Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thỏa
nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước
lạc của Chúa.

9 Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng
Chúa chúng tôi thấy sự sáng.
10 Cầu Chúa cứ làm ơn cho những người biết
Chúa, Và ban sự công bình Chúa cho mọi người
có lòng ngay thẳng.
11 Xin chớ để chân kẻ kiêu ngạo theo kịp tôi,
Cũng đừng cho tay kẻ ác xô đuổi tôi xa.
12 Tại nơi ấy kẻ làm ác sa ngã; Chúng nó bị xô
nhào, không thể chỗi dậy được.

37

1 Chớ phiền lòng vì cớ kẻ làm dữ, Cũng đừng
ghen tị kẻ tập tành sự gian ác.
2 Vì chẳng bao lâu chúng nó sẽ bị phát như cỏ,
Và phải héo như cỏ tươi xanh.
3 Hãy tin cậy Đức Giê-hô-va, và làm điều lành;
Khá ở trong xứ, và nuôi mình bằng sự thành tín
của Ngài.
4 Cũng hãy khoái lạc nơi Đức Giê-hô-va, Thì
Ngài sẽ ban cho ngươi điều lòng mình ao ước.
5 Hãy phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-
va, Và nhờ cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ làm thành
việc ấy.
6 Ngài sẽ khiến công bình ngươi lộ ra như ánh
sáng, Và tỏ ra lý đoán ngươi như chánh ngọ.
7 Hãy yên tịnh trước mặt Đức Giê-hô-va, và
chờ đợi Ngài. Chớ phiền lòng vì cớ kẻ được may
mắn trong con đường mình, Hoặc vì cớ người
làm thành những mưu ác.
8 Hãy dẹp sự giận, và bỏ sự giận hoảng; Chớ
phiền lòng, vì điều đó chỉ gây ra việc ác.

9 Vì những kẻ làm ác sẽ bị diệt; Còn kẻ nào
trông đợi Đức Giê-hô-va sẽ được đất làm cơ
nghiệp.
10 Một chút nữa kẻ ác không còn. Ngươi sẽ
xem xét chỗ hắn, thật không còn nữa.
11 Song người hiền từ sẽ nhận được đất làm cơ
nghiệp, Và được khoái lạc về bình yên dư dật.
12 Kẻ ác lập mưu nghịch người công bình, Và
nghiến răng cùng người.
13 Chúa sẽ chê cười nó, Vì thấy ngày phạt nó
hầu đến.
14 Kẻ ác đã rút gươm và giương cung mình,
Đặng đánh đổ người khốn cùng và kẻ thiếu thốn,
Đặng giết người đi theo sự ngay thẳng.
15 Gươm chúng nó sẽ đâm vào lòng chúng nó,
Và cung chúng nó sẽ bị gãy.
16 Của người công bình tuy ít, Còn hơn sự dư
dật của nhiều người ác.
17 Vì cánh tay kẻ ác sẽ bị gãy, Nhưng Đức Giê-
hô-va nâng đỡ người công bình.
18 Đức Giê-hô-va biết số ngày kẻ trọn vẹn, Và
cơ nghiệp người sẽ còn đến đời đời.
19 Trong thì xấu xa họ không bị hổ thẹn; Trong
ngày đói kém họ được no nê.
20 Còn kẻ ác sẽ hư mất, Những kẻ thù nghịch
Đức Giê-hô-va sẽ như mỡ chiên con: Chúng nó
phải đốt tiêu, tan đi như khói.
21 Kẻ ác mượn, mà không trả lại; Còn người
công bình làm ơn, và ban cho.
22 Vì người mà Đức Chúa Trời ban phước cho
sẽ nhận được đất; Còn kẻ mà Ngài rủa sả sẽ bị

diệt đi.
23 Đức Giê-hô-va định liệu các bước của người,
Và Ngài thích đường lối người:
24 Dầu người té, cũng không nằm sải dài; Vì
Đức Giê-hô-va lấy tay Ngài nâng đỡ người.
25 Trước tôi trẻ, rày đã già, Nhưng chẳng hề
thấy người công bình bị bỏ, Hay là dòng dõi
người đi ăn mày.
26 Hằng ngày người thương xót, và cho mượn;
Dòng dõi người được phước.
27 Hãy tránh điều dữ, và làm điều lành, Thì sẽ
được ở đời đời.
28 Vì Đức Giê-hô-va chuộng sự công bình,
Không từ bỏ người thánh của Ngài; họ được Ngài
gìn giữ đời đời: Còn dòng dõi kẻ dữ sẽ bị diệt đi.
29 Người công bình sẽ nhận được đất, Và ở tại
đó đời đời.
30 Miệng người công bình xưng điều khôn
ngoan, Và lưỡi người nói sự chánh trực.
31 Luật pháp Đức Chúa Trời người ở trong lòng
người; Bước người không hề xiêu tó.
32 Kẻ ác rình rập người công bình, Và tìm giết
người.
33 Đức Giê-hô-va không bỏ người trong tay
hắn, Cũng chẳng định tội cho người khi người
bị đoán xét.
34 Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va, và giữ theo
đường Ngài, Thì Ngài sẽ nâng ngươi khiến để
nhận được đất! Khi kẻ ác bị diệt đi, thì ngươi sẽ
thấy điều ấy.
35 Tôi từng thấy kẻ ác có thế lực lớn, Trải ra

như cây xanh tươi mọc nơi cố thổ,
36 Song có người đi qua, kìa, hắn chẳng còn
nữa; Tôi tìm hắn, nhưng không gặp.
37 Hãy chăm chú người trọn vẹn, và nhìn xem
người ngay thẳng; Vì cuối cùng người hòa bình
có phước.
38 Còn các kẻ vi phạm sẽ cùng nhau bị hủy
hoại; Sự tương lai kẻ ác sẽ bị diệt đi.
39 Nhưng sự cứu rỗi người công bình do Đức
Giê-hô-va mà đến; Ngài là đồn lũy của họ trong
thì gian truân.
40 Đức Giê-hô-va giúp đỡ và giải cứu họ; Ngài
giải họ khỏi kẻ ác và cứu rỗi cho, Bởi vì họ đã
nương náu mình nơi Ngài.

38

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin chớ nổi thạnh nộ mà
quở trách tôi, Cũng đừng nóng giận mà sửa phạt
tôi.
2 Vì các mũi tên Chúa gắm mình tôi, Và tay
Chúa đè nặng trên tôi.
3 Bởi cơn giận Chúa, thịt tôi chẳng nơi nào
lành; Tại cớ tội lỗi tôi, xương cốt tôi chẳng được
an nghỉ.
4 Vì sự gian ác tôi vượt qua đầu tôi; Nó nặng
quá cho tôi, khác nào một gánh nặng.
5 Tại cớ khờ dại tôi, Các vết thương tôi thối tha
và chảy lở.
6 Tôi bị đau đớn và khòm cúp xuống; Trọn
ngày tôi đi buồn thảm;
7 Vì có lửa hừng thiêu đốt cật tôi, Và thịt tôi
chẳng nơi nào lành.

8 Tôi mệt nhọc và rêm nhiều quá, Tôi la hét vì
cớ lòng tôi bồn chồn.
9 Chúa ôi! các sự ao ước tôi đều ở trước mặt
Chúa, Sự rên siếc tôi chẳng giấu Chúa.
10 Lòng tôi hồi hộp, sức tôi mỏn đi; Sự sáng
mắt tôi cũng thiếu mất nữa.
11 Các người thương tôi và những bạn tôi đều
đứng xa tôi, Còn bà con tôi ở cách xa tôi.
12 Những kẻ tìm giết mạng sống tôi gài bẫy tôi,
Kẻ tìm hại tôi nói điều dữ, Và trọn ngày toan sự
phỉnh gạt.
13 Nhưng tôi như kẻ điếc, không nghe chi, Như
người câm, không mở miệng.
14 Tôi đã trở nên như người không nghe, Như
người chẳng có lời đối lại ở trong miệng mình.
15 Vì, Đức Giê-hô-va ôi! tôi để lòng trông cậy
nơi Ngài, Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời tôi, Chúa
sẽ đáp lại;
16 Vì tôi có nói rằng: Nguyện chúng nó chớ
mừng rỡ vì cớ tôi! Khi chân tôi xiêu tó, chúng
nó dấy lên cách kiêu ngạo cùng tôi.
17 Tôi gần sa ngã, Nỗi đau đớn vẫn ở trước mặt
tôi;
18 Vì tôi sẽ xưng gian ác tôi ra, Tôi buồn rầu vì
tội lỗi tôi.
19 Nhưng kẻ thù nghịch tôi còn sống và mạnh,
Các kẻ ghét tôi vô cớ thì nhiều;
20 Còn những kẻ lấy dữ trả lành Cũng là cừu
địch tôi, bởi vì tôi theo điều lành.
21 Đức Giê-hô-va ôi! xin chớ lìa bỏ tôi. Đức
Chúa Trời tôi ôi! xin chớ cách xa tôi.

22 Chúa ôi! Chúa là sự cứu rỗi tôi, Hãy mau
mau đến tiếp trợ tôi.

39

1 Tôi nói rằng: Tôi sẽ giữ các đường lối tôi, Để
tôi không dùng lưỡi mình mà phạm tội: Đang
khi kẻ ác ở trước mặt tôi, Tôi sẽ lấy khớp giữ
miệng tôi lại.
2 Tôi câm, không lời nói, Đến đỗi lời lành cũng
không ra khỏi miệng; Còn nỗi đau đớn tôi bị
chọc lên.
3 Lòng tôi nóng nảy trong mình tôi, Đang khi
tôi suy gẫm, lửa cháy lên, Bấy giờ lưỡi tôi nói:
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho tôi biết cuối cùng
tôi, Và số các ngày tôi là thể nào; Xin cho tôi biết
mình mỏng mảnh là bao.
5 Kìa, Chúa khiến ngày giờ tôi dài bằng bàn
tay, Và đời tôi như không không trước mặt
Chúa; Phải, mỗi người, dầu đứng vững, chỉ là
hư không.
6 Quả thật, mỗi người bước đi khác nào như
bóng; Ai nấy đều rối động luống công; Người
chất chứa của cải, nhưng chẳng biết ai sẽ thâu
lấy.
7 Hỡi Chúa, bây giờ tôi trông đợi gì? Sự trông
cậy tôi ở nơi Chúa.
8 Xin hãy giải cứu tôi khỏi các sự vi phạm tôi;
Chớ làm tôi nên sự nhuốc nhơ của kẻ ngu dại.
9 Tôi câm, chẳng mở miệng ra, Bởi vì Chúa đã
làm sự ấy.

10 Xin cất khỏi tôi sự trách phạt của Chúa: Tôi
bị tiêu hao bởi tay Chúa đánh phạt.
11 Khi Chúa trách phạt loài người vì cớ gian ác,
Thì Chúa làm hao mòn sự đẹp đẽ họ khác nào
như con sùng: Thật, mọi người chỉ là hư không.
12 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy nghe lời cầu
nguyện tôi, lắng tai nghe tiếng kêu cầu của tôi;
Xin chớ nín lặng về nước mắt tôi, Vì tôi là người
lạ nơi nhà Chúa, Kẻ khách ngụ như các tổ phụ
tôi.
13 Chúa ôi! xin hãy dung thứ tôi, để tôi hồi sức
lại Trước khi tôi đi mất, không còn nữa.

40

1 Tôi nhịn nhục trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài
nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi.
2 Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gớm ghê,
Khỏi vũng bùn lấm; Ngài đặt chân tôi trên hòn
đá, Và làm cho bước tôi vững bền.
3 Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, Tức
là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lắm
người sẽ thấy điều đó, bắt sợ, Và nhờ cậy nơi
Đức Giê-hô-va.
4 Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức
Giê-hô-va, Chẳng nể vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây
theo sự dối trá!
5 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ
lùng Chúa đã làm, Và những tư tưởng của Chúa
hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, Không thể
sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền
các việc ấy ra, và nói đến, Thật lấy làm nhiều
quá không đếm được.

6 Chúa không thích đẹp hi sinh hoặc của lễ
chay: Chúa đã sỏ tai tôi. Chúa không có đòi của
lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội.
7 Bấy giờ tôi nói: Nầy tôi đến; Trong quyển
sách đã có chép về tôi;
8 Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng
làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong
lòng tôi.
9 Trong hội lớn tôi đã truyền tin vui về sự công
bình; Kìa, tôi chẳng có ngậm miệng lại, Hỡi Đức
Giê-hô-va, Ngài biết điều đó.
10 Tôi chẳng giấu sự công bình Chúa ở nơi lòng
tôi; Tôi đã truyền ra sự thành tín và sự cứu rỗi
của Chúa; Tôi nào có giấu hội lớn sự nhân từ và
sự chân thật của Chúa.
11 Đức Giê-hô-va ôi! đối cùng tôi chớ khép lòng
thương xót của Ngài; Nguyện sự nhân từ và sự
chân thật của Ngài gìn giữ tôi luôn luôn.
12 Vì vô số tai họa đã vây quanh tôi; Các gian
ác tôi đã theo kịp tôi, Đến nỗi không thể ngước
mắt lên được; Nó nhiều hơn tóc trên đầu tôi,
Lòng tôi đã thất kinh.
13 Đức Giê-hô-va ôi! xin sẵn lòng giải cứu tôi.
Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy mau mau giúp đỡ tôi.
14 Phàm kẻ nào tìm giết mạng sống tôi, Nguyện
chúng nó bị mất cỡ và hổ thẹn cả; Phàm kẻ nào
vui vẻ về sự thiệt hại tôi, Nguyện chúng nó phải
lui lại và bị sỉ nhục.
15 Các kẻ nói về tôi: Ha, ha! Nguyện chúng nó
bị sửng sờ vì cớ sự sỉ nhục của chúng nó.
16 Nguyện hết thảy những kẻ tìm cầu Chúa,

Được vui vẻ và khoái lạc nơi Chúa; Nguyện
những người yêu mến sự cứu rỗi của Chúa,
Hằng nói rằng: Đức Giê-hô-va đáng tôn đại
thay?
17 Còn tôi là khốn cùng và thiếu thốn; Dầu vậy,
Chúa tưởng đến tôi. Chúa là sự tiếp trợ tôi, và
là Đấng giải cứu tôi. Đức Chúa Trời tôi ôi! xin
chớ trễ hoãn.

41

1 Phước cho người nào đoái đến kẻ khốn cùng!
Trong ngày tai họa Đức Giê-hô-va sẽ giải cứu
người.
2 Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ người, bảo tồn mạng
sống người: Người sẽ được phước trên đất, Và
Ngài chắc không phó người cho ý muốn của kẻ
thù nghịch người.
3 Đức Giê-hô-va sẽ nâng đỡ người tại trên
giường rũ liệt; Trong khi người đau bịnh, Chúa
sẽ cải dọn cả giường người.
4 Tôi đã nói: Đức Giê-hô-va ôi! xin thương xót
tôi, Chữa lành linh hồn tôi, vì tôi đã phạm tội
cùng Ngài.
5 Những kẻ thù nghịch tôi chúc tôi điều ác, mà
rằng: Nó sẽ chết chừng nào? Danh nó sẽ diệt khi
nào?
6 Nếu có người đến thăm tôi, bèn nói những
lời dối trá; lòng nó chứa cho nó gian ác; Rồi nó
đi ra ngoài nói lại.
7 Hết thảy những kẻ ghét tôi đều xầm xì nghịch
tôi; Chúng nó toan mưu hại tôi:

8 Một thứ bịnh ác dính đeo trên mình nó; Kìa,
bây giờ nó nằm rồi, ắt sẽ chẳng hề chỗi dậy nữa.
9 Đến đỗi người bạn thân tôi, Mà lòng tôi tin
cậy, và đã ăn bánh tôi, Cũng giơ gót lên nghịch
cùng tôi.
10 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy thương xót tôi, và
nâng đỡ tôi, Thì tôi sẽ báo trả chúng nó.
11 Nếu kẻ thù nghịch không thắng hơn tôi, Nhờ
đó tôi sẽ nhìn biết Chúa đẹp lòng tôi.
12 Song, nhân vì sự thanh liêm tôi, Chúa nâng
đỡ tôi, Lập tôi đứng vững ở trước mặt Chúa đời
đời.
13 Đáng ngợi khen Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, Từ trước vô cùng cho đến đời
đời! A-men, A-men!

42

1 Đức Chúa Trời ôi! linh hồn tôi mơ ước Chúa,
Như con nai cái thèm khát khe nước.
2 Linh hồn tôi khát khao Đức Chúa Trời, là Đức
Chúa Trời hằng sống: Tôi sẽ đến ra mắt Đức
Chúa Trời chừng nào?
3 Đang khi người ta hằng hỏi tôi: Đức Chúa
Trời ngươi đâu? Thì nước mắt làm đồ ăn tôi
ngày và đêm.
4 Xưa tôi đi cùng đoàn chúng, Dẫn họ đến nhà
Đức Chúa Trời, Có tiếng reo mừng và khen ngợi.
Một đoàn đông giữ lễ; Rày tôi nhớ lại điều ấy, và
lòng buồn thảm.
5 Hỡi linh hồn ta, vì sao ngươi sờn ngã và bồn
chồn trong mình ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa

Trời; ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa; Vì nhờ mặt
Ngài, bèn được cứu rỗi.
6 Đức Chúa Trời tôi ôi! linh hồn tôi bị sờn ngã
trong mình tôi; Nên từ xứ Giô-đanh, Từ núi Hẹt-
môn, và từ gò Mít-sê-a, tôi nhớ đến Chúa.
7 Vực gọi vực theo tiếng ào ào của thác nước
Chúa; Các lượn sóng và nước lớn của Chúa đã
ngập tôi.
8 Dầu vậy, ban ngày Đức Giê-hô-va sẽ sai khiến
sự nhân từ Ngài; Còn ban đêm bài hát Ngài ở
cùng tôi, Tức là bài cầu nguyện cùng Đức Chúa
Trời của mạng sống tôi.
9 Tôi sẽ thưa cùng Đức Chúa Trời, là hòn đá
tôi, rằng: Cớ sao Chúa quên tôi? Nhân sao tôi
phải buồn thảm Vì cớ kẻ thù nghịch hà hiếp tôi?
10 Trong khi những cừu địch tôi hằng ngày hỏi
rằng: Đức Chúa Trời ngươi đâu? Thì chúng nó
sỉ nhục tôi khác nào làm gãy các xương cốt tôi.
11 Hỡi linh hồn ta, cớ sao ngươi sờn ngã và bồn
chồn trong mình ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa
Trời; ta sẽ còn khen ngợi Ngài nữa: Ngài là sự
cứu rỗi của mặt ta, và là Đức Chúa Trời ta.

43

1 Đức Chúa Trời ôi! xin hãy đoán xét tôi, và
binh vực duyên cớ tôi đối cùng một dân vô đạo;
Hãy giải cứu tôi khỏi người dối gạt chẳng công
bình.
2 Vì, Đức Chúa Trời ôi! Chúa là sức lực tôi; cớ
sao Chúa đã từ bỏ tôi? Nhân sao tôi phải ở buồn
thảm Vì cớ kẻ thù nghịch hà hiếp tôi?

3 Cầu Chúa phát ánh sáng và sự chân thật của
Chúa ra: Nó sẽ dẫn tôi, đưa tôi đến núi thánh và
nơi ở của Chúa.
4 Bấy giờ tôi sẽ đi đến bàn thờ Đức Chúa Trời,
Tức đến cùng Đức Chúa Trời, là sự rất vui mừng
của tôi: Hỡi Chúa, là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ lấy
đàn cầm mà ngợi khen Chúa.
5 Hỡi linh hồn ta, cớ sao ngươi sờn ngã và bồn
chồn trong mình ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa
Trời; ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa: Ngài là sự
cứu rỗi của mặt ta, và là Đức Chúa Trời ta.

44

1 Hỡi Đức Chúa Trời, lỗ tai chúng tôi có nghe,
Tổ phụ chúng tôi đã thuật lại Công việc Chúa đã
làm trong đời họ, Buổi ngày xưa.
2 Chúa dùng tay mình đuổi các dân tộc ra, song
lại tài bồi tổ phụ chúng tôi; Chúa làm khổ cho các
dân; nhưng lại làm cho tổ phụ chúng tôi lan ra.
3 Vì họ chẳng nhờ thanh gươm mình mà được
xứ, Cũng chẳng nhờ cánh tay mình mà được
cứu; Bèn nhờ tay hữu Chúa, cánh tay Chúa, và
sự sáng mặt Chúa, Vì Chúa làm ơn cho họ.
4 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa là vua tôi; Cầu Chúa
ban lịnh giải cứu Gia-cốp.
5 Nhờ Chúa, chúng tôi sẽ xô đổ cừu địch chúng
tôi; Nhân danh Chúa, chúng tôi giày đạp những
kẻ dấy nghịch cùng chúng tôi.
6 Vì tôi chẳng nhờ cậy cung tôi, Thanh gươm
tôi cũng sẽ chẳng cứu tôi đâu;

7 Nhưng Chúa đã cứu chúng tôi khỏi cừu địch
chúng tôi, Làm bỉ mặt những kẻ ghen ghét
chúng tôi.
8 Hằng ngày chúng tôi đã khoe mình về Đức
Chúa Trời, Lại sẽ cảm tạ danh Chúa đến đời đời.
9 Song nay Chúa đã từ bỏ chúng tôi, làm cho
chúng tôi bị nhuốc nhơ, Chúa chẳng còn đi ra
cùng đạo binh chúng tôi nữa.
10 Chúa khiến chúng tôi lui lại trước mặt cừu
địch, Và kẻ ghét chúng tôi cướp lấy của cho
mình.
11 Chúa đã phó chúng tôi khác nào chiên bị
định làm đồ ăn, Và đã làm tan lạc chúng tôi trong
các nước.
12 Chúa đã bán dân sự Chúa không giá chi, Và
đánh giá chúng nó chẳng cao.
13 Chúa làm chúng tôi thành vật ô nhục cho kẻ
lân cận chúng tôi, Làm đồ nhạo báng và một sự
chê cười cho những kẻ ở xung quanh.
14 Chúa làm chúng tôi nên tục ngữ giữa các
nước, Trong các dân, ai thấy chúng tôi bèn lắc
đầu.
15 Cả ngày sự sỉ nhục ở trước mặt tôi, Sự hổ
ngươi bao phủ mặt tôi,
16 Tại vì tiếng kẻ sỉ nhục mắng chưởi, Và vì cớ
kẻ thù nghịch và kẻ báo thù.
17 Mọi điều ấy đã xảy đến cho chúng tôi; song
chúng tôi nào quên Chúa. Cũng không bội
nghịch giao ước của Chúa.
18 Lòng chúng tôi không thối lại, Bước chúng
tôi cũng không trở khỏi lối Chúa.
19 Dầu vậy, Chúa đã bẻ nát chúng tôi trong chỗ

chó rừng, Bao phủ chúng tôi bằng bóng sự chết.
20 Nếu chúng tôi có quên danh Đức Chúa Trời
chúng tôi, Hoặc giơ tay mình hướng về một thần
lạ,
21 Đức Chúa Trời há sẽ chẳng hỏi tra sao? Vì
Ngài biết thấu sự bí mật của lòng.
22 Thật vì Chúa mà hằng ngày chúng tôi bị giết,
Chúng tôi bị kể như con chiên dành cho lò cạo.
23 Hỡi Chúa, hãy tỉnh thức! Nhân sao Chúa
ngủ? Hãy chỗi dậy, chớ từ bỏ chúng tôi luôn
luôn.
24 Cớ sao Chúa giấu mặt đi, Quên nỗi hoạn nạn
và sự hà hiếp chúng tôi?
25 Vì linh hồn chúng tôi bị phục dưới bụi tro;
Thân thể chúng tôi dính vào đất.
26 Xin Chúa hãy chỗi dậy mà giúp đỡ chúng tôi,
Hãy vì sự nhân từ Chúa mà chuộc chúng tôi.

45

1 Lòng tôi đầy tràn những lời tốt; Tôi nói điều
tôi vịnh cho vua; Lưỡi tôi như ngòi viết của văn
sĩ có tài.
2 Ngài xinh đẹp hơn hết thảy con trai loài
người; Aân điển tràn ra nơi môi Ngài: Vì vậy,
Đức Chúa Trời đã ban phước cho Ngài đến đời
đời.
3 Hỡi Đấng mạnh dạn, hãy đai gươm nơi hông,
Là sự vinh hiển và sự oai nghi của Ngài.
4 Vì cớ sự chân thật, sự hiền từ, và sự công
bình, Hãy lấy sự oai nghi Ngài cỡi xe lướt tới
cách thắng trận; Tay hữu Ngài sẽ dạy cho Ngài
những việc đáng kính.

5 Các mũi tên Ngài bén nhọn, Bắn thấu tim kẻ
thù nghịch vua; Các dân đều ngã dưới Ngài.
6 Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ
qua đời kia; Binh quyền nước Chúa là một binh
quyền ngay thẳng.
7 Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác;
Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của
Chúa, đã xức dầu cho Chúa Bằng dầu vui vẻ trổi
hơn đồng loại Chúa.
8 Các áo xống Ngài bay mùi thơm một dược,
trầm hương, và nhục quế; Từ trong đền ngà có
tiếng nhạc khí bằng dây làm vui vẻ Ngài.
9 Trong bọn người nữ tôn quí của Ngài có các
công chúa; Hoàng hậu đứng bên hữu Ngài, trang
sức vàng ô-phia.
10 Hỡi con gái, hãy nghe, hãy suy nghĩ, hãy
lắng tai; Khá quên dân sự và nhà cửa cha của
con;
11 Thì vua sẽ mộ nhan sắc con; Vì Ngài là chúa
con; hãy tôn kính Ngài.
12 Con gái Ty-rơ sẽ đem lễ vật đến, Và những
người giàu sang hơn hết trong dân sẽ đến cầu ơn
con.
13 Công chúa trong đền được rất vinh hiển;
Aùo xống nàng đều thêu dệt bằng vàng.
14 Nàng sẽ mặc áo gấm ra mắt vua; Các nữ
đồng trinh là bạn đi theo nàng sẽ được đưa đến
Ngài.
15 Họ sẽ được dẫn đến có sự vui vẻ và khoái
lạc, Mà vào đền vua.
16 Các con trai Ngài sẽ thay cho tổ phụ Ngài;
Ngài sẽ lập họ làm quan trưởng trong khắp thế

gian.
17 Tôi sẽ làm cho danh Ngài được nhắc lại trong
các đời; Vì cớ ấy các dân tộc sẽ cảm tạ Ngài đời
đời không thôi.

46

1 Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực
của chúng tôi, Ngài sẵn giúp đỡ trong cơn gian
truân.
2 Vì vậy, chúng tôi chẳng sợ dầu đất bị biến
cải, Núi lay động và bị quăng vào lòng biển;
3 Dầu nước biển ầm ầm sôi bọt, Và các núi
rúng động vì cớ sự chuyển dậy của nó.
4 Có một ngọn sông, dòng nước nó làm vui
thành Đức Chúa Trời, Là nơi thánh về chỗ ở của
Đấng Chí cao.
5 Đức Chúa Trời ở giữa thành ấy; thành ấy sẽ
không bị rúng động. Vừa rạng đông Đức Chúa
Trời sẽ giúp đỡ nó.
6 Các dân náo loạn, các nước rúng động; Đức
Chúa Trời phát tiếng, đất bèn tan chảy.
7 Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi;
Đức Chúa Trời Gia-cốp là nơi nương náu của
chúng tôi.
8 Hãy đến nhìn xem các công việc của Đức Giê-
hô-va, Sự phá tan Ngài đã làm trên đất là dường
nào!
9 Ngài dẹp yên giặc cho đến đầu cùng trái đất,
Bẻ gảy các cung, chặt các giáo ra từng miếng, Và
đốt xe nơi lửa.

10 Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa
Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ
được tôn cao trên đất.
11 Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi;
Đức Chúa Trời Gia-cốp, là nơi nương náu của
chúng tôi.

47

1 Hỡi các dân, hãy vỗ tay; Hãy lấy tiếng thắng
trận mà reo mừng cho Đức Chúa Trời.
2 Vì Đức Giê-hô-va Chí cao thật đáng kinh; Ngài
là Vua lớn trên cả trái đất.
3 Ngài khiến các dân suy phục chúng tôi, Và là
các nước phục dưới chân chúng tôi.
4 Ngài chọn cơ nghiệp cho chúng tôi, Là sự
vinh hiển của Gia-cốp mà Ngài yêu mến.
5 Đức Chúa Trời ngự lên có tiếng reo mừng,
Đức Giê-hô-va thăng lên có tiếng kèn thổi.
6 Hãy hát ngợi khen Đức Chúa Trời, khá hát
đi; Hãy hát ngợi khen Vua chúng tôi, khá hát đi;
7 Vì Đức Chúa Trời là Vua của cả trái đất; Hãy
hát ngợi khen cách thông hiểu.
8 Đức Chúa Trời cai trị các nước, Đức Chúa
Trời ngự ngôi thánh Ngài.
9 Vua các dân đều nhóm nhau lại Đặng làm
dân Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham; Vì các
khiên của đất đều thuộc về Đức Chúa Trời; Ngài
được tôn chí cao.

48

1 Đức Giê-hô-va là lớn, rất đáng được ngợi
khen Trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta,

và tại trên núi thánh Ngài.
2 Núi Si-ôn đẹp đẽ nổi lên về phía bắc, là kinh
đô của Vua cao cả, Và là sự vui vẻ của cả thế
gian.
3 Trong những đền các thành ấy, Đức Chúa
Trời đã tỏ mình ra Như một nơi nương náu.
4 Vì kìa, các vua đã hẹn hò, Cùng nhau đi qua.
5 Họ thấy đến, bèn sửng sờ, Bối rối, rồi mau
mau chạy trốn.
6 Tại nơi đó sự run rẩy áp hãm họ. Họ bị đau
đớn khác nào đàn bà sanh đẻ.
7 Chúa dùng ngọn gió đông Đánh bể các tầu
Ta-rê-si.
8 Điều chúng tôi có nghe nói, thì đã thấy Trong
thành của Đức Giê-hô-va vạn quân, Tức là trong
thành của Đức Chúa Trời chúng tôi: Đức Chúa
Trời lập thành ấy vững chắc đời đời.
9 Hỡi Đức Chúa Trời, tại giữa đền thờ Chúa,
Chúng tôi có tưởng đến sự nhân từ của Chúa.
10 Hỡi Đức Chúa Trời, danh Chúa thể nào, Thì
sự ngợi khen Chúa thể ấy cho đến các đầu cùng
trái đất; Tay hữu Chúa đầy dẫy sự công bình.
11 Vì cớ sự đoán xét của Chúa, Nguyện núi Si-
ôn vui vẻ, Các con gái Giu-đa mừng rỡ.
12 Hãy đi xung quanh Si-ôn, hãy dạo vòng
thành, Đếm các ngọn tháp nó;
13 Hãy chăm xem các đồn lũy, Xem xét các đền
nó, Hầu cho các ngươi thuật lại cho dòng dõi sẽ
đến.
14 Vì Đức Chúa Trời nầy là Đức Chúa Trời
chúng tôi đến đời đời vô cùng; Ngài sẽ dẫn
chúng tôi cho đến k” chết.

49

1 Hỡi các dân, hãy nghe điều nầy; Hỡi hết thảy
người ở thế gian, khá lắng tai nghe,
2 Bất luận người hạ lưu hay là thượng lưu,
Người giàu có cũng như người nghèo nàn.
3 Miệng tôi sẽ nói lời khôn ngoan, Sự suy gẫm
lòng tôi sẽ là sự thông sáng.
4 Tôi sẽ lắng tai nghe lời châm ngôn; Tôi sẽ lấy
đàn cầm mà giải câu đố tôi.
5 Vì cớ sao tôi phải sợ trong ngày tai họa, Khi
sự gian ác của những kẻ muốn chiếm vị tôi vây
phủ tôi?
6 Chúng nó nhờ cậy nơi tài sản mình, Phô
trương của cải dư dật mình.
7 Chẳng có người nào chuộc được anh em
mình, Hoặc đóng giá chuộc người nơi Đức Chúa
Trời,
8 Hầu cho người được sống mãi mãi, Chẳng hề
thấy sự hư nát.
9 Vì giá chuộc mạng sống họ thật mắc quá,
Người không thể làm được đến đời đời.
10 Vì người thấy người khôn ngoan chết, Kẻ
điên cuồng và người ngu dại cũng chết như
nhau, Để lại tài sản mình cho kẻ khác.
11 Tư tưởng bề trong chúng nó rằng nhà mình
sẽ còn mãi mãi, Và chỗ mình ở vẫn có đời nầy
qua đời kia; Chúng nó cũng lấy chính tên mình
đặt cho đất ruộng mình.
12 Nhưng loài người dầu được sang trọng,
chẳng còn mãi; Nó giống như thú vật phải hư
mất.

13 Con đường nầy mà chúng nó giữ theo, ấy
là sự ngu dại của chúng nó; Dầu vậy, những kẻ
đến sau họ ưng lời luận của họ.
14 Chúng nó bị định xuống âm phủ như một
bầy chiên; Sự chết sẽ chăn giữ chúng nó: Sáng
ngày người ngay thẳng sẽ quản hạt chúng nó;
Sự đẹp đẽ chúng nó bị tiêu diệt trong âm phủ,
Hầu cho chúng nó chẳng còn nơi ở nào nữa.
15 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ chuộc linh hồn tôi
khỏi quyền âm phủ, Vì Ngài sẽ tiếp rước tôi.
16 Chớ sợ khi người nào trở nên giàu có, Lúc
sự vinh hiển nhà người ấy tăng lên;
17 Vì khi người chết chẳng đem đi gì được, Sự
vinh hiển người cũng không theo người xuống
mồ mả đâu.
18 Dẫu cho đang lúc sống người chúc phước
cho linh hồn mình (Vả, người ta sẽ khen ngợi
mình, nếu mình làm ích lợi cho mình),
19 Thì người hẳn sẽ đi đến dòng dõi tổ phụ
mình: Họ sẽ chẳng còn thấy ánh sáng nữa.
20 Người nào hưởng sự sang trọng mà không
hiểu biết gì, Giống như thú vật phải hư mất.

50

1 Đấng quyền năng, là Đức Chúa Trời, là Đức
Giê-hô-va, đã phán, và gọi thiên hạ Từ hướng
mặt trời mọc cho đến hướng mặt trời lặn.
2 Từ Si-ôn tốt đẹp toàn vẹn, Đức Chúa Trời đã
sáng chói ra.

3 Đức Chúa Trời chúng tôi đến, không nín lặng
đâu. Trước mặt Ngài có đám lửa cháy thiêu,
Chung quanh Ngài một trận bão dữ dội.
4 Ngài kêu các từng trời trên cao, Và đất ở dưới
đặng đoán xét dân sự Ngài:
5 Hãy nhóm lại cùng ta các người thánh ta, Là
những người đã dùng của tế lễ lập giao ước cùng
ta.
6 Các từng trời sẽ rao truyền sự công bình
Ngài, Vì chính Đức Chúa Trời là quan xét.
7 Hỡi dân ta, hãy nghe, ta sẽ nói: Hỡi Y-sơ-ra-
ên, hãy nghe, ta sẽ làm chứng nghịch ngươi: Ta
là Đức Chúa Trời, tức là Đức Chúa Trời ngươi.
8 Ta sẽ chẳng trách ngươi vì cớ các của tế lễ
ngươi, Cũng chẳng quở ngươi tại vì những của
lễ thiêu hằng ở trước mặt ta.
9 Ta sẽ không bắt bò đực nơi nhà ngươi, Cũng
chẳng lấy dê đực trong bầy ngươi;
10 Vì hết thảy thú rừng đều thuộc về ta, Các
bầy súc vật tại trên ngàn núi cũng vậy.
11 Ta biết hết các chim của núi, Mọi vật hay
động trong đồng ruộng thuộc về ta.
12 Nếu ta đói, ta chẳng nói cho ngươi hay; Vì
thế gian và muôn vật ở trong, đều thuộc về ta.
13 Ta há ăn thịt bò đực, Hay là uống huyết dê
đực sao!
14 Hãy dâng sự cảm tạ làm của lễ cho Đức Chúa
Trời, Và trả sự hứa nguyện ngươi cho Đấng Chí
cao;
15 Trong ngày gian truân hãy kêu cầu cùng ta:
Ta sẽ giải cứu ngươi, và ngươi sẽ ngợi khen ta.
16 Nhưng Đức Chúa Trời phán cùng kẻ ác rằng:

Nhân sao ngươi thuật lại các luật lệ ta? Vì cớ gì
miệng ngươi nói về sự giao ước ta?
17 Thật ngươi ghét sự sửa dạy, Bỏ sau lưng
ngươi các lời phán ta.
18 Khi ngươi thấy kẻ ăn trộm, bèn ưng lòng
hiệp với họ, Ngươi đã chia phần cùng kẻ ngoại
tình.
19 Ngươi thả miệng mình nói xấu, Buông lưỡi
mình thêu dệt sự dối gạt.
20 Ngươi ngồi nói chuyện hành anh em ngươi,
Gièm chê con trai của mẹ ngươi.
21 Đó là điều ngươi đã làm, còn ta nín lặng;
Ngươi tưởng rằng ta thật y như ngươi; Nhưng
ta sẽ trách phạt ngươi, trương các điều đó ra
trước mặt ngươi.
22 Vậy, hỡi các người quên Đức Chúa Trời, khá
suy xét điều đó, Kẻo ta xé nát ngươi, không ai
giải cứu chăng.
23 Kẻ nào dâng sự cảm tạ làm của lễ, tôn vinh
ta; Còn người nào đi theo đường ngay thẳng, Ta
sẽ cho thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

51

1 Đức Chúa Trời ôi! xin hãy thương xót tôi tùy
lòng nhân từ của Chúa; Xin hãy xóa các sự vi
phạm tôi theo sự từ bi rất lớn của Chúa.
2 Xin hãy rửa tôi cho sạch hết trọi gian ác, Và
làm tôi được thanh khiết về tội lỗi tôi.
3 Vì tôi nhận biết các sự vi phạm tôi, Tội lỗi tôi
hằng ở trước mặt tôi.
4 Tôi đã phạm tội cùng Chúa, chỉ cùng một
mình Chúa thôi, Và làm điều ác trước mặt Chúa;

Hầu cho Chúa được xưng công bình khi Chúa
phán, Và được thanh sạch khi Chúa xét đoán.
5 Kìa, tôi sanh ra trong sự gian ác, Mẹ tôi đã
hoài thai tôi trong tội lỗi.
6 Nầy, Chúa muốn sự chân thật nơi bề trong;
Chúa sẽ làm cho tôi được biết sự khôn ngoan
trong nơi bí mật của lòng tôi.
7 Xin hãy lấy chùm kinh giới tẩy sạch tội lỗi
tôi, thì tôi sẽ được tinh sạch; Cầu Chúa hãy rửa
tôi, thì tôi sẽ nên trắng hơn tuyết,
8 Hãy cho tôi nghe sự vui vẻ mừng rỡ, Để các
xương cốt mà Chúa đã bẻ gãy được khoái lạc.
9 Xin Chúa ngảnh mặt khỏi các tội lỗi tôi, Và
xóa hết thảy sự gian ác tôi.
10 Đức Chúa Trời ôi! xin hãy dựng nên trong
tôi một lòng trong sạch, Và làm cho mới lại trong
tôi một thần linh ngay thẳng.
11 Xin chớ từ bỏ tôi khỏi trước mặt Chúa, Cũng
đừng cất khỏi tôi Thánh Linh Chúa.
12 Xin hãy ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu
rỗi của Chúa, Dùng thần linh sẵn lòng mà nâng
đỡ tôi.
13 Bấy giờ tôi sẽ dạy đường lối Chúa cho kẻ vi
phạm, Và kẻ có tội sẽ trở về cùng Chúa.
14 Hỡi Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời về sự
cứu rỗi tôi, Xin giải tôi khỏi tội làm đổ huyết, Thì
lưỡi tôi sẽ hát ngợi khen sự công bình của Chúa.
15 Chúa ơn, xin mở môi tôi, Rồi miệng tôi sẽ
truyền ra sự ngợi khen Chúa.
16 Vì Chúa không ưa thích của lễ, bằng vậy, tôi
chắc đã dâng; Của lễ thiêu cũng không đẹp lòng

Chúa:
17 Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm
thần đau thương: Đức Chúa Trời ôi! lòng đau
thương thống hối Chúa không khinh dể đâu.
18 Cầu xin Chúa hãy làm lành cho Si-ôn tùy ý
tốt Ngài; Hãy xây cất các vách tường của Giê-ru-
sa-lem.
19 Bấy giờ Chúa sẽ ưa thích các của lễ công
bình, Của lễ thiêu, và các con sinh dâng trọn;
Bấy giờ người ta sẽ dâng bò đực trên bàn thờ
của Chúa.

52

1 Hỡi người mạnh dạn, sao ngươi tự khoe về
sự dữ? Sự nhân từ của Đức Chúa Trời còn mãi
mãi.
2 Lưỡi ngươi toan sự tà ác và làm điều giả dối,
Khác nào dao-cạo bén.
3 Ngươi chuộng điều dữ hơn là điều lành,
Thích sự nói dối hơn là nói sự công bình.
4 Hỡi lưỡi dối trá, Ngươi ưa mến các lời tàn
hại.
5 Đức Chúa Trời cũng sẽ phá hại ngươi đời đời;
Ngài sẽ bắt ngươi, rứt ngươi khỏi trại ngươi, Và
nhổ ngươi khỏi đất kẻ sống.
6 Người công bình sẽ thấy, bèn bắt sợ, Và cười
người, mà rằng:
7 Kìa, là người không nhờ Đức Chúa Trời làm
sức lực mình, Song nhờ cậy nơi sự giàu có hiếm
hiệm mình. Làm cho mình vững bền trong sự
ác mình!

8 Còn tôi khác nào cây ô-li-ve xanh tươi trong
nhà Đức Chúa Trời; Tôi nhờ cậy nơi lòng nhân
từ của Đức Chúa Trời đến đời đời vô cùng.
9 Tôi sẽ cảm tạ Chúa đời đời, vì Ngài đã làm
việc đó: Tôi sẽ trông cậy nơi danh Chúa Trước
mặt các người thánh của Chúa, vì điều đó là tốt
lành.

53

1 Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng: Chẳng có
Đức Chúa Trời. Chúng nó đều bại hoại, phạm
tội ác gớm ghiếc; Chẳng có ai làm điều lành.
2 Đức Chúa Trời từ trên trời ngó xuống con loài
người, Đặng xem thử có ai thông sáng, Tìm kiếm
Đức Chúa Trời chăng.
3 Chúng nó thay thảy đều lui lại, cùng nhau
trở nên ô uế; Chẳng có ai làm điều lành, Dầu
một người cũng không.
4 Các kẻ làm ác há chẳng hiểu biết sao? Chúng
nó ăn nuốt dân ta khác nào ăn bánh, Và cũng
chẳng hề khẩn cầu Đức Chúa Trời.
5 Nơi chẳng có sự kinh khiếp, Chúng nó bị cơn
kinh khiếp áp bắt; Vì Đức Chúa Trời rải rắc cốt
hài của kẻ đóng đối nghịch ngươi. Ngươi đã làm
cho chúng nó hổ thẹn, vì Đức Chúa Trời từ bỏ
chúng nó.
6 Oâi! chớ chi từ Si-ôn sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-
ên đã đến! Khi Đức Chúa Trời đem về các phu
tù của dân sự Ngài, Thì Gia-cốp sẽ mừng rỡ và
Y-sơ-ra-ên vui vẻ.

54

1 Đức Chúa Trời ôi! xin hãy lấy danh Chúa mà
cứu tôi, Dùng quyền năng Chúa mà xét tôi công
bình.
2 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy nghe lời cầu
nguyện tôi, Lắng tai nghe các lời của miệng tôi,
3 Vì người lạ dấy nghịch cùng tôi, Người hung
bạo tìm hại mạng sống tôi: Chúng nó không để
Đức Chúa Trời đứng trước mặt mình.
4 Nầy, Đức Chúa Trời là sự tiếp trợ tôi, Chúa là
Đấng nâng đỡ linh hồn tôi.
5 Ngài sẽ báo ác cho những kẻ thù nghịch tôi:
Xin hãy diệt chúng nó đi, tùy sự chân thật Chúa.
6 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ dâng cho Ngài của
lễ tình nguyện, Cũng sẽ cảm tạ danh Ngài, vì
điều đó là tốt lành.
7 Vì Ngài giải cứu tôi khỏi mọi mỗi gian truân;
Mắt tôi thấy sự báo trả cho kẻ thù nghịch tôi.

55

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin hãy lắng tai nghe lời
cầu nguyện tôi, Chớ ẩn mặt Chúa cho khỏi nghe
lời nài xin tôi.
2 Xin hãy nghe, và đáp lại tôi; Tôi xốn xang,
than thở, và rên siếc,
3 Bởi tiếng kẻ thù nghịch, và bởi kẻ ác hà hiếp;
Vì chúng nó thêm sự ác trên mình tôi, Bắt bớ tôi
cách giận dữ.
4 Lòng tôi rất đau đớn trong mình tôi, Sự kinh
khiếp về sự chết đã áp lấy tôi.
5 Nỗi sợ sệt và sự run rẩy đã giáng trên tôi, Sự
hoảng hốt đã phủ lấy tôi.

6 Tôi có nói: Oâi! chớ chi tôi có cánh như bò
câu, Aét sẽ bay đi và ở được yên lặng.
7 Phải, tôi sẽ trốn đi xa, ỳ trong đồng vắng.
8 Tôi sẽ lật đật chạy đụt khỏi gió dữ, Và khỏi
dông tố.
9 Hỡi Chúa, hãy nuốt chúng nó, khiến cho lộn
xộn tiếng chúng nó; Vì tôi thấy sự hung bạo và
sự tranh giành trong thành.
10 Ngày và đêm chúng nó đi vòng-quanh trên
vách thành; Sự ác và điều khuấy khỏa ở giữa
thành.
11 Sự gian tà cũng ở giữa thành; Điều hà hiếp
và sự giả ngụy không lìa khỏi đường phố nó.
12 Vì chẳng kẻ thù nghịch sỉ nhục tôi; bằng vậy,
tôi có thể chịu được; Cũng chẳng kẻ ghét tôi dấy
lên cùng tôi cách kiêu ngạo; Bằng vậy, tôi đã có
thể ấn mình khỏi nó.
13 Nhưng chính là ngươi, kẻ bình đẳng cùng
tôi, Bậu bạn tôi, thiết hữu tôi.
14 Chúng tôi đã cùng nhau nghị bàn cách êm
dịu; Chúng tôi đi với đoàn đông đến nhà Đức
Chúa Trời.
15 Nguyện sự chết thình lình xảy đến chúng
nó! Nguyện chúng nó còn sống phải sa xuống
âm phủ! Vì sự ác ở nhà chúng nó, tại trong lòng
chúng nó.
16 Còn tôi kêu cầu cùng Đức Chúa Trời, Đức
Giê-hô-va ắt sẽ cứu tôi.
17 Buổi chiều, buổi sáng, và ban trưa, tôi sẽ
than thở rên siếc; Ngài ắt sẽ nghe tiếng tôi.
18 Ngài đã chuộc linh hồn tôi khỏi cơn trận
dàn nghịch cùng tôi, và ban bình an cho tôi, Vì

những kẻ chiến đấu cùng tôi đông lắm.
19 Đức Chúa Trời, là Đấng hằng có từ trước
vô cùng, Sẽ nghe và báo trả chúng nó; Vì chúng
nó chẳng có sự biến cải trong mình, Cũng chẳng
kính sợ Đức Chúa Trời.
20 Kẻ ác đã tra tay trên những người ở hòa bình
cùng nó; Nó đã bội nghịch giao ước mình.
21 Miệng nó trơn láng như mỡ sữa, Nhưng
trong lòng có sự giặc giã. Các lời nó dịu dàng
hơn dầu, Nhưng thật là những thanh gươm trần.
22 Hãy trao gánh nặng ngươi cho Đức Giê-hô-
va, Ngài sẽ nâng đỡ ngươi; Ngài sẽ chẳng hề cho
người công bình bị rúng động.
23 Hỡi Đức Chúa Trời, kẻ ham đổ huyết và
người giả ngụy sống chẳng đến được nửa số các
ngày định cho mình; Chúa sẽ xô chúng nó xuống
hầm diệt vong; Còn tôi sẽ tin cậy nơi Chúa.

56

1 Đức Chúa Trời ôi! xin thương xót tôi; vì
người ta muốn ăn nuốt tôi; Hằng ngày họ đánh
giặc cùng tôi, và hà hiếp tôi.
2 Trọn ngày kẻ thù nghịch tôi muốn ăn nuốt
tôi, Vì những kẻ đánh giặc cùng tôi cách kiêu
ngạo là nhiều thay.
3 Trong ngày sợ hãi, Tôi sẽ để lòng nhờ cậy nơi
Chúa.
4 Tôi nhờ Đức Chúa Trời, và ngợi khen lời của
Ngài; Tôi để lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời, ắt
sẽ chẳng sợ gì; Người xác thịt sẽ làm chi tôi?

5 Hằng ngày chúng nó trái ý lời tôi, Các tư
tưởng chúng nó đều toan hại tôi.
6 Chúng nó nhóm nhau lại, rình rập, nom dòm
các bước tôi, Bởi vì chúng nó muốn hại mạng
sống tôi.
7 Chúng nó sẽ nhờ sự gian ác mà được thoát
khỏi sao? Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy nổi giận
mà đánh đổ các dân.
8 Chúa đếm các bước đi qua đi lại của tôi: Xin
Chúa để nước mắt tôi trong ve của Chúa, Nước
mắt tôi há chẳng được ghi vào sổ Chúa sao?
9 Ngày nào tôi kêu cầu, các kẻ thù nghịch tôi
sẽ thối lại sau; Tôi biết điều đó, vì Đức Chúa Trời
binh vực tôi.
10 Tôi nhờ Đức Chúa Trời, và ngợi khen lời của
Ngài; Tôi nhờ Đức Giê-hô-va, và ngợi khen lời
của Ngài.
11 Tôi đã để lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời, ắt
sẽ chẳng sợ chi; Người đời sẽ làm chi tôi?
12 Hỡi Đức Chúa Trời, điều tôi hứa nguyện
cùng Chúa vẫn ở trên mình tôi; Tôi sẽ dâng của
lễ thù ân cho Chúa.
13 Vì Chúa đã giải cứu linh hồn tôi khỏi chết:
Chúa há chẳng giữ chân tôi khỏi vấp ngã, Hầu
cho tôi đi trước mặt Đức Chúa Trời trong sự sáng
của sự sống?

57

1 Đức Chúa Trời ôi! xin thương xót tôi, xin
thương xót tôi, Vì linh hồn tôi nương náu nơi
Chúa! Phải, tôi nương náu mình dưới bóng cánh
của Chúa, Cho đến chừng tai họa đã qua.

2 Tôi sẽ kêu cầu cùng Đức Chúa Trời Chí cao,
Tức là Đức Chúa Trời làm thành mọi việc cho
tôi.
3 Lúc kẻ muốn ăn nuốt tôi làm sỉ nhục, Thì
Ngài sẽ từ trời sai ơn cứu tôi. Phải, Đức Chúa
Trời sẽ sai đến sự nhân từ và sự chân thật của
Ngài.
4 Linh hồn tôi ở giữa các sư tử; Tôi nằm giữa
những kẻ thổi lửa ra, Tức là các con loài người
có răng giống như giáo và tên, Và lưỡi chúng nó
khác nào gươm nhọn bén.
5 Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện Chúa được tôn
cao hơn các từng trời; Nguyện sự vinh hiển Chúa
trổi cao hơn cả trái đất!
6 Chúng nó đã gài lưới cho chân tôi, Linh hồn
tôi sờn ngã: Chúng nó đào hầm trước mặt tôi,
Song lại bị sa xuống đó.
7 Hỡi Đức Chúa Trời, lòng tôi vững chắc, lòng
tôi vững chắc; Tôi sẽ hát, phải, tôi sẽ hát ngợi
khen.
8 Hỡi sự vinh hiển ta, hãy tỉnh thức! Hỡi cầm
sắt, hãy tỉnh thức! Chính mình tôi sẽ tỉnh thức
thật sớm.
9 Hỡi Chúa, tôi sẽ cảm tạ Chúa giữa các dân,
Hát ngợi khen Chúa trong các nước.
10 Vì sự nhân từ Chúa lớn đến tận trời, Sự chân
thật Chúa cao đến các từng mây.
11 Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện Chúa được tôn
cao hơn các từng trời. Nguyện sự vinh hiển Chúa
trổi cao hơn cả trái đất!

58

1 Hỡi các con trai loài người, các ngươi làm

thinh há công bình sao? Các ngươi há xét đoán
ngay thẳng ư?
2 Không, thật trong lòng các ngươi phạm sự
gian ác, Tại trong xứ các ngươi cân nhắc sự hung
bạo của tay các ngươi.
3 Kẻ ác bị sai lầm từ trong tử cung. Chúng nó
nói dối lầm lạc từ khi mới lọt lòng mẹ.
4 Nọc độc chúng nó khác nào nọc độc con rắn;
Chúng nó tợ như rắn hổ mang điếc lấp tai lại.
5 Chẳng nghe tiếng thầy dụ nó, Dẫu dụ nó giỏi
đến ngần nào.
6 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy bẻ răng trong
miệng chúng nó; Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy gãy
nanh của các sư tử tơ.
7 Nguyện chúng nó tan ra như nước chảy! Khi
người nhắm tên mình, nguyện tên đó dường như
bị chặt đi!
8 Nguyện chúng nó như con ốc tiêu mòn và
mất đi, Như thể một con sảo của người đàn bà
không thấy mặt trời!
9 Trước khi vạc các ngươi chưa nghe biết
những gai, Thì Ngài sẽ dùng trận trốt cất đem
chúng nó đi, bất luận còn xanh hay cháy.
10 Người công bình sẽ vui vẻ khi thấy sự báo
thù; Người sẽ rửa chân mình trong huyết kẻ ác.
11 Người ta sẽ nói rằng: Quả hẳn có phần
thưởng cho kẻ công bình, Quả hẳn có Đức Chúa
Trời xét đoán trên đất.

59

1 Đức Chúa Trời tôi ôi! xin giải cứu tôi khỏi
các kẻ thù nghịch tôi, Bảo hộ tôi khỏi những kẻ

dấy nghịch cùng tôi.
2 Xin hãy giải tôi khỏi những kẻ làm ác, Và cứu
tôi khỏi những người làm đổ huyết.
3 Vì kìa, chúng nó rình rập hại mạng sống tôi;
Đức Giê-hô-va ơi! những người mạnh dạn nhóm
họp nhau nghịch tôi; Chẳng phải vì sự vi phạm
tôi, cũng chẳng vì tội lỗi tôi.
4 Mặc dầu tôi không lầm lỗi, chúng nó chạy
tới toan đánh; Xin Chúa hãy tỉnh thức để giúp
đỡ tôi, và hãy xem xét.
5 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, là
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Xin hãy chỗi dậy
để thăm viếng các nước; Chớ thương xót kẻ nào
phạm gian ác.
6 Buổi chiều chúng nó trở lại, tru như chó, Và
đi vòng quanh thành.
7 Kìa, miệng chúng nó tuôn lời mắng chưởi;
Những gươm ở nơi môi chúng nó; Vì chúng nó
rằng: Có ai nghe đâu?
8 Nhưng, Đức Giê-hô-va ơi, Ngài sẽ cười chúng
nó, Và nhạo báng các nước.
9 Bởi cớ sức lực nó, tôi sẽ ngửa trông Chúa; Vì
Đức Chúa Trời là nơi ẩn náu cao của tôi.
10 Đức Chúa Trời sẽ lấy sự nhân từ Ngài mà
đến đón tôi; Đức Chúa Trời sẽ cho tôi thấy sự
báo trả kẻ thù nghịch tôi.
11 Hỡi Chúa, là cái khiên đỡ chúng tôi, Chớ giết
họ, e dân sự tôi quên chăng; Hãy dùng quyền
năng Chúa mà tản lạc và đánh đổ chúng nó đi.
12 Vì cớ tội miệng chúng nó, tức là lời môi
chúng nó, Và vì cớ nguyền rủa và sự dối trá mà

chúng nó nói ra, Nguyện chúng nó bị mắc trong
sự kiêu ngạo mình!
13 Xin Chúa hãy nổi giận mà tiêu diệt chúng
nó, khá tiêu diệt đi, Hầu cho chúng nó không
còn nữa; Hãy cho chúng nó biết rằng Đức Chúa
Trời cai trị nơi Gia-cốp, Cho đến cùng đầu trái
đất.
14 Buổi chiều chúng nó trở lại, tru như chó, Và
đi vòng quanh thành.
15 Chúng nó đi đây đó đặng kiếm ăn; Nếu
không được no nê, thì sẽ ở trọn đêm tại đó.
16 Nhưng tôi sẽ ca hát về sức lực Chúa; Phải,
buổi sáng tôi sẽ hát lớn tiếng về sự nhân từ Chúa;
Vì Chúa là nơi ẩn náu cao của tôi, Một nơi nương
náu mình trong ngày gian truân.
17 Hỡi sức lực tôi, tôi sẽ ngợi khen Ngài; Vì Đức
Chúa Trời là nơi ẩn náu cao của tôi, tức là Đức
Chúa Trời làm ơn cho tôi.

60

1 Đức Chúa Trời ôi! Chúa đã bỏ chúng tôi, tản
lạc chúng tôi; Chúa đã nổi giận: ôi! xin hãy đem
chúng tôi lại.
2 Chúa khiến đất rúng động, làm cho nó nứt
ra; Xin hãy sửa lại các nơi nứt nó, vì nó lay động.
3 Chúa đã làm cho dân sự Ngài thấy sự gian
nan, Cho chúng tôi uống một thứ rượu xây xẩm.
4 Chúa đã ban một cờ xí cho kẻ nào kính sợ
Chúa, Đặng vì lẽ thật mà xổ nó ra.
5 Hầu cho người yêu dấu của Chúa được giải
thoát. Xin Chúa hãy lấy tay hữu mình mà cứu,
và đáp lại chúng tôi.

6 Đức Chúa Trời đã phán trong sự thánh Ngài
rằng: Ta sẽ hớn hở, Ta sẽ chia Si-chem và đo
trũng Su-cốt.
7 Ga-la-át thuộc về ta, Ma-na-se cũng vậy; Eùp-
ra-im là đồn lũy của đầu ta; Giu-đa là cây phủ
việt ta.
8 Mô-áp là cái chậu nơi ta tắm rửa; Ta sáng dép
ta trên Ê-đôm. Hỡi đất Phi-li-tin, hãy reo mừng
vì cớ ta.
9 Ai sẽ đưa tôi vào thành vững bền? Ai sẽ dẫn
tôi đến Ê-đôm?
10 Hỡi Đức Chúa Trời, há chẳng phải Chúa, là
Đấng đã bỏ chúng tôi sao? Hỡi Đức Chúa Trời,
Chúa không còn ra trận với đạo binh chúng tôi
nữa.
11 Xin Chúa cứu giúp chúng tôi khỏi sự gian
truân; Vì sự cứu giúp của loài người là hư không.
12 Nhờ Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ làm việc
cả thể; Vì chính Ngài sẽ giày đạp các cừu địch
chúng tôi.

61

1 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy nghe tiếng kêu
của tôi, Lắng nghe lời cầu nguyện tôi.
2 Khi tôi cực lòng, tôi sẽ kêu cầu cùng Chúa từ
nơi cực địa; Xin hãy dẫn tôi lên hòn đá cao hơn
tôi.
3 Vì Chúa đã là nơi nương náu cho tôi, Một
tháp vững bền để tránh khỏi kẻ thù nghịch.
4 Tôi sẽ ở trong trại Chúa mãi mãi, Nương náu
mình dưới cánh của Chúa.

5 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa đã nghe lời hứa
nguyện tôi, Đã ban cho tôi cơ nghiệp của những
người kính sợ danh Chúa.
6 Chúa sẽ gia thêm ngày cho vua; Các năm
người sẽ nên nhiều đời.
7 Người sẽ ở trước mặt Đức Chúa Trời mãi mãi;
Oâi! Cầu xin Chúa dự bị sự nhân từ và sự thành
thật, để các sự ấy gìn giữ người.
8 Như vậy, tôi sẽ hát ngợi khen danh Chúa đời
đời, Và hằng ngày làm xong các sự hứa nguyện
tôi.

62

1 Linh hồn tôi nghỉ an nơi một mình Đức Chúa
Trời; Sự cứu rỗi tôi từ Ngài mà đến.
2 Một mình Ngài là hòn đá tôi, sự cứu rỗi tôi,
Và là nơi ẩn náu cao của tôi; tôi sẽ chẳng bị rúng
động nhiều.
3 Các ngươi xông vào một người cho đến
chừng nào, Đặng chung nhau đánh đổ người
Như một cái vách nghiêng, Khác nào một rào
hầu ngã?
4 Chúng nó chỉ bàn bạc đánh đổ người khỏi cao
vị người; Họ ưa chuộng điều dối giả, Lấy miệng
mình chúc phước, Nhưng trong lòng thì rủa sả.
5 Hỡi linh hồn ta, hãy nghỉ an nơi Đức Chúa
Trời; Vì sự trông cậy ta ở nơi Ngài.
6 Chỉ một mình Ngài là hòn đá tôi, sự cứu rỗi
tôi, Và là nơi ẩn náu cao của tôi; tôi sẽ chẳng bị
rúng động.

7 Sự cứu rỗi và sự vinh hiển tôi ở nơi Đức Chúa
Trời; Hòn đá về sức lực tôi, và nơi nương náu
mình cũng đều ở nơi Đức Chúa Trời.
8 Hỡi bá tánh, khá nhờ cậy nơi Ngài luôn luôn,
Hãy dốc đổ sự lòng mình ra tại trước mặt Ngài:
Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta.
9 Quả thật, người hạ lưu chỉ là hư không,
Người thượng đẳng chỉ là dối giả; Nhắc để trên
cân, chúng nó chỏng lên, Chúng nó hết thảy
nhau đều nhẹ hơn sự hư không.
10 Chớ nhờ cậy sự hà hiếp, Cũng đừng để lòng
trông cậy nơi sự trộm cướp, vì uổng công; Nếu
của cải thêm nhiều lên, Chớ đem lòng vào đó.
11 Đức Chúa Trời có phán một lần, Tôi có nghe
sự nầy hai lần, Rằng sự quyền năng thuộc về
Đức Chúa Trời.
12 Vả lại, hỡi Chúa, sự nhân từ thuộc về Chúa;
Vì Chúa trả cho mọi người tùy theo công việc của
họ.

63

1 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa là Đức Chúa Trời
tôi, vừa sáng tôi tìm cầu Chúa; Trong một đất
khô khan, cực nhọc, chẳng nước, Linh hồn tôi
khát khao Chúa, thân thể tôi mong mỏi về Chúa,
2 Đặng xem sự quyền năng và sự vinh hiển
của Chúa, Như tôi đã nhìn xem Chúa tại trong
nơi thánh.
3 Vì sự nhân từ Chúa tốt hơn mạng sống; Môi
tôi sẽ ngợi khen Chúa.
4 Như vậy, tôi sẽ chúc phước Chúa trọn đời tôi;
Nhân danh Chúa tôi sẽ giơ tay lên.

5 Linh hồn tôi được no nê dường như ăn tủy
xương và mỡ; Miệng tôi sẽ lấy môi vui vẻ mà
ngợi khen Chúa.
6 Khi trên giường tôi nhớ đến Chúa, Bèn suy
gẫm về Chúa trọn các canh đêm;
7 Vì Chúa đã giúp đỡ tôi, Dưới bóng cánh của
Chúa tôi sẽ mừng rỡ.
8 Linh hồn tôi đeo theo Chúa; Tay hữu Chúa
nâng đỡ tôi.
9 Những kẻ nào tìm hại mạng sống tôi Sẽ sa
xuống nơi thấp của đất.
10 Chúng nó sẽ bị phó cho quyền thanh gươm,
Bị làm mồi cho chó cáo.
11 Nhưng vua sẽ vui vẻ nơi Đức Chúa Trời;
Phàm ai chỉ Ngài mà thề sẽ khoe mình; Vì miệng
những kẻ nói dối sẽ bị ngậm lại.

64

1 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy nghe tiếng than
thở tôi, Gìn giữ mạng sống tôi khỏi sợ kẻ thù
nghịch.
2 Xin Chúa giấu tôi khỏi mưu nhiệm của kẻ dữ,
Khỏi lũ ồn ào của những kẻ làm ác.
3 Chúng nó đã mài lưỡi mình như thanh gươm.
Nhắm mũi tên mình, tức là lời cay đắng,
4 Đặng từ nơi kín giấu bắn vào kẻ trọn vẹn;
Thình lình chúng nó bắn đại trên người, chẳng
sợ gì.
5 Chúng nó tự vững lòng bền chí trong mưu
ác, Bàn tính nhau để gài bẫy kín giấu, Mà rằng:
Ai sẽ thấy được?

6 Chúng nó toan những điều ác; chúng nó nói
rằng: Chúng tôi đã làm xong; mưu đã sắp sẵn.
Tư tưởng bề trong và lòng của mỗi người thật là
sâu sắc.
7 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ bắn chúng nó:
Thình lình chúng nó bị tên thương tích.
8 Như vậy chúng nó sẽ vấp ngã, lưỡi chúng nó
nghịch lại chúng nó; Hết thảy ai thấy đến đều
sẽ lắc đầu.
9 Cả loài người đều sẽ sợ; Họ sẽ rao truyền
công việc của Đức Chúa Trời, Và hiểu biết điều
Ngài đã làm.
10 Người công bình sẽ vui vẻ nơi Đức Giê-hô-
va, và nương náu mình nơi Ngài, còn những kẻ
có lòng ngay thẳng đều sẽ khoe mình.

65

1 Hỡi Đức Chúa Trời, tại Si-ôn người ta mong
đợi ngợi khen Chúa; Họ sẽ trả sự hứa nguyện
cho Chúa.
2 Hỡi Đấng nghe lời cầu nguyện, Các xác thịt
đều sẽ đến cùng Ngài.
3 Sự gian ác thắng hơn tôi: Còn về sự vi phạm
chúng tôi, Chúa sẽ tha thứ cho.
4 Phước thay cho người mà Chúa đã chọn và
khiến đến gần, Đặng ở nơi hành lang Chúa:
Chúng tôi sẽ được no nê vật tốt lành của nhà
Chúa, Là đền thánh của Ngài.
5 Hỡi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi chúng tôi,
Chúa sẽ lấy việc đáng sợ mà đáp lại chúng tôi
theo sự công bình; Chúa là sự tin cậy của các
cùng tột trái đất, và của kẻ ở trên biển xa.

6 Chúa dùng quyền năng mình lập các núi
vững chắc, Vì Chúa được thắt lưng bằng sức
lực;
7 Chúa dẹp yên sự ầm ầm của biển, sự ồn ào
của sóng nó, Và sự xao động của các dân.
8 Những kẻ ở nơi đầu cùng trái đất Thấy phép
k" của Chúa, bèn sợ hãi; Chúa khiến buổi hừng
đông và buổi chạng vạng mừng rỡ.
9 Chúa thăm viếng đất, và tưới ướt nó, Làm
cho nó giàu có nhiều; Suối Đức Chúa Trời đầy
nước. Khi Chúa chế đất, thì sắm sửa ngũ cốc
cho loài người.
10 Chúa tưới các đường cày nó, làm cục đất
nó ra bằng, Lấy mưa tẩm nó cho mềm, và ban
phước cho huê lợi của nó.
11 Chúa lấy sự nhân từ mình đội cho năm làm
mão triều; Các bước Chúa đặt ra mỡ.
12 Các bước Chúa đặt ra mỡ trên đồng cỏ của
đồng vắng, Và các nổng đều thắt lưng bằng sự
vui mừng.
13 Đồng cỏ đều đầy bầy chiên, Các trũng được
bao phủ bằng ngũ cốc; Khắp nơi ấy đều reo
mừng, và hát xướng.

66

1 Hỡi cả trái đất, Khá cất tiếng reo mừng Đức
Chúa Trời.
2 Hãy hát ra sự vinh hiển của danh Ngài, Hãy
ngợi khen và tôn vinh Ngài.
3 Hãy thưa cùng Đức Chúa Trời rằng: Các việc
Chúa đáng sợ thay! Nhân vì quyền năng rất lớn

của Chúa, những kẻ thù nghịch Chúa đều sẽ suy
phục Chúa.
4 Cả trái đất sẽ thờ lạy Chúa, Và hát ngợi khen
Ngài; Chúng sẽ ca tụng danh Chúa.
5 Hãy đến, xem các việc của Đức Chúa Trời:
Công việc Ngài làm cho con cái loài người thật
đáng sợ.
6 Ngài đổi biển ra đất khô; Người ta đi bộ ngang
qua sông: Tại nơi ấy chúng tôi vui mừng trong
Ngài.
7 Ngài dùng quyền năng Ngài mà cai trị đời
đời; Mắt Ngài xem xét các nước: Những kẻ phản
nghịch chớ tự-cao.
8 Hỡi các dân, hãy chúc tụng Đức Chúa Trời
chúng ta, Và làm cho vang tiếng ngợi khen Ngài.
9 Chính Ngài bảo tồn mạng sống chúng ta,
Không cho phép chân chúng ta xiêu tó.
10 Vì, Đức Chúa Trời ơi, Chúa đã thử thách
chúng tôi, Rèn luyện chúng tôi y như luyện bạc.
11 Chúa đã đem chúng tôi vào lưới, Chất gánh
nặng quá trên lưng chúng tôi.
12 Chúa khiến người ta cỡi trên đầu chúng tôi;
Chúng tôi đi qua lửa qua nước; Nhưng Chúa
đem chúng tôi ra nơi giàu có.
13 Tôi sẽ lấy của lễ thiêu mà vào trong nhà
Chúa, Trả xong cho Chúa các sự hứa nguyện tôi,
14 Mà môi tôi đã hứa, Và miệng tôi đã nói ra
trong khi bị gian truân.
15 Tôi sẽ dâng cho Chúa những con sinh mập
làm của lễ thiêu, Chung với mỡ chiên đực; Tôi
cũng sẽ dâng những bò đực và dê đực.
16 Hỡi hết thảy người kính sợ Đức Chúa Trời,

hãy đến nghe, Thì tôi sẽ thuật điều Ngài đã làm
cho linh hồn tôi.
17 Tôi lấy miệng tôi kêu cầu Ngài, Và lưỡi tôi
tôn cao Ngài.
18 Nếu lòng tôi có chú về tội ác, Aét Chúa chẳng
nghe tôi.
19 Nhưng Đức Chúa Trời thật có nghe; Ngài đã
lắng tai nghe tiếng cầu nguyện tôi.
20 Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời, Vì Ngài
chẳng bỏ lời cầu nguyện tôi, Cũng không rút sự
nhân từ Ngài khỏi tôi.

67

1 Nguyện Đức Chúa Trời thương xót chúng tôi,
và ban phước cho chúng tôi, Soi sáng mặt Ngài
trên chúng tôi.
2 Để đường lối Chúa được biết trên đất, Và sự
cứu rỗi của Chúa được biết giữa các nước.
3 Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện các dân ngợi
khen Chúa! Nguyện muôn dân ca tụng Chúa!
4 Các nước khá vui vẻ và hát mừng rỡ; Vì Chúa
sẽ dùng sự ngay thẳng mà đoán xét các dân, Và
cai trị các nước trên đất.
5 Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện các dân ngợi
khen Chúa! Nguyện muôn dân ca tụng Ngài!
6 Đất đã sanh hoa lợi nó, Đức Chúa Trời là Đức
Chúa Trời chúng tôi, sẽ ban phước cho chúng
tôi.
7 Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng tôi,
Và các đầu cùng đất đều sẽ kính sợ Ngài.

68

1 Nguyện Đức Chúa Trời chỗi dậy, khiến thù
nghịch Ngài tản lạc, Và làm cho những kẻ ghét
Ngài phải trốn trước mặt Ngài.
2 Như khói tỏa thể nào, Chúa sẽ làm tan chúng
nó thể ấy; Như sáp tan chảy trước lửa làm sao,
Những kẻ ác sẽ bị diệt trước mặt Đức Chúa Trời
làm vậy.
3 Nhưng người công bình sẽ vui vẻ, hớn hở
trước mặt Đức Chúa Trời; Phải, họ sẽ nức lòng
mừng rỡ.
4 Hãy hát xướng cho Đức Chúa Trời, hãy ngợi
khen danh Ngài; Khá đắp đường cái cho Đấng
cỡi ngựa đi ngang qua đồng bằng: Đức Giê-hô-
va là danh Ngài; hãy vui mừng trước mặt Ngài.
5 Đức Chúa Trời ở nơi thánh Ngài, Là Cha kẻ
mồ côi, và quan xét của người góa bụa.
6 Đức Chúa Trời làm cho kẻ cô độc có nhà ở,
Đem kẻ bị tù ra hưởng được may mắn; Song
những kẻ phản nghịch phải ở đất khô khan.
7 Hỡi Đức Chúa Trời, khi Chúa đi ra trước dân
Chúa, Và đi tới trong đồng vắng,
8 Thì đất rúng động, các từng trời đặt ra nước
trước mặt Đức Chúa Trời; Núi Si-nai kìa cũng
rúng động trước mặt Đức Chúa Trời, là Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
9 Đức Chúa Trời ơn, Chúa giáng mưa lớn trên
sản nghiệp Chúa, Khi nó mệt mỏi Chúa bổ nó lại.
10 Hỡi Đức Chúa Trời, hội Chúa ở tại đó; Vì
lòng nhân từ, Chúa sắm sửa vật tốt cho kẻ khốn
cùng.

11 Chúa truyền mạng lịnh ra: Các người đàn
bà báo tin thật một đoàn đông lắm.
12 Các vua có đạo binh chạy trốn, họ chạy trốn;
Còn người đàn bà ở lại trong nhà chia của cướp.
13 Khi các ngươi nằm nghỉ ở giữa chuồng
chiên, Thì giống như cánh bò câu bọc bạc, Và
lông nó bọc vàng xanh.
14 Khi Đấng toàn năng tản lạc các vua tại đó,
Thì xứ trở nên trắng như lúc mưa thuyết tại
Sanh-môn.
15 Núi Ba-san là núi của Đức Chúa Trời; Núi
Ba-san có nhiều chót.
16 Hỡi các núi có nhiều chót, sao các ngươi ngó
cách ganh ghét Núi mà Đức Chúa Trời đã chọn
làm nơi ở của Ngài? Phải Đức Giê-hô-va sẽ ở tại
đó đến đời đời.
17 Xe của Đức Chúa Trời số là hai vạn, Từng
ngàn trên từng ngàn; Chúa ở giữa các xe ấy y
như tại Si-nai trong nơi thánh.
18 Chúa đã ngự lên trên cao, dẫu theo những
phu tù; Chúa đã nhận lễ vật giữa loài người, và
giữa kẻ phản nghịch cũng vậy, Hầu cho Giê-hô-
va Đức Chúa Trời được ở với chúng nó.
19 Đáng ngợi khen Chúa thay, Là Đấng hằng
ngày gánh gánh nặng của chúng tôi, Tức là Đức
Chúa Trời, sự cứu rỗi của chúng tôi.
20 Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời giải cứu
chúng tôi; Aáy là nhờ Chúa Giê-hô-va mà loài
người được tránh khỏi sự chết.
21 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ đạp nát đầu kẻ thù
nghịch Ngài, Đỉnh tóc của kẻ cứ phạm sự gian ác.
22 Chúa đã phán rằng: Từ Ba-san ta sẽ dẫn dân

ta về, Đem chúng nó lên khỏi biển sâu;
23 Để ngươi dầm chân mình trong huyết, Và
lưỡi chó ngươi cũng được phần trong kẻ thù
nghịch ngươi.
24 Hỡi Đức Chúa Trời, chúng nó đã thấy cách
Chúa đi, Tức cách Đức Chúa Trời, là Vua tôi, đi
vào nơi thánh.
25 Các người hát xướng đi trước, kẻ đàn nhạc
theo sau, ỳ giữa có những con gái trẻ đánh trống
cơm.
26 Hỡi những kẻ nguyên do nơi Y-sơ-ra-ên mà
ra, trong các hội Hãy chúc tụng Đức Chúa Trời,
là Chúa.
27 Kìa, Bê-gia-min nhỏ, là kẻ cai trị chúng nó;
Các quan trưởng Giu-đa, và bọn của họ; Các
quan trưởng Sa-bu-lôn, và các quan trưởng Nép-
ta-li.
28 Đức Chúa Trời ngươi đã ban sức lực cho
ngươi: Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy khiến vững
bền việc Chúa đã làm cho chúng tôi.
29 Bởi cớ đền thờ của Chúa tại Giê-ru-sa-lem,
Các vua sẽ đem dâng lễ vật cho Chúa.
30 Xin hãy mắng thú trong lau sậy, Quở đoàn
bò đực với những bò con của các dân, Là những
người đem nén bạc quì xuống dâng cho, Xin
Chúa hãy tản lạc những dân tộc ưa thích sự giặc
giã.
31 Những công-hầu sẽ từ Ê-díp-tô mà ra; Ê-thi-
ô-bi sẽ lật đật giơ tay lên cùng Đức Chúa Trời.
32 Hỡi các nước của đất, hãy hát xướng cho
Đức Chúa Trời; Khá hát ngợi khen Chúa,
33 Tức là Đấng cỡi trên các từng trời thái cổ;

Kìa, Ngài phát tiếng ra, là tiếng có sức lớn.
34 Hãy tôn quyền năng cho Đức Chúa Trời:
Sự oai nghiêm Ngài ở trên Y-sơ-ra-ên, và quyền
năng Ngài ở trong các mây.
35 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa thật đáng sợ trong
nơi thánh Chúa: Chính Đức Chúa Trời của Y-
sơ-ra-ên ban sức lực và quyền năng cho dân sự
Ngài. Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời thay!

69

1 Đức Chúa Trời ôi! xin cứu tôi, Vì những nước
đã thấu đến linh hồn tôi.
2 Tôi lún trong bùn sâu, nơi không đụng cẳng;
Tôi bị chìm trong nước sâu, dòng nước ngập tôi.
3 Tôi la mệt, cuống họng tôi khô; Mắt tôi hao
mòn đang khi trông đợi Đức Chúa Trời tôi.
4 Những kẻ ghen ghét tôi vô cớ Nhiều hơn số
tóc đầu tôi; Những kẻ làm thù nghịch tôi vô cớ
và muốn hại tôi thật mạnh; Tôi phải bồi thường
điều tôi không cướp giựt.
5 Đức Chúa Trời ôi! Chúa biết sự ngu dại tôi,
Các tội lỗi tôi không giấu Chúa được.
6 Hỡi Chúa Giê-hô-va vạn quân, Nguyện những
kẻ trông đợi Chúa chớ bị hổ thẹn vì cớ tôi; Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên ôi! Nguyện kẻ nào tìm
cầu Chúa chớ bị sỉ nhục tại vì việc tôi.
7 Aáy vì Chúa mà tôi đã mang sự nhuốc nhơ,
Và bị sự hổ thẹn bao phủ mặt tôi.
8 Tôi đã trở nên một kẻ lạ cho anh em tôi, Một
người ngoại bang cho các con trai mẹ tôi.
9 Vì sự sốt sắng về đền Chúa tiêu nuốt tôi, Sự
sỉ nhục của kẻ sỉ nhục Chúa đã đổ trên tôi.

10 Tôi khóc và nhịn ăn để ép linh hồn tôi, Thì
điều đó cũng trở làm sỉ nhục tôi.
11 Tôi lấy bao gai mặc làm áo xống, Bèn trở
nên câu tục ngữ cho chúng nó.
12 Những kẻ ngồi nơi cửa thành trò chuyện
về tôi; Tôi là đề câu hát của những người uống
rượu.
13 Nhưng Đức Giê-hô-va ơi, tôi nhờ dịp tiện Mà
cầu nguyện cùng Ngài. Đức Chúa Trời ơn, theo
sự thương xót lớn của Chúa, Và theo lẽ thật về
sự cứu rỗi của Chúa, xin hãy đáp lại tôi.
14 Xin hãy cứu tôi khỏi vũng bùn, kẻo tôi lún
chăng; Nguyện tôi được giải thoát khỏi những
kẻ ghét tôi, và khỏi nước sâu.
15 Nguyện dòng nước không ngập tôi, Vực sâu
chớ nhận tôi, Hầm không lấp miệng nó lại trên
tôi.
16 Đức Giê-hô-va ơi, xin hãy đáp lại tôi; vì sự
nhân từ Ngài là tốt; Tùy sự thương xót lớn của
Ngài, xin hãy xây lại cùng tôi.
17 Xin Chúa chớ giấu mặt cùng tôi tớ Chúa, vì
tôi đang bị gian truân; Hãy mau mau đáp lại tôi.
18 Cầu xin Chúa đến gần linh hồn tôi và chuộc
nó; Vì cớ kẻ thù nghịch tôi, xin hãy cứu chuộc
tôi.
19 Chúa biết sự sỉ nhục, sự hổ thẹn, và sự nhuốt
nhơ của tôi: Các cừu địch tôi đều ở trước mặt
Chúa.
20 Sự sỉ nhục làm đau thương lòng tôi, tôi đầy
sự khổ nhọc; Tôi trông đợi có người thương xót
tôi, nhưng chẳng có ai; Tôi mong-nhờ người an
ủi, song nào có gặp.

21 Chúng nó ban mật đắng làm vật thực tôi,
Và cho tôi uống giấm trong khi khát.
22 Nguyện bàn tiệc trước mặt chúng nó trở nên
cái bẫy; Khi chúng nó được bình an, nguyện nó
lại trở nên cái lưới.
23 Nguyện mắt chúng nó bị tối, không còn thấy,
Và hãy làm cho lưng chúng nó hằng run.
24 Hãy đổ cơn thạnh nộ Chúa trên chúng nó.
Khiến sự giận dữ Chúa theo kịp họ.
25 Nguyện chỗ ở chúng nó bị bỏ hoang, Chẳng
có ai ở trong trại chúng nó nữa.
26 Vì chúng nó bắt bớ kẻ Chúa đã đánh, Và
thuật lại sự đau đớn của người mà Chúa đã làm
cho bị thương.
27 Cầu xin Chúa hãy gia tội ác vào tội ác chúng
nó; Chớ cho chúng nó vào trong sự công bình
của Chúa.
28 Nguyện chúng nó bị xóa khỏi sách sự sống,
Không được ghi chung với người công bình.
29 Còn tôi bị khốn cùng và đau đớn: Đức Chúa
Trời ơn, nguyện sự cứu rỗi của Chúa nâng đỡ tôi
lên nơi cao.
30 Tôi sẽ dùng bài hát mà ngợi khen danh Đức
Chúa Trời, Và lấy sự cảm tạ mà tôn cao Ngài.
31 Điều ấy sẽ đẹp lòng Đức Giê-hô-va hơn con
bò đực, Hoặc con bò đực có sừng và móng rẽ ra.
32 Những người hiền từ sẽ thấy điều đó và vui
mừng; Hỡi các người tìm cầu Đức Chúa Trời,
nguyện lòng các ngươi được sống.
33 Vì Đức Giê-hô-va nghe kẻ thiếu thốn, Không
khinh dể những phu tù của Ngài.

34 Nguyện trời, đất, biển, Và các vật hay động
trong đó, đều ngợi khen Ngài.
35 Vì Đức Chúa Trời sẽ cứu Si-ôn, và xây lại các
thành Giu-đa; Dân sự sẽ ở đó, được nó làm của.
36 Dòng dõi các tôi tớ Ngài sẽ hưởng nó làm
sản nghiệp; Phàm ai yêu mến danh Ngài sẽ ở tại
đó.

70

1 Đức Chúa Trời ôi! xin mau mau giải cứu tôi;
Đức Giê-hô-va ôi! xin mau mau giúp đỡ tôi.
2 Nguyện những kẻ tìm hại mạng sống tôi.
Đều phải bị hổ thẹn và nhuốc nhơ; Nguyện
những kẻ vui vẻ về sự thiệt hại tôi Phải thối lại
sau, và bị mất cỡ.
3 Những kẻ nói rằng: Ha ha! ha ha! Nguyện
chúng nó phải thối lại sau, vì cớ sự hổ thẹn
chúng nó.
4 Nguyện hết thảy người nào tìm cầu Chúa,
Được mừng rỡ vui vẻ nơi Chúa; Nguyện những
kẻ yêu mến sự cứu rỗi của Chúa Hằng nói rằng:
Đáng tôn Đức Chúa Trời oai nghi thay!
5 Còn tôi bị khốn cùng và thiếu thốn; Đức Chúa
Trời ôi! xin hãy mau mau đến cùng tôi: Chúa là
sự giúp đỡ tôi, Đấng giải cứu tôi; Đức Giê-hô-va
ôi! chớ chậm trễ.

71

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi nương náu mình nơi
Ngài: Chớ hề để tôi bị hổ thẹn.

2 Xin hãy lấy công bình Chúa giải cứu tôi, và
làm tôi được thoát khỏi; Hãy nghiêng tai qua tôi,
và cứu tôi.
3 Xin Chúa làm hòn đá dùng làm chỗ ở cho tôi,
Hầu cho tôi được vào đó luôn luôn; Chúa đã ra
lịnh cứu tôi, Vì Chúa là hòn đá và là đồn lũy tôi.
4 Hỡi Đức Chúa Trời tôi, xin hãy cứu tôi khỏi
tay kẻ ác, Khỏi tay kẻ bất nghĩa và người hung
bạo.
5 Vì, Chúa Giê-hô-va ôi, Chúa là sự trông đợi
tôi, Và là sự tin cậy tôi từ buổi thơ ấu.
6 Tôi nương dựa trên Chúa từ lúc mới lọt lòng;
Aáy là Chúa đã đem tôi ra khỏi lòng mẹ tôi: Tôi
sẽ ngợi khen Chúa luôn luôn.
7 Tôi như sự lạ lùng cho nhiều người; Nhưng
Chúa là nơi nương náu vững bền cho tôi,
8 Hằng ngày miệng tôi đầy sự ngợi khen Và sự
tôn vinh Chúa.
9 Xin Chúa chớ từ bỏ tôi trong thì già cả; Cũng
đừng lìa khỏi tôi khi sức tôi hao mòn.
10 Vì những kẻ thù nghịch nói nghịch tôi,
Những kẻ rình rập linh hồn tôi đồng mưu cùng
nhau,
11 Mà rằng: Đức Chúa Trời đã bỏ hắn; Hãy
đuổi theo bắt hắn, vì chẳng có ai giải cứu cho.
12 Đức Chúa Trời ôi! xin chớ đứng xa tôi; Đức
Chúa Trời tôi ôi! xin mau mau đến giúp đỡ tôi.
13 Nguyện những cừu địch linh hồn tôi bị hổ
thẹn và tiêu diệt đi; Nguyện kẻ nào tìm làm hại
tôi, bị bao phủ sỉ nhục và nhuốc nhơ.
14 Nhưng tôi sẽ trông cậy luôn luôn, Và ngợi
khen Chúa càng ngày càng thêm.

15 Hằng ngày miệng tôi sẽ thuật sự công bình
và sự cứu rỗi của Chúa; Vì tôi không biết số nó
được.
16 Tôi sẽ đến thuật công việc quyền năng của
Chúa Giê-hô-va; Tôi sẽ nói về sự công bình của
Chúa, chỉ nói đến sự công bình của Chúa mà
thôi.
17 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa đã dạy tôi từ buổi
thơ ấu; Cho đến bây giờ tôi đã rao truyền các
công việc lạ lùng của Chúa.
18 Hỡi Đức Chúa Trời, dầu khi tôi đã già và tóc
bạc rồi, Xin chớ bỏ tôi, Cho đến chừng tôi đã
truyền ra cho dòng dõi sau sức lực của Chúa, Và
quyền thế Chúa cho mỗi người sẽ đến.
19 Hỡi Đức Chúa Trời, sự công bình Chúa rất
cao. Chính Chúa đã làm công việc cả thể, Hỡi
Đức Chúa Trời, ai giống như Chúa?
20 Chúa là Đấng đã cho chúng tôi thấy vô số
gian truân đắng cay, Sẽ làm cho chúng tôi được
sống lại, Và đem chúng tôi lên khỏi vực sâu của
đất.
21 Chúa sẽ gia thêm sự sang trọng cho tôi, Trở
lại an ủi tôi.
22 Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi cũng sẽ dùng đàn
cầm mà ngợi khen Chúa, Tán mĩ sự chân thật
của Chúa; Hỡi Đấng thánh của Y-sơ-ra-ên, tôi sẽ
dùng đàn sắt mà ca tụng Ngài.
23 Môi và linh hồn tôi mà Chúa đã chuộc lại,
Sẽ reo mừng khi tôi ca tụng Chúa.
24 Cả ngày lưỡi tôi cũng sẽ nói lại sự công bình
của Chúa; Vì những kẻ tìm làm hại tôi đã bị mất
cỡ và hổ thẹn cả.

72

1 Hỡi Đức Chúa Trời, xin ban cho vua sự xét
đoán của Chúa, Và ban cho vương tử sự công
bình của Ngài.
2 Người sẽ đoán xét dân sự Chúa cách công
bình, Xử kẻ khốn cùng cách ngay thẳng.
3 Nhân vì sự công bình, các núi và gò nỗng Sẽ
đem bình an đến cho dân sự.
4 Người sẽ đoán xét kẻ khốn cùng của dân, Cứu
con cái người thiếu thốn, và chà nát kẻ hà hiếp.
5 Hễ mặt trời, mặt trăng còn có bao lâu, Thì
chúng nó kính sợ Chúa bấy lâu, cho đến muôn
đời.
6 Vua sẽ giáng xuống như mưa trên cỏ mới
phát, Khác nào giọt của trận mưa tưới đất vậy.
7 Trong ngày vua ấy, người công bình sẽ hưng
thạnh, Cũng sẽ có bình an dư dật cho đến chừng
mặt trăng không còn.
8 Người sẽ quản hạt từ biển nầy tới biển kia,
Từ sông cho đến cùng trái đất.
9 Những người ở đồng vắng sẽ cúi lạy trước
mặt người; Còn các kẻ thù nghịch người sẽ liếm
bụi đất.
10 Các vua Ta-rê-si và những cù lao sẽ cống
thuế cho người. Vua Sa-ba và vua Sê-ba sẽ cống
lễ cho người.
11 Phải, hết thảy các vua sẽ sấp mình xuống
trước mặt người; Các nước sẽ phục sự người.
12 Vì người sẽ giải kẻ thiếu thốn khi nó kêu cầu,
Và cứu người khốn cùng không có ai giúp đỡ.

13 Người sẽ thương xót kẻ khốn cùng, người
thiếu thốn, Và cứu linh hồn của người thiếu thốn.
14 Người sẽ chuộc linh hồn họ khỏi sự hà hiếp
và sự hung bạo; Cũng sẽ xem huyết họ là quí
báu.
15 Người sẽ được sống, và thiên hạ sẽ dâng
vàng Sa-ba cho người, Người ta sẽ cầu nguyện
cho người luôn luôn, và hằng ngày chúc phước
cho người.
16 Sẽ có dư dật ngũ cốc trên đất và trên đỉnh
các núi; Bông trái nó sẽ lào xào như Li-ban; Còn
người ở thành thị sẽ hưng thạnh như cỏ của đất.
17 Danh người sẽ còn mãi mãi, Hễ mặt trời còn
đến chừng nào, danh người sẽ noi theo chừng
nấy: Người ta sẽ nhân danh người mà chúc
phước nhau! Các nước đều sẽ xưng người là
có phước.
18 Đáng ngợi khen Giê-hô-va Đức Chúa Trời,
là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Chỉ một mình
Ngài làm những sự lạ lùng!
19 Đáng ngợi khen danh vinh hiển Ngài đến
đời đời! Nguyện khắp trái đất được đầy sự vinh
hiển của Ngài! A-men! A-men!
20 Chung các bài cầu nguyện của Đa-vít, con
trai Y-sai.

73

1 Đức Chúa Trời thật đãi Y-sơ-ra-ên cách tốt
lành, Tức là những người có lòng trong sạch.
2 Còn về phần tôi, chân tôi đã gần vấp, Xuýt
chút bước tôi phải trợt.

3 Vì khi tôi thấy sự hưng thạnh của kẻ ác, Thì
có lòng ganh ghét kẻ kiêu ngạo.
4 Vì trong cơn chết chúng nó chẳng bị đau đớn;
Sức lực của chúng nó vẫn đầy đủ.
5 Chúng nó chẳng bị nạn khổ như người khác,
Cũng không bị tai họa như người đời.
6 Bởi cớ ấy sự kiêu ngạo làm cây kiền cho cổ
chúng nó; Sự hung bạo bao phủ chúng nó như
cái áo.
7 Mắt chúng nó lộ ra trong mỡ; Tư tưởng lòng
chúng nó tuôn tràn ra.
8 Chúng nó nhạo báng, nói về sự hà hiếp cách
hung ác: Chúng nó nói cách cao k”.
9 Miệng thì nói hành thiên thượng, Còn lưỡi
lại phao vu thế gian.
10 Vì cớ ấy dân sự Ngài xây về hướng đó, Và
chúng nó uống nước cạn chén.
11 Chúng nó rằng: Làm sao Đức Chúa Trời biết
được? Há có sự tri thức nơi Đấng Chí cao sao?
12 Kìa là những kẻ ác, Chúng nó bình an vô sự
luôn luôn, nên của cải chúng nó thêm lên.
13 Tôi đã làm cho lòng tôi tinh sạch, Và rửa tay
tôi trong sự vô tội, việc ấy thật lấy làm luống
công,
14 Vì hằng ngày tôi phải gian nan, Mỗi buổi mai
tôi bị sửa phạt.
15 Nếu tôi có nói rằng: Ta sẽ nói như vậy; Aét
tôi đã phạm bất trung cùng dòng dõi con cái
Chúa.
16 Khi tôi suy gẫm để hiểu biết điều ấy, Bèn
thấy là việc cực nhọc quá cho tôi,

17 Cho đến khi tôi vào nơi thánh của Đức Chúa
Trời, Suy lượng về sự cuối cùng của chúng nó.
18 Chúa thật đặt chúng nó tại nơi trơn trợt,
Khiến cho chúng nó hư nát.
19 Uûa kìa, chúng nó bị hủy diệt trong một lát!
Chúng nó vì kinh khiếp mà phải tiêu hao hết trọi.
20 Hỡi Chúa, người ta khinh dể chiêm bao khi
tỉnh thức thể nào, Chúa khi tỉnh thức cũng sẽ
khinh dể hình dạng chúng nó thể ấy.
21 Khi lòng tôi chua xót, Và dạ tôi xôn xao,
22 Thì bấy giờ tôi ở ngu muội, chẳng hiểu biết
gì; Trước mặt Chúa tôi ở khác nào một thú vật
vậy.
23 Song tôi cứ ở cùng Chúa luôn luôn: Chúa đã
nắm lấy tay hữu tôi.
24 Chúa sẽ dùng sự khuyên dạy mà dẫn dắt tôi,
Rồi sau tiếp rước tôi trong sự vinh hiển.
25 ỳ trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới
đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa.
26 Thịt và lòng tôi bị tiêu hao; Nhưng Đức Chúa
Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến
đời đời.
27 Vì, kìa, những kẻ xa Chúa sẽ hư mất; Chúa
sẽ hủy diệt hết thảy kẻ nào thông dâm, xây bỏ
Chúa.
28 Nhưng lấy làm tốt thay cho tôi đến gần
Đức Chúa Trời; Tôi nhờ Chúa Giê-hô-va làm nơi
nương náu mình, Đặng thuật lại hết thảy các
công việc Ngài.

74

1 Đức Chúa Trời ôi! vì sao Chúa bỏ chúng tôi

luôn luôn? Nhân sao cơn giận Chúa nổi phừng
cùng bầy chiên của đồng cỏ Chúa?
2 Xin hãy nhớ lại hội Chúa mà Chúa đã được
khi xưa, Và chuộc lại đặng làm phần cơ nghiệp
của Chúa; Cũng hãy nhớ luôn núi Si-ôn, là nơi
Chúa đã ở.
3 Cầu xin Chúa đưa bước đến các nơi hư nát
đời đời: Kẻ thù nghịch đã phá tan hết trong nơi
thánh.
4 Các cừu địch Chúa đã gầm hét giữa hội Chúa;
Chúng nó dựng cờ chúng nó để làm dấu hiệu.
5 Chúng nó giống như kẻ giơ rìu lên Trong đám
rừng rậm kia.
6 Bây giờ chúng nó dùng rìu và búa Đập bể hết
thảy vật chạm-trổ.
7 Chúng nó đã lấy lửa đốt nơi thánh Chúa, Làm
cho chỗ danh Chúa ở ra phàm đến đất.
8 Chúng nó nói trong lòng rằng: Chúng ta hãy
hủy phá chung cả hết thảy đi. Chúng nó đã đốt
các nhà hội của Đức Chúa Trời trong xứ.
9 Chúng tôi chẳng còn thấy các ngọn cờ chúng
tôi; Không còn đấng tiên tri nữa, Và giữa chúng
tôi cũng chẳng có ai biết đến chừng nào.
10 Đức Chúa Trời ôi! kẻ cừu địch sẽ nói sỉ nhục
cho đến chừng nào? Kẻ thù nghịch há sẽ phạm
danh Chúa hoài sao?
11 Sao Chúa rứt tay lại, tức là tay hữu Chúa?
Khá rút nó ra khỏi lòng, và tiêu diệt chúng nó
đi!
12 Dầu vậy, Đức Chúa Trời là Vua tôi từ xưa,
Vẫn làm sự cứu rỗi trên khắp trái đất.
13 Chúa đã dùng quyền năng Chúa mà rẽ biển

ra, Bẻ gãy đầu quái vật trong nước.
14 Chúa chà nát đầu lê-vi-a-than, Ban nó làm
thực vật cho dân ở đồng vắng.
15 Chúa khiến suối và khe phun nước, Và làm
cho khô các sông lớn.
16 Ngày thuộc về Chúa, đêm cũng vậy; Chúa
đã sắm sửa mặt trăng và mặt trời.
17 Chúa đã đặt các bờ cõi của đất, Và làm nên
mùa hè và mùa đông.
18 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ rằng kẻ thù
nghịch đã sỉ nhục, Và một dân ngu dại đã phạm
đến danh Ngài.
19 Xin chớ phó cho thú dữ linh hồn bò câu đất
của Chúa; Cũng đừng quên hoài kẻ khốn cùng
của Chúa.
20 Xin Chúa đoái đến sự giao ước; Vì các nơi
tối tăm của đất đều đầy dẫy sự hung bạo.
21 Nguyện kẻ bị hà hiếp chớ trở về hổ thẹn;
Nguyện kẻ khốn cùng và người thiếu thốn ngợi
khen danh Chúa.
22 Hỡi Đức Chúa Trời, hãy chỗi dậy, binh vực
duyên cớ Chúa. Hãy nhớ lại thể nào kẻ ngu dại
hằng ngày sỉ nhục Chúa.
23 Xin chớ quên tiếng kẻ cừu địch Chúa: Sự ồn
ào của kẻ dấy nghịch cùng Chúa thấu lên không
ngớt.

75

1 Hỡi Đức Chúa Trời, chúng tôi cảm tạ Chúa;
Chúng tôi cảm tạ vì danh Chúa ở gần: Người ta
thuật lại công việc lạ lùng của Chúa.

2 Khi ta đến thì giờ đã định, Thì sẽ đoán xét
cách ngay thẳng.
3 Đất với dân ở trên đất đều tan chảy; Còn ta
đã dựng lên các trụ nó.
4 Tôi nói cùng kẻ kiêu ngạo rằng: Chớ ở cách
kiêu ngạo; Lại nói cùng kẻ ác rằng: Chớ ngước
sừng lên;
5 Chớ ngước sừng các ngươi cao lên, Cũng
đừng cứng cổ mà nói cách k” khôi.
6 Vì chẳng phải từ phương đông, phương tây,
Hay là từ phương nam, mà có sự tôn cao đến.
7 Bèn là Đức Chúa Trời đoán xét: Ngài hạ kẻ
nầy xuống, nhắc kẻ kia lên.
8 Vì trong tay Đức Giê-hô-va có cái chén Sôi bọt
rượu; chén ấy đầy rượu pha, Ngài rót nó ra: thật
hết thảy kẻ ác nơi thế gian sẽ hút cặn rượu ấy,
Và uống nó.
9 Song tôi sẽ thuật lại các điều đó luôn luôn,
Cũng sẽ hát ngợi khen Đức Chúa Trời của Gia-
cốp.
10 Tôi sẽ chặt hết thảy các sừng kẻ ác; Còn các
sừng của người công bình sẽ được ngước lên.

76

1 Trong Giu-đa người ta biết Đức Chúa Trời,
Danh Ngài lớn tại Y-sơ-ra-ên.
2 Đền tạm Ngài ở Sa-lem, Và nơi ở Ngài tại Si-
ôn.
3 Tại nơi ấy Ngài đã bẻ gãy tên cung, Cái khiên,
thanh gươm, và khí giới chiến.
4 Chúa rực rỡ oai vinh Hơn các núi sự cướp
giựt.

5 Các kẻ gan dạ đã bị cướp lột, Họ ngủ trong
giấc mình, Chẳng một người mạnh dạn nào tìm
được cánh tay mình.
6 Hỡi Đức Chúa Trời của Gia-cốp, khi Chúa quở
trách, Xe và ngựa bèn bị ngủ mê.
7 Chính mình Chúa thật là đáng sợ; Cơn giận
Chúa vừa nổi lên, ai đứng nổi trước mặt Chúa?
8 Từ trên trời Chúa truyền đoán ngữ; Khi Đức
Chúa Trời chỗi dậy đoán xét,
9 Để giải cứu các người hiền từ trên đất, Thì
đất bèn sợ hãi, và yên lặng.
10 Cơn giận loài người hẳn sẽ ngợi khen Chúa;
Còn sự giận dư lại, Chúa sẽ ngăn trở.
11 Hãy hứa nguyện và trả xong cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi; Hết thảy kẻ nào ở xung
quanh Ngài, khá đem lễ vật dâng cho Đấng đáng
kính sợ.
12 Ngài diệt khí kiêu ngạo của các quan
trưởng; Đối cùng các vua thế gian, Ngài đáng
kinh đáng sợ.

77

1 Tôi sẽ kêu cầu cùng Đức Chúa Trời, Phát
tiếng hướng cùng Đức Chúa Trời; Ngài ắt sẽ lắng
tai nghe.
2 Trong Ngài gian truân tôi tìm cầu Chúa; Ban
đêm tay tôi giơ thẳng lên không mỏi; Linh hồn
tôi không chịu an ủi.
3 Tôi nhớ đến Đức Chúa Trời, bèn bồn chồn;
Than thở, và thần linh tôi sờn mỏi.

4 Chúa giữ mí mắt tôi mở ra; Tôi bị bối rối,
không nói được.
5 Tôi suy nghĩ về ngày xưa, Về các năm đã qua.
6 Ban đêm tôi nhắc lại bài hát tôi; Tôi suy gẫm
trong lòng tôi, Và thần linh tôi tìm tòi kỹ càng.
7 Chúa há sẽ từ bỏ đến đời đời ư? Ngài há
chẳng còn ban ơn nữa sao?
8 Sự nhân từ Ngài há dứt đến mãi mãi ư? Lời
hứa của Ngài há không thành đời đời sao?
9 Đức Chúa Trời há quên làm ơn sao? Trong
cơn giận Ngài há có khép lòng thương xót ư?
10 Tôi bèn nói: Đây là tật nguyền tôi; Nhưng
tôi sẽ nhớ lại các năm về tay hữu của Đấng Chí
cao.
11 Tôi sẽ nhắc lại công việc của Đức Giê-hô-va,
Nhớ đến các phép lạ của Ngài khi xưa;
12 Cũng sẽ ngẫm nghĩ về mọi công tác Chúa,
Suy gẫm những việc làm của Ngài.
13 Hỡi Đức Chúa Trời, chuyển động Chúa ở
trong nơi thánh Có thần nào lớn bằng Đức Chúa
Trời chăng?
14 Chúa là Đức Chúa Trời hay làm phép lạ, Đã
tỏ cho biết quyền năng Chúa giữa các dân.
15 Chúa dùng cánh tay mình mà chuộc dân sự
Chúa, Tức là con trai của Gia-cốp và của Giô-sép.
16 Hỡi Đức Chúa Trời, các nước đã thấy Chúa;
Các nước đã thấy Chúa, bèn sợ; Những vực sâu
cũng rúng động.
17 Các mây đổ ra nước, Bầu trời vang ra tiếng.
Và các tên Chúa bay đây đó.
18 Tiếng sấm Chúa ở trong gió trốt; Chớp

nhoáng soi sáng thế gian; Đất bèn chuyển động
và rung rinh.
19 Con đường Chúa ở trong biển, Các lối Chúa
ở trong nước sâu, Còn các dấu bước Chúa không
ai biết đến.
20 Chúa cậy tay Môi-se và A-rôn Mà dẫn dắt
dân sự Ngài như một đoàn chiên.

78

1 Hỡi dân sự ta, hãy lắng tai nghe luật pháp ta;
Hãy nghiêng tai qua nghe lời của miệng ta.
2 Ta sẽ mở miệng ra nói thí dụ, Bày ra những
câu đố của đời xưa,
3 Mà chúng ta đã nghe biết, Và tổ phụ chúng
ta đã thuật lại cho chúng ta.
4 Chúng ta sẽ chẳng giấu các điều ấy cùng con
cháu họ, Bèn sẽ thuật lại cho dòng dõi hậu lai
những sự ngợi khen Đức Giê-hô-va, Quyền năng
Ngài, và công việc lạ lùng mà Ngài đã làm.
5 Ngài đã lập chứng cớ nơi Gia-cốp, Định luật
pháp trong Y-sơ-ra-ên, Truyền dặn tổ phụ chúng
ta phải dạy nó lại cho con cháu mình;
6 Hầu cho dòng dõi hậu lai, tức là con cái sẽ
sanh, Được biết những điều đó, Rồi phiên chúng
nó truyền lại cho con cháu mình;
7 Hầu cho chúng nó để lòng trông cậy nơi Đức
Chúa Trời, Không hề quên các công việc Ngài,
Song gìn giữ các điều răn của Ngài,
8 Để chúng nó chẳng như tổ phụ mình, Là một
dòng dõi cố chấp phản nghịch, Chẳng dọn lòng
cho chánh đáng, Có tâm thần không trung tín
cùng Đức Chúa Trời.

9 Con cháu Eùp-ra-im cầm binh khí và giương
cung, Có xây lưng lại trong ngày chiến trận.
10 Chúng nó không gìn giữ giao ước của Đức
Chúa Trời, Cũng không chịu đi theo luật pháp
Ngài,
11 Quên những việc làm của Ngài, Và các công
tác lạ lùng mà Ngài đã tỏ cho chúng nó thấy.
12 Tại trong xứ Ê-díp-tô, nơi đồng bằng Xô-an,
Ngài làm những phép lạ trước mặt tổ phụ chúng
nó.
13 Ngài rẽ biển ra, làm cho họ đi ngang qua,
Khiến nước dựng lên như một đống.
14 Ngài dẫn dắt họ, ban ngày bằng áng mây,
Trọn ban đêm bằng ánh sáng lửa.
15 Ngài bửa hòn đá ra trong đồng vắng, Ban
cho họ uống nước nhiều như từ vực sâu ra.
16 Ngài cũng khiến suối từ hòn đá phun ra, Và
làm cho nước chảy ra như sông.
17 Dầu vậy, họ cứ phạm tội cùng Ngài, Phản
nghịch cùng Đấng Chí cao trong đồng vắng.
18 Trong lòng họ thử Đức Chúa Trời, Mà cầu
xin đồ ăn theo tình dục mình.
19 Họ nói nghịch cùng Đức Chúa Trời, Mà
rằng: Đức Chúa Trời há có thể dọn bàn nơi đồng
vắng sao?
20 Kìa, Ngài đã đập hòn đá, nước bèn phun ra,
Dòng chảy tràn; Ngài há cũng có thể ban bánh
sao? Ngài há sẽ sắm sửa thịt cho dân Ngài ư?
21 Vì vậy Đức Giê-hô-va có nghe bèn nổi giận;
Có lửa cháy nghịch cùng Gia-cốp, Sự giận nổi lên
cùng Y-sơ-ra-ên;

22 Bởi vì chúng nó không tin Đức Chúa Trời,
Cũng chẳng nhờ cậy sự cứu rỗi của Ngài.
23 Dầu vậy, Ngài khiến các từng mây trên cao,
Và mở các cửa trời,
24 Cho mưa ma-na xuống trên họ đặng ăn, Và
ban cho lúa mì từ trên trời.
25 Người ta ăn bánh của kẻ mạnh dạn; Ngài gởi
cho họ đồ ăn đầy đủ.
26 Ngài khiến gió đông thổi trên trời, Nhờ
quyền năng mình Ngài dẫn gió nam.
27 Ngài khiến mưa thịt trên chúng nó như bụi
tro, Và chim có cánh cũng nhiều như cát biển;
28 Ngài làm các vật đó sa xuống giữa trại quân,
Khắp xung quanh nơi ở chúng nó.
29 Như vậy chúng nó ăn, được no nê chán lán,
Ngài ban cho chúng nó điều chúng nó ước ao.
30 Chúng nó chưa xây khỏi điều mình ước ao,
Vật thực hãy còn trong miệng chúng nó,
31 Bèn có cơn giận của Đức Chúa Trời nổi lên
cùng chúng nó, Giết những kẻ béo hơn hết,
Đánh hạ những người trai trẻ của Y-sơ-ra-ên.
32 Mặc dầu các sự ấy, chúng nó còn phạm tội,
Không tin các công việc lạ lùng của Ngài.
33 Vì cớ ấy Ngài làm cho các ngày chúng nó tan
ra hư không, Dùng sự kinh khiếp làm tiêu các
năm chúng nó.
34 Khi Ngài đánh giết chúng nó, chúng nó bèn
cầu hỏi Ngài, Trở lại tìm cầu Đức Chúa Trời cách
sốt sắng.
35 Chúng nó bèn nhớ lại rằng Đức Chúa Trời
là hòn đá của mình, Đức Chúa Trời Chí cao là
Đấng cứu chuộc mình.

36 Nhưng chúng nó lấy miệng dua nịnh Ngài,
Dùng lưỡi mình nói dối với Ngài.
37 Vì lòng chúng nó chẳng khắn khít cùng Ngài, Chúng nó cũng không trung tín trong sự giao ước Ngài.
38 Nhưng Ngài, vì lòng thương xót, tha tội ác cho, chẳng hủy diệt chúng nó: Thật, nhiều khi Ngài xây cơn giận Ngài khỏi, chẳng nổi giận đến cực k”.
39 Ngài nhớ lại chúng nó chẳng qua là xác thịt,
Một hơi thở qua, rồi không trở lại.
40 Biết mấy lần chúng nó phản nghịch cùng Ngài nơi đồng vắng, Và làm phiền Ngài trong chỗ vắng vẻ!
41 Chúng nó lại thử Đức Chúa Trời, Trêu chọc Đấng thánh của Y-sơ-ra-ên.
42 Chúng nó không nhớ lại tay của Ngài, Hoặc ngày Ngài giải cứu chúng nó khỏi kẻ hà hiếp;
43 Thể nào Ngài đặt các dấu lạ mình tại Ê-díp-tô, Và những phép k” mình trong đồng Xô-an;
44 Đổi ra huyết các sông Và các dòng nước chúng nó, đến đỗi không thể uống được.
45 Ngài sai muỗi cắn nuốt họ, Và ếch làm hại chúng nó;
46 Cũng phó hoa lợi chúng nó cho châu chấu,
Nộp bông trái công lao họ cho cào cào.
47 Ngài phá vườn nho chúng nó bằng mưa đá,
Hủy cây sung họ bằng tuyết giá;
48 Cũng phó trâu bò chúng nó cho mưa đá, Và nộp bầy chiên họ cho sấm sét.
49 Ngài thả nghịch chúng nó cơn giận dữ Ngài,

Sự thạnh nộ, sự nóng nả, và gian truân, Tức là
một lũ sứ tai họa.
50 Ngài mở lối cho cơn giận Ngài, Chẳng dong
thứ linh hồn họ khỏi chết, Bèn phó mạng sống
chúng nó cho dịch hạch;
51 Cũng đánh giết mọi con đầu lòng trong Ê-
díp-tô, Tức là cường-tráng sanh đầu ở trong các
trại Cham.
52 Đoạn Ngài đem dân sự Ngài ra như con
chiên. Dẫn dắt họ trong đồng vắng như một
bầy chiên.
53 Ngài dẫn chúng nó bình an vô sự, chúng
nó chẳng sợ chi: Còn biển lấp lại những kẻ thù
nghịch họ.
54 Ngài đưa họ đến bờ cõi thánh Ngài, Tức đến
núi mà tay hữu Ngài đã được.
55 Ngài cũng đuổi các dân khỏi trước mặt
chúng nó, Bắt thăm và chia xứ làm sản nghiệp
cho họ, Khiến các chi phái Y-sơ-ra-ên ở trong trại
của các dân ấy.
56 Dầu vậy, chúng nó thử và phản nghịch Đức
Chúa Trời Chí cao, Không giữ các chứng cớ của
Ngài;
57 Nhưng trở lòng, ở bất trung như các tổ phụ
mình: Chúng nó sịa như cây cung sai lệch.
58 Nhân vì các nơi cao, chúng nó chọc giận
Ngài, Giục Ngài phân bì tại vì những tượng
chạm.
59 Khi Đức Chúa Trời nghe điều ấy, bèn nổi
giận, Gớm ghiếc Y-sơ-ra-ên quá đỗi;
60 Đến nỗi bỏ đền tạm tại Si-lô, Tức là trại Ngài

đã dựng giữa loài người;
61 Phó sức lực Ngài bị dẫn tù, Và nộp vinh hiển
Ngài vào tay cừu địch.
62 Ngài cũng phó dân sự Ngài cho bị thanh
gươm, Và nổi giận cùng cơ nghiệp mình.
63 Lửa thiêu nuốt những gã trai trẻ họ, Còn các
nữ đồng trinh không có ai hát nghinh thú.
64 Những thầy tế lễ họ bị gươm sa ngã, Song
các người góa bụa không than khóc.
65 Bấy giờ Chúa tỉnh thức như người khỏi giấc
ngủ, Khác nào kẻ mạnh dạn reo la vì cớ rượu.
66 Ngài hãm đánh những kẻ cừu địch lui lại,
Làm cho chúng nó bị sỉ nhục đời đời.
67 Vả lại, Ngài từ chối trại Giô-sép, Cũng chẳng
chọn chi phái Eùp-ra-im;
68 Bèn chọn chi phái Giu-đa, Là núi Si-ôn mà
Ngài yêu mến.
69 Ngài xây đền thánh Ngài giống như nơi rất
cao, Khác nào trái đất mà Ngài đã sáng lập đời
đời.
70 Ngài cũng chọn Đa-vít là tôi tớ Ngài, Bắt
người từ các chuồng chiên:
71 Ngài đem người khỏi bên các chiên cho bú,
Đặng người chăn giữ Gia-cốp, là dân sự Ngài, Và
Y-sơ-ra-ên, là cơ nghiệp Ngài.
72 Như vậy, người chăn giữ họ theo sự thanh
liêm lòng người, Và lấy sự khôn khéo tay mình
mà dẫn dắt họ.

79

1 Đức Chúa Trời ôi! dân ngoại đã vào trong sản
nghiệp Chúa, Làm ô uế đền thánh của Chúa, Và

làm cho Giê-ru-sa-lem thành ra đống.
2 Chúng nó đã phó thây các tôi tớ Chúa Làm
đồ ăn cho loài chim trời, Cũng đã phó thịt của
các thánh Chúa cho muông thú của đất.
3 Chúng nó đổ huyết họ ra như nước ỳ chung
quanh Giê-ru-sa-lem, Chẳng có ai chôn họ.
4 Chúng tôi đã trở nên sự sỉ nhục cho kẻ lân cận
mình, Vật nhạo báng và đồ chê cười cho những
kẻ ở chung quanh chúng tôi.
5 Đức Giê-hô-va ôi! cho đến chừng nào? Ngài
há sẽ giận đời đời sao? Sự phân bì Chúa há sẽ
cháy như lửa ư?
6 Xin hãy đổ sự giận Chúa trên các dân không
biết Chúa, Và trên các nước không cầu khẩn
danh Chúa;
7 Vì chúng nó đã ăn nuốt Gia-cốp, Và phá
hoang chỗ ở người,
8 Xin Chúa chớ nhớ lại mà kể cho chúng tôi các
tội ác của tổ phụ chúng tôi; Nguyện sự thương
xót Chúa mau mau đến đón rước chúng tôi, Vì
chúng tôi lấy làm khốn khổ vô hồi.
9 Hỡi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi chúng tôi, vì
vinh hiển của danh Chúa, xin hãy giúp đỡ chúng
tôi; Nhân danh Chúa, xin hãy giải cứu chúng tôi,
và tha tội cho chúng tôi.
10 Vì cớ sao các dân nói rằng: Đức Chúa Trời
chúng nó ở đâu? Nguyện sự báo thù huyết kẻ
tôi tớ Chúa, mà đã bị đổ ra, Được biết giữa các
dân, trước mặt chúng tôi.
11 Nguyện tiếng than thở kẻ phu tù thấu đến
trước mặt Chúa; Tùy quyền năng lớn lao của

Chúa, xin hãy bảo hộ những kẻ đã bị định phải
chết.
12 Hỡi Chúa, sự sỉ nhục mà kẻ lân cận chúng
tôi đã làm cho Chúa, Xin hãy báo trả sự ấy gấp
bằng bảy trong lòng chúng nó.
13 Còn chúng tôi là dân sự Chúa, và là bầy
chiên của đồng cỏ Chúa, Chúng tôi sẽ cảm tạ
Chúa mãi mãi; Từ đời nầy qua đời kia chúng tôi
sẽ truyền ra sự ngợi khen Chúa.

80

1 Hỡi Đấng chăn giữ Y-sơ-ra-ên, hỡi Đấng dẫn
dắt Gia-cốp như bầy chiên, Hãy lắng tai nghe.
Hỡi Đấng ngự trên chê-ru-bin, Hãy sáng sự rực
rỡ Ngài ra.
2 Trước mặt Eùp-ra-im, Bên-gia-min, và Ma-
na-se, xin hãy giục giã năng lực Ngài, Và đến
cứu chúng tôi.
3 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy đem chúng tôi
lại, Và làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng
tôi sẽ được cứu.
4 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, Chúa
giận lời cầu nguyện của dân Chúa cho đến chừng
nào?
5 Chúa đã nuôi chúng nó bằng bánh giọt lệ, Và
cho chúng nó uống nước mắt đầy đấu.
6 Chúa làm chúng tôi thành bia tranh cạnh cho
kẻ lân cận chúng tôi, Và kẻ thù nghịch cùng nhau
cười nhạo chúng tôi.
7 Hỡi Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem
chúng tôi lại, Và làm cho mặt Chúa sáng chói,
thì chúng tôi sẽ được cứu.

8 Từ Ê-díp-tô Chúa đã dời sang một cây nho;
Chúa đuổi các dân ra, rồi trồng cây ấy;
9 Cũng xở đất cho nó, Nó bèn châm rễ và bò
đầy đất.
10 Các núi bị bóng nó che phủ, Và các nhành nó
giống như cây hương nam của Đức Chúa Trời.
11 Các nhành nó gie ra đến biển, Và chồi nó lan
đến sông.
12 Vì cớ sao Chúa phá hàng rào nó, Để cho các
kẻ đi qua lảy lặt nó?
13 Heo rừng cắn phá nó, Và các thú đồng ăn
nó.
14 Đức Chúa Trời vạn quân ôi! xin hãy trở lại,
Từ trên trời hãy ngó xuống, đoái xem và thăm
viếng cây nho nầy,
15 Là tượt nho mà tay hữu Chúa đã trồng, Và
là chồi mà Chúa đã chọn cho mình.
16 Cây nho ấy bị lửa cháy, bị chặt: Vì cớ sự quở
trách của mặt Chúa, chúng nó phải hư mất.
17 Nguyện tay Chúa phù hộ người của tay hữu
Chúa, Tức là con người mà Chúa đã chọn cho
mình:
18 Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa.
Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì
chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa.
19 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin
hãy đem chúng tôi lại, Làm cho mặt Chúa sáng
chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

81

1 Hãy hát reo cho Đức Chúa Trời là sức lực
chúng ta; Hãy cất tiếng la vui vẻ cho Đức Chúa

Trời của Gia-cốp.
2 Hãy hát xướng và nổi tiếng trống cơm, Đàn
cầm êm dịu với đàn sắt.
3 Hãy thổi kèn khi trăng non, Lúc trăng rằm,
và nhằm các ngày lễ chúng ta.
4 Vì ấy là một luật cho Y-sơ-ra-ên, Một lệ do
Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
5 Ngài lập điều ấy làm chứng cớ nơi Giô-sép,
Lúc Ngài ra đánh xứ Ê-díp-tô, Là nơi tôi nghe
một thứ tiếng tôi chẳng hiểu.
6 Ta đã cất gánh nặng khỏi vai người; Tay
người được buông khỏi cái giỏ.
7 Trong cơn gian truân ngươi kêu cầu, ta bèn
giải cứu ngươi, Đáp lại ngươi từ nơi kín đáo của
sấm sét, Và cũng thử thách ngươi nơi nước Mê-
ri-ba.
8 Hỡi dân sự ta, hãy nghe, ta sẽ làm chứng cho
ngươi: ù Y-sơ-ra-ên! chớ chi ngươi khứng nghe
ta!
9 Giữa ngươi chẳng nên có thần lạ nào, Ngươi
cũng chẳng nên thờ lạy thần kẻ ngoại.
10 Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, Đấng
đã đem ngươi lên khỏi xứ Ê-díp-tô: Hãy hả hoác
miệng ngươi ra, thì ta sẽ làm đầy dẫy nó.
11 Nhưng dân sự ta không khứng nghe tiếng
ta, Y-sơ-ra-ên không muốn vâng theo ta.
12 Vì vậy, ta buông chúng nó đi theo sự cứng
lòng chúng nó, Để chúng nó đi theo mưu kế
riêng chúng nó.
13 Oâi! chớ chi dân ta khứng nghe ta! Chớ chi
Y-sơ-ra-ên chịu đi trong đường lối ta!

14 Thì chẳng bao lâu ta bắt suy phục các thù
nghịch chúng nó, Trở tay ta nghịch những cừu
địch chúng nó.
15 Những kẻ ghen ghét Đức Giê-hô-va ắt sẽ suy
phục Ngài; Song dân ta sẽ còn đến đời đời.
16 Ta sẽ lấy màu mỡ ngũ cốc mà nuôi họ. Và
làm cho ngươi được no nê bằng mật ong nơi hòn
đá.

82

1 Đức Chúa Trời đứng trong hội Đức Chúa Trời;
Ngài đoán xét giữa các thần.
2 Các ngươi sẽ đoán xét chẳng công bình, Và
tây vị kẻ ác cho đến chừng nào?
3 Hãy đoán xét kẻ khốn cùng và người mồ côi;
Hãy xử công bình cho người buồn rầu và kẻ túng
ngặt.
4 Khá cứu vớt kẻ khốn cùng và người thiếu
thốn, Giải họ khỏi tay kẻ ác.
5 Chúng nó không biết chi, cũng chẳng hiểu
chi; Chúng nó đi qua đi lại trong sự tối tăm: Các
nền trái đất đều rúng động.
6 Ta đã nói: Các ngươi là thần, Hết thảy đều là
con trai của Đấng Chí cao.
7 Dầu vậy, các ngươi sẽ chết như loài người, sa
ngã như một quan trưởng.
8 Hỡi Đức Chúa Trời, hãy chỗi dậy, đoán xét thế
gian; Vì Chúa sẽ được muôn dân làm cơ nghiệp.

83

1 Đức Chúa Trời ôi! xin chớ làm thinh. Đức
Chúa Trời ôi! xin chớ nín lặng, chớ đứng yên.

2 Vì, kìa, các kẻ thù nghịch Chúa náo loạn, Và
những kẻ ghét Chúa ngước đầu lên.
3 Chúng nó toan mưu độc hại dân sự Chúa,
Bàn nghị nhau nghịch những kẻ Chúa che giấu.
4 Chúng nó nói rằng: Hãy đến tuyệt diệt chúng
nó đến nỗi không còn làm nước, Hầu cho danh
Y-sơ-ra-ên không còn được kỷ niệm nữa.
5 Vì chúng nó một lòng bàn nghị nhau, Lập
giao ước nghịch cùng Chúa:
6 Các trại Ê-đôm và người ỗch-ma-ên, Mô-áp
và người Ha-ga-rít.
7 Ghê-banh, Am-môn, và A-ma-léc, Người Phi-
li-tin, với dân Ty-rơ;
8 A-si-ri cũng hiệp với chúng nó, Mà giúp đỡ
con cháu Lót.
9 Hãy đãi chúng nó như Ma-đi-an, Như Si-sê-
ra, như Gia-bin tại khe Ki-sôn,
10 Là kẻ bị hư nát tại Eân-Đô-rơ, Trở thành
phân cho đất.
11 Hãy làm cho các người tước vị chúng nó
giống như Ô-rép và Xê-ép. Và hết thảy quan
trưởng họ giống như Xê-bách và Xanh-mu-na;
12 Vì chúng nó nói rằng: Ta hãy chiếm lấy làm
của Các nơi ở Đức Chúa Trời.
13 Đức Chúa Trời tôi ôi! hãy làm cho chúng
nó giống như bụi bị gió cuộn, Tợ như rơm rạ ở
trước gió.
14 Lửa thiêu đốt rừng, Lửa ngọn cháy núi thể
nào,
15 Hãy lấy trận bão Chúa đuổi rượt chúng nó,
Và dùng dông tố Chúa khiến chúng nó kinh
khiếp thể ấy.

16 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy làm mặt chúng
nó đầy nhuốc nhơ, Để chúng nó tìm cầu danh
Ngài.
17 Nguyện chúng nó bị hổ thẹn và thất kinh
đến đời đời; Nguyện chúng nó bị hổ ngươi và
hư mất;
18 Hầu cho chúng nó biết rằng chỉ một mình
Chúa, danh là Đức Giê-hô-va, Là Đấng Chí cao
trên khắp trái đất.

84

1 Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, Nơi cư trú Ngài
đáng thương thay!
2 Linh hồn tôi mong ước đến đỗi hao mòn về
hành lang của Đức Giê-hô-va; Lòng và thịt tôi
kêu la về Đức Chúa Trời hằng sống.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, là Vua tôi và là
Đức Chúa Trời tôi, Con chim sẻ đã tìm được một
nơi ở, Và chim én tìm được một ổ đặng đẻ con
nó, Tức là bàn thờ của Chúa.
4 Phước cho người nào ở trong nhà Chúa! Họ
sẽ ngợi khen Chúa không ngớt.
5 Phước cho người nào được sức lực trong
Chúa, Và có lòng hướng về đường dẫn đến Si-
ôn!
6 Đang khi đi qua trũng khóc lóc. Họ làm
trũng ấy trở nên nơi có mạch; Mưa sớm cũng
phủ phước cho nó.
7 Họ đi tới, sức lực lần lần thêm; Ai nấy đều
ra mắt Đức Chúa Trời tại Si-ôn.

8 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin
hãy nghe lời cầu nguyện tôi; Đức Chúa Trời của
Gia-cốp ơi, xin hãy lắng tai nghe.
9 Hỡi Đức Chúa Trời, là cái khiên của chúng
tôi, hãy xem xét, Đoái đến mặt của đấng chịu
xức dầu của Chúa.
10 Vì một ngày trong hành lang Chúa đáng hơn
một ngàn ngày khác. Thà tôi làm kẻ giữ cửa
trong nhà Đức Chúa Trời tôi, Hơn là ở trong trại
kẻ dữ.
11 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là mặt trời và là
cái khiên; Đức Giê-hô-va sẽ ban ơn-điển và vinh
hiển; Ngài sẽ chẳng từ chối điều tốt lành gì cho
ai ăn ở ngay thẳng.
12 Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, Phước cho
người nào nhờ cậy nơi Ngài!

85

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã làm ơn cho xứ
Ngài, Đem những phu tù của Gia-cốp trở về.
2 Chúa đã tha gian ác cho dân sự Chúa, Và khỏa
lấp mọi tội lỗi của họ.
3 Chúa đã thâu lại sự giận dữ Chúa, Nguôi sự
nóng nảy về thạnh nộ Chúa.
4 Hỡi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi chúng tôi,
xin hãy đem chúng tôi trở lại, Và dứt sự tức giận
về chúng tôi.
5 Chúa sẽ giận chúng tôi mãi mãi ư? Cơn thạnh
nộ Chúa há sẽ còn đời đời sao?
6 Chúa há chẳng khứng làm cho chúng tôi
sống lại, Hầu cho dân Chúa vui vẻ nơi Chúa sao?

7 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho chúng tôi thấy sự
nhân từ Ngài, Và ban cho chúng tôi sự cứu rỗi
của Ngài,
8 Tôi sẽ nghe điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời
phán: Vì Ngài sẽ phán bình an cho dân sự, và
cho người thánh của Ngài. Nhưng họ chớ nên
trở lại sự ngu dại nữa.
9 Sự cứu rỗi của Ngài thật ở gần những kẻ kính
sợ Ngài, hầu cho sự vinh hiển được ở trong xứ
chúng ta.
10 Sự thương xót và sự chân thật đã gặp nhau;
Sự công bình và sự bình an đã hôn nhau.
11 Sự chân thật nứt mộng từ dưới đất; Sự công
bình từ trên trời ngó xuống.
12 Phải, Đức Giê-hô-va sẽ ban vật tốt, Xứ chúng
ta sẽ sanh sản hoa lợi nó.
13 Sự công bình sẽ đi trước mặt Ngài, Làm cho
dấu chân Ngài thành con đường đáng theo.

86

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy nghiêng tai qua,
nhậm lời tôi; Vì tôi khốn cùng và thiếu thốn.
2 Xin bảo hộ linh hồn tôi, vì tôi nhân đức; Đức
Chúa Trời tôi ôi! xin hãy cứu kẻ tôi tớ Chúa vẫn
nhờ cậy nơi Chúa.
3 Chúa ôi! xin thương xót tôi; Vì hằng ngày tôi
kêu cầu Chúa.
4 Xin hãy làm vui vẻ linh hồn kẻ tôi tớ Chúa;
Vì, Chúa ôi! linh hồn tôi ngưỡng vọng Chúa.
5 Chúa ôi! Chúa là thiện, sẵn tha thứ cho, Ban
sự nhân từ dư dật cho những người kêu cầu cùng
Chúa.

6 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy lắng tai về lời cầu
nguyện tôi, Dủ nghe tiếng nài xin của tôi.
7 Trong ngày gian truân tôi sẽ kêu cầu cùng
Chúa; Vì Chúa nhậm lời tôi.
8 Chúa ôi! trong vòng các thần không có ai
giống như Chúa; Cũng chẳng có công việc gì
giống như công việc Chúa.
9 Hết thảy các dân mà Chúa đã dựng nên Sẽ
đến thờ lạy trước mặt Chúa, Và tôn vinh danh
Chúa.
10 Vì Chúa là rất lớn, làm những sự lạ lùng.
Chỉ một mình Chúa là Đức Chúa Trời mà thôi.
11 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỉ dạy cho tôi
biết đường lối Ngài, Thì tôi sẽ đi theo sự chân
thật của Ngài; Xin khiến tôi một lòng kính sợ
danh Ngài.
12 Hỡi Chúa, là Đức Chúa Trời tôi, tôi hết lòng
ngợi khen Chúa, Tôn vinh danh Chúa đến mãi
mãi.
13 Vì sự nhân từ Chúa đối cùng tôi rất lớn, Và
Chúa đã giải cứu linh hồn tôi khỏi âm phủ sâu
hơn hết.
14 Hỡi Đức Chúa Trời, những kẻ kiêu ngạo đã
dấy nghịch cùng tôi, Một lũ người hung bạo tìm
hại mạng sống tôi; Chúng nó chẳng để Chúa
đứng trước mặt mình.
15 Nhưng, Chúa ơi, Chúa là Đức Chúa Trời hay
thương xót và làm ơn, Chậm nóng giận, có sự
nhân từ và sự chân thật dư dật.
16 Oâi! cầu Chúa đoái xem tôi, và thương xót
tôi; Xin hãy ban sức lực Chúa cho tôi tớ Chúa,
Và cứu con trai của con đòi Chúa.

17 Xin Chúa ra một dấu hiệu chỉ về ơn Chúa đối
cùng tôi, Hầu cho kẻ ghét tôi được thấy dấu ấy,
và bị hổ thẹn; Vì, Đức Giê-hô-va ơi, chính Ngài
đã giúp đỡ và an ủi tôi.

87

1 Cái nền Ngài đã đặt trên các núi thánh.
2 Đức Giê-hô-va chuộng các cửa Si-ôn Hơn
những nơi ở của Gia-cốp.
3 ù thành của Đức Chúa Trời, Đã được nói
những sự vinh hiển về ngươi.
4 Ta sẽ nói đến Ra-háp và Ba-by-lôn, là những
người trong bọn quen biết ta; Kìa là Phi-li-tin, và
Ty-rơ, với Ê-thi-ô-bi: Kẻ nầy đã sanh ra tại Si-ôn.
5 Phải, người ta sẽ nói về Si-ôn rằng: Kẻ nầy
và kẻ kia đã sanh ra tại đó; Chính Đấng Chí cao
sẽ vững lập Si-ôn.
6 Khi Đức Giê-hô-va biên các dân vào sổ, thì
Ngài sẽ kể rằng: Kẻ nầy đã sanh tại Si-ôn.
7 Những kẻ hát xướng và những kẻ nhảy múa
sẽ nói rằng: Các suối tôi đều ở trong Ngươi.

88

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời về sự cứu
rỗi tôi. Ngày và đêm tôi kêu cầu trước mặt Chúa.
2 Nguyện lời cầu nguyện tôi thấu đến trước
mặt Chúa; Xin hãy nghiêng tai qua nghe tiếng
kêu cầu của tôi.
3 Vì linh hồn tôi đầy dẫy sự hoạn nạn, Mạng
sống tôi hầu gần âm phủ.
4 Tôi bị kể vào số những kẻ đi xuống huyệt;
Tôi khác nào một người chẳng có ai giúp đỡ,

5 Bị bỏ giữa kẻ chết, Giống như những kẻ bị
giết nằm trong mồ mả, Mà Chúa không còn nhớ
đến, Là kẻ bị truất khỏi tay Chúa.
6 Chúa đã để tôi nằm nơi hầm cực sâu, Tại
chốn tối tăm trong vực thẳm.
7 Cơn giận Chúa đè nặng trên tôi, Chúa dùng
các lượn sóng Chúa làm tôi cực nhọc.
8 Chúa khiến những kẻ quen biết tôi lìa xa tôi,
Làm tôi thành một vật gớm ghiếc cho họ; Tôi bị
cấm cố, không ra được.
9 Mắt tôi hao mòn vì hoạn nạn; Đức Giê-hô-va
ơi, hằng ngày tôi cầu khẩn Ngài, Và giơ tay lên
hướng cùng Ngài.
10 Chúa há vì kẻ chết mà sẽ làm phép lạ sao?
Những kẻ qua đời há sẽ chỗi dậy đặng ngợi khen
Chúa ư?
11 Sự nhân từ Chúa há sẽ được truyền ra trong
mồ mả sao? Hoặc sự thành tín Chúa được giảng
trong vực sâu ư?
12 Các phép lạ Chúa há sẽ được biết trong nơi
tối tăm sao? Và sự công bình Chúa há sẽ được
rõ trong xứ bị bỏ quên ư?
13 Còn tôi, Đức Giê-hô-va ơi, tôi kêu cầu cùng
Ngài; Vừa sáng lời cầu nguyện tôi sẽ thấu đến
trước mặt Ngài.
14 Đức Giê-hô-va ôi! vì sao Ngài từ bỏ linh hồn
tôi, Và giấu mặt Ngài cùng tôi?
15 Tôi bị hoạn nạn hòng chết từ buổi thơ ấu;
Tôi mang sự kinh khiếp Chúa, và bị hoảng hồn.
16 Sự giận dữ Chúa trôi trác tôi, Sự hãi hùng
Chúa đã trừ diệt tôi.

17 Hằng ngày các điều ấy vây quanh tôi như
nước, Cùng nhau bao phủ tôi.
18 Chúa khiến các bậu bạn lìa xa tôi, Cũng đã
làm kẻ quen biết tôi ẩn nơi tối tăm.

89

1 Tôi sẽ hát xướng về sự nhân từ của Đức Giê-
hô-va luôn luôn; Từ đời nầy sang đời kia miệng
tôi sẽ truyền ra sự thành tín của Ngài.
2 Vì tôi đã nói: Sự thương xót sẽ được lập đến
đời đời, Trên các từng trời Ngài sẽ lập cho vững
bền sự thành tín Ngài.
3 Ta đã lập giao ước cùng kẻ được chọn của ta,
Ta đã thề cùng Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, mà rằng:
4 Ta sẽ lập dòng dõi ngươi đến mãi mãi, Và
dựng ngôi ngươi lên cho vững bền đến đời đời.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, các từng trời sẽ ngợi khen
phép lạ Ngài; Sự thành tín Ngài cũng sẽ được
ngợi khen trong hội các thánh.
6 Vì trên các từng trời, ai sánh được với Đức
Giê-hô-va? Trong những con trai kẻ mạnh dạn,
ai giống như Đức Giê-hô-va?
7 Đức Chúa Trời thật rất đáng sợ trong hội các
thánh, Đáng hãi hùng hơn kẻ đứng chầu chung
quanh Ngài.
8 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, ai có
quyền năng giống như Chúa? Sự thành tín Chúa
ở chung quanh Chúa.
9 Chúa cai trị sự kiêu căng của biển: Khi sóng
nổi lên, Chúa làm cho nó yên lặng.

10 Chúa đã chà nát Ra-háp khác nào kẻ bị đánh
chết, Nhờ cánh tay mạnh mẽ Chúa, Chúa đã tản
lạc những kẻ thù nghịch Chúa.
11 Các từng trời thuộc về Chúa, đất cũng thuộc
về Chúa; Chúa đã sáng lập thế gian và mọi vật
nó chứa.
12 Phương bắc, phương nam cũng bởi Chúa
dựng nên; Tha-bô và Hẹt-môn đều vui mừng vì
danh Chúa.
13 Chúa có cánh tay quyền năng, Bàn tay Chúa
có sức mạnh, và tay hữu Chúa giơ cao lên.
14 Sự công bình và sự chánh trực là nền của
ngôi Chúa; Sự nhân từ và sự chân thật đi trước
mặt Chúa.
15 Phước cho dân nào biết tiếng vui mừng! Hỡi
Đức Giê-hô-va, họ bước đi trong ánh sáng của
mặt Chúa.
16 Hằng ngày họ vui mừng vì danh Chúa, Được
nhắc cao lên vì sự công bình Chúa.
17 Vì Chúa là sự vinh hiển về sức lực của họ;
Nhờ ơn Chúa, sừng chúng tôi sẽ được ngước cao
lên.
18 Vì Đức Giê-hô-va là cái khiên của chúng tôi,
Đấng thánh của Y-sơ-ra-ên là Vua chúng tôi.
19 Bấy giờ, trong dị tượng, Chúa có phán cùng
người thánh của Chúa, Mà rằng: Ta đã đặt một
người mạnh dạn làm kẻ tiếp trợ, Nhắc cao lên
một đấng lựa chọn từ trong dân sự.
20 Ta đã gặp Đa-vít, là kẻ tôi tớ ta, Xức cho
người bằng dầu thánh ta,
21 Tay ta sẽ nâng đỡ người, Cánh tay ta sẽ làm
cho người mạnh mẽ.

22 Kẻ thù nghịch sẽ chẳng hiếp đáp người, Con
kẻ ác cũng sẽ không làm khổ sở người được.
23 Ta sẽ đánh đổ kẻ cừu địch người tại trước
mặt người. Và cũng đánh hại những kẻ ghét
người.
24 Song sự thành tín và sự nhân từ ta sẽ ở cùng
người; Nhân danh ta, sừng người sẽ được ngước
lên.
25 Ta cũng sẽ đặt tay người trên biển, Và tay
hữu người trên các sông.
26 Người sẽ kêu cùng ta rằng: Chúa là Cha tôi,
Là Đức Chúa Trời tôi, và là hòn đá về sự cứu rỗi
tôi.
27 Lại ta cũng sẽ làm người thành con trưởng
nam ta, Vua cao hơn hết các vua trên đất.
28 Ta sẽ dành giữ cho người sự nhân từ ta đến
đời đời, Lập cùng người giao ước ta cho vững
bền.
29 Ta cũng sẽ làm cho dòng dõi người còn đến
đời đời, Và ngôi người còn lâu dài bằng các ngày
của trời.
30 Nếu con cháu người bỏ luật pháp ta, Không
đi theo mạng lịnh ta,
31 Nếu chúng nó bội nghịch luật lệ ta, Chẳng
giữ các điều răn của ta,
32 Thì ta sẽ dùng roi đánh phạt sự vi phạm
chúng nó, Và lấy thương tích mà phạt sự gian
ác của chúng nó.
33 Nhưng ta sẽ chẳng cất lấy sự nhân từ ta khỏi
người, Và sự thành tín ta cũng sẽ chẳng hết.
34 Ta sẽ không hề bội giao ước ta, Cũng chẳng
đổi lời đã ra khỏi môi miệng ta.

35 Ta đã chỉ sự thánh ta mà thề một lần, Cũng
sẽ không hề nói dối với Đa-vít:
36 Dòng dõi người sẽ còn đến đời đời, Và ngôi
người sẽ còn lâu như mặt trời ở trước mặt ta.
37 Ngôi ấy sẽ được lập vững bền mãi mãi như
mặt trăng, Như đấng chứng thành tín tại trên
trời vậy.
38 Song Chúa lại từ bỏ, khinh bỉ người, Nổi giận
cùng đấng chịu xức dầu của Chúa.
39 Chúa đã gớm ghê giao ước kẻ tôi tớ Chúa, Và
quăng mão triều người xuống bụi đất mà làm nó
ra phàm.
40 Chúa đã đánh đổ các rào người, Phá những
đồn lũy người ra tan nát.
41 Hết thảy kẻ nào đi qua cướp giựt người;
Người đã trở nên sự sỉ nhục cho kẻ lân cận mình.
42 Chúa đã nhắc tay cừu địch người cao lên,
Làm cho những kẻ thù nghịch người vui vẻ.
43 Phải, Chúa làm cho lưỡi gươm người thối
lại, Chẳng có giúp đỡ người đứng nổi trong cơn
chiến trận.
44 Chúa đã làm cho sự rực rỡ người mất đi,
Ném ngôi người xuống đất,
45 Khiến các ngày đang thì người ra vắn, Và
bao phủ người bằng sự sỉ nhục.
46 Đức Giê-hô-va ôi! Ngài sẽ ẩn mình hoài cho
đến chừng nào? Cơn giận Ngài sẽ cháy như lửa
cho đến bao giờ?
47 Oâi Chúa! xin nhớ lại thì giờ tôi ngắn dường
nào: Chúa dựng nên con loài người hư không
dường bao!

48 Ai là người sống mà sẽ chẳng thấy sự chết?
Ai sẽ cứu linh hồn mình khỏi quyền âm phủ?
49 Hỡi Chúa, sự nhân từ xưa mà Chúa trong
sự thành tín mình Đã thề cùng Đa-vít, bây giờ ở
đâu?
50 Chúa ôi! xin nhớ lại sự sỉ nhục của các tôi
tớ Chúa; Tôi mang trong lòng tôi sự sỉ nhục của
các dân lớn,
51 Hỡi Đức Giê-hô-va, tức là sự sỉ nhục mà
những kẻ thù nghịch Chúa Đã dùng để sỉ nhục
các bước đấng chịu xức dầu của Chúa.
52 Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va đến đời đời!
A-men! A-men!

90

1 Lạy Chúa, từ đời nầy qua đời kia Chúa là nơi
ở của chúng tôi.
2 Trước khi núi non chưa sanh ra, Đất và thế
gian chưa dựng nên, Từ trước vô cùng cho đến
đời đời Chúa là Đức Chúa Trời.
3 Chúa khiến loài người trở vào bụi tro, Và
phán rằng: Hỡi con cái loài người, hãy trở lại.
4 Vì một ngàn năm trước mắt Chúa Khác nào
ngày hôm qua đã qua rồi, Giống như một canh
của đêm.
5 Chúa làm chúng nó trôi đi như nước chảy
cuồn cuộn; chúng nó khác nào một giấc ngủ,
Ban mai họ tợ như cây cỏ xanh tươi:
6 Sáng ngày cỏ nở bông và tốt tươi; Buổi chiều
người ta cắt nó và nó héo.
7 Thật, chúng tôi bị hao mòn vì cơn giận của
Chúa, Bị bối rối bởi sự thạnh nộ Chúa.

8 Chúa đã đặt gian ác chúng tôi ở trước mặt
Chúa, Để những tội lỗi kín đáo chúng tôi trong
ánh sáng mặt Chúa.
9 Bởi cơn giận của Chúa, các ngày chúng tôi
đều qua đi; Năm chúng tôi tan mất như hơi thở.
10 Tuổi tác của chúng tôi đến được bảy mươi,
Còn nếu mạnh khỏe thì đến tám mươi; Song sự
kiêu căng của nó bất quá là lao khổ và buồn
thảm, Vì đời sống chóng qua, rồi chúng tôi bay
mất đi.
11 Ai biết sức sự giận của Chúa? Tùy theo sự
kính sợ xứng đáng cho Chúa, ai biết sức sự nóng
nả Chúa?
12 Cầu xin Chúa dạy chúng tôi biết đếm các
ngày chúng tôi, Hầu cho chúng tôi được lòng
khôn ngoan.
13 Đức Giê-hô-va ơi, xin hãy trở lại. Cho đến
chừng nào? Xin đổi lòng về việc các tôi tớ Chúa.
14 Oâi! xin Chúa cho chúng tôi buổi sáng được
thỏa dạ về sự nhân từ Chúa, Thì trọn đời chúng
tôi sẽ hát mừng vui vẻ.
15 Xin Chúa làm cho chúng tôi được vui mừng
tùy theo các ngày Chúa làm cho chúng tôi bị
hoạn nạn, Và tùy theo những năm mà chúng tôi
đã thấy sự tai họa.
16 Nguyện công việc Chúa lộ ra cho các tôi tớ
Chúa, Và sự vinh hiển Chúa sáng trên con cái
họ!
17 Nguyện ơn Chúa, là Đức Chúa Trời chúng
tôi, giáng trên chúng tôi; Cầu Chúa lập cho vững
công việc của tay chúng tôi; Phải, xin lập cho
vững công việc của tay chúng tôi.

91

1 Người nào ở nơi kín đáo của Đấng Chí cao,
Sẽ được hằng ở dưới bóng của Đấng Toàn năng.
2 Tôi nói về Đức Giê-hô-va rằng: Ngài là nơi
nương náu tôi, và là đồn lũy tôi; Cũng là Đức
Chúa Trời tôi, tôi tin cậy nơi Ngài.
3 Ngài sẽ giải cứu ngươi khỏi bẫy chim, Và khỏi
dịch lệ độc-hại.
4 Ngài sẽ lấy lông Ngài mà che chở ngươi, Và
dưới cánh Ngài, ngươi sẽ được nương náu mình;
Sự chân thật Ngài là cái khiên và cái can của
ngươi.
5 Ngươi sẽ chẳng sợ hoặc sự kinh khiếp ban
đêm, Hoặc tên bay ban ngày,
6 Hoặc dịch lệ lây ra trong tối tăm, Hay là sự
tàn diệt phá hoại đang lúc trưa.
7 Sẽ có ngàn người sa ngã bên ngươi, Và muôn
người sa ngã bên hữu ngươi. Song tai họa sẽ
chẳng đến gần ngươi.
8 Ngươi chỉn lấy mắt mình nhìn xem, Và sẽ
thấy sự báo trả cho kẻ ác.
9 Bước ngươi đã nhờ Đức Giê-hô-va làm nơi
nương náu mình, Và Đấng Chí cao làm nơi ở
mình,
10 Nên sẽ chẳng có tai họa gì xảy đến ngươi,
Cũng chẳng có ôn-địch nào tới gần trại ngươi.
11 Vì Ngài sẽ ban lịnh cho thiên sứ Ngài, Bảo
gìn giữ ngươi trong các đường lối ngươi.
12 Thiên sứ sẽ nâng ngươi trên bàn tay mình,
E chân ngươi vấp nhằm hòn đá chăng.
13 Ngươi sẽ bước đi trên sư tử và rắn hổ mang;

Còn sư tử tơ và con rắn, ngươi sẽ giày đạp dưới
chân.
14 Bởi vì người tríu mến ta, nên ta sẽ giải cứu
người; Ta sẽ đặt người lên nơi cao, bởi vì người
biết danh ta.
15 Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người;
Trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người, Giải
cứu người, và tôn vinh người.
16 Ta sẽ cho người thỏa lòng sống lâu, Và chỉ
cho người thấy sự cứu rỗi của ta.

92

1 Hỡi Đấng Chí cao, lấy làm tốt mà ngợi khen
Đức Giê-hô-va, Và ca tụng danh của Ngài;
2 Buổi sáng tỏ ra sự nhân từ Chúa, Và ban đêm
truyền ra sự thành tín của Ngài,
3 Trên nhạc khí mười dây và trên đàn cầm,
Họa thinh với đàn sắt.
4 Vì, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã làm cho tôi
vui vẻ bởi công việc Ngài; Tôi sẽ mừng rỡ về các
việc tay Ngài làm.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, công việc Ngài lớn biết
bao! Tư tưởng Ngài rất sâu sắc:
6 Người u mê không biết được, Kẻ ngu dại cũng
chẳng hiểu đến.
7 Khi người dữ mọc lên như cỏ, Và những kẻ
làm ác được hưng thạnh, Aáy để chúng nó bị
diệt đời đời.
8 Nhưng, Đức Giê-hô-va ơi, Ngài được tôn cao
mãi mãi.

9 Vì, hỡi Đức Giê-hô-va, kìa, kẻ thù nghịch
Ngài, Kìa, kẻ thù nghịch Ngài sẽ hư mất; Hết
thảy kẻ làm ác đều sẽ bị tản lạc.
10 Nhưng Chúa làm cho sừng tôi ngước cao lên
như sừng con bò tót; Tôi được xức bằng dầu
mới.
11 Mắt tôi cũng vui thấy kẻ thù nghịch tôi bị
phạt, Và tai tôi vui nghe kẻ ác dấy nghịch tôi bị
báo lại.
12 Người công bình sẽ mọc lên như cây kè, Lớn
lên như cây hương nam trên Li-ban.
13 Những kẻ được trồng trong nhà Đức Giê-hô-
va Sẽ trổ bông trong hành lang của Đức Chúa
Trời chúng ta.
14 Dầu đến buổi già bạc, họ sẽ còn sanh bông
trái, Được thạnh mậu và xanh tươi,
15 Hầu cho tỏ ra Đức Giê-hô-va là ngay thẳng;
Ngài là hòn đá tôi, trong Ngài chẳng có sự bất
nghĩa.

93

1 Đức Giê-hô-va cai trị; Ngài mặc sự oai nghi;
Đức Giê-hô-va mặc mình bằng sức lực, và thắt
lưng bằng sự ấy: Thế gian cũng được lập vững
bền, không thể bị rúng động.
2 Ngôi Chúa đã lập vững từ thời cổ; Chúa hằng
có từ trước vô cùng.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, nước lớn đã nổi lên, Nước
lớn đã cất tiếng lên; Nước lớn đã nổi các lượn
sóng ồn ào lên.

4 Đức Giê-hô-va ở nơi cao có quyền năng Hơn
tiếng nước lớn, Hơn các lượn sóng mạnh của
biển
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, các chứng cớ Ngài rất là
chắc chắn: Sự thánh khiết là xứng đáng cho nhà
Ngài đến đời đời.

94

1 Hỡi Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời, sự báo thù
thuộc về Ngài, Hỡi Đức Chúa Trời, sự báo thù
thuộc về Ngài, xin hãy sáng rực rỡ Chúa ra.
2 Hỡi quan xét thế gian, hãy chỗi dậy, Báo trả
xứng đáng cho kẻ kiêu ngạo.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, kẻ ác sẽ được thắng cho
đến chừng nào?
4 Chúng nó buông lời nói cách xấc xược.
Những kẻ làm ác đều phô mình.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, chúng nó chà nát dân sự
Ngài, Làm khổ sở cho cơ nghiệp Ngài.
6 Chúng nó giết người góa bụa, kẻ khách, Và
làm chết những kẻ mồ côi.
7 Chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va sẽ không thấy
đâu, Đức Chúa Trời của Gia-cốp chẳng để ý vào.
8 Hỡi người u mê trong dân, khá xem xét; Hỡi
kẻ ngu dại, bao giờ các ngươi mới khôn ngoan?
9 Đấng đã gắn tai há sẽ chẳng nghe sao? Đấng
đã nắn con mắt há sẽ chẳng thấy ư?
10 Đấng sửa phạt các nước há sẽ chẳng phạt
sao? Aáy là Đấng dạy sự tri thức cho loài người.
11 Đức Giê-hô-va biết rằng tư tưởng loài người
Chỉ là hư không.

12 Hỡi Đức Giê-hô-va, phước cho người nào
Ngài sửa phạt, Và dạy luật pháp Ngài cho,
13 Để ban cho người ấy được an nghỉ trong
ngày hoạn nạn, Cho đến khi hầm đã đào xong
cho những kẻ ác.
14 Vì Đức Giê-hô-va không lìa dân sự Ngài,
Cũng chẳng bỏ cơ nghiệp Ngài.
15 Vì sự đoán xét sẽ trở về công bình, Phàm kẻ
nào có lòng ngay thẳng sẽ theo.
16 Ai sẽ vì tôi dấy lên nghịch kẻ dữ? Ai sẽ đứng
binh vực tôi đối cùng kẻ làm ác?
17 Nếu Đức Giê-hô-va không giúp đỡ tôi, ỗt nữa
linh hồn tôi đã ở nơi nín lặng.
18 Hỡi Đức Giê-hô-va, khi tôi nói: Chân tôi trợt,
Thì sự nhân từ Ngài nâng đỡ tôi.
19 Khi tư tưởng bộn bề trong lòng tôi, Thì sự
an ủi Ngài làm vui vẻ linh hồn tôi.
20 Ngôi kẻ ác nhờ luật pháp toan sự thiệt hại,
Há sẽ giao thông với Chúa sao?
21 Chúng nó hiệp nhau lại nghịch linh hồn
người công bình, Và định tội cho huyết vô tội.
22 Nhưng Đức Giê-hô-va là nơi ẩn náu cao của
tôi; Đức Chúa Trời tôi là hòn đá, tức nơi tôi
nương náu mình.
23 Ngài làm cho sự gian ác chúng nó đổ lại trên
chúng nó, Và diệt chúng nó trong sự hung dữ
chúng nó; Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ
diệt chúng nó.

95

1 Hãy đến hát xướng cho Đức Giê-hô-va, Cất
tiếng mừng rỡ cho hòn đá về sự cứu rỗi chúng

tôi.
2 Chúng tôi hãy lấy lời cảm tạ mà đến trước
mặt Chúa, Vui mừng mà hát thơ ca cho Ngài.
3 Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời rất lớn, Là Vua
cao cả trên hết các thần.
4 Các vực sâu của đất đều ở nơi tay Ngài;
Những đỉnh núi cũng thuộc về Ngài.
5 Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó;
Còn đất khô, tay Ngài cũng đã nắn nên nó.
6 Hãy đến, cúi xuống mà thờ lạy; Khá quì gối
xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, là Đấng Tạo
hóa chúng tôi!
7 Vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi: Chúng tôi
là dân của đồng cỏ Ngài, Và là chiên tay Ngài dìu
dắt. Ngày nay, nếu các ngươi nghe tiếng Ngài,
8 Chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, Như nhằm
ngày Ma-sa trong đồng vắng,
9 Là nơi tổ phụ các ngươi thử ta, dò ta, Và thấy
công việc ta.
10 Trong bốn mươi năm ta gớm ghiếc dòng dõi
nầy, Ta phán rằng: Aáy là một dân có lòng lầm
lạc, Chẳng từng biết đường lối ta;
11 Nhân đó ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó
sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta.

96

1 Hãy hát một bài ca mới cho Đức Giê-hô-va;
Hỡi cả trái đất, khá hát xướng cho Đức Giê-hô-
va.
2 Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-va và chúc
tụng danh Ngài; Từng ngày hãy truyền ra sự cứu
rỗi của Ngài.

3 Hãy thuật sự vinh hiển Ngài giữa các nước,
Truyền các công việc lạ lùng Ngài giữa các dân.
4 Vì Đức Giê-hô-va rất lớn, đáng được ngợi
khen lắm lắm; Ngài đáng kính sợ hơn hết các
thần.
5 Vì những thần của các dân đều là hình
tượng; Còn Đức Giê-hô-va đã dựng nên các từng
trời.
6 Sự tôn vinh và sự oai nghi ở trước mặt Ngài.
Sự năng lực và sự hoa mỹ ở nơi thánh Ngài.
7 Hỡi các họ hàng của muôn dân, Đáng tôn
vinh hiển và năng lực cho Đức Giê-hô-va.
8 Hãy tôn vinh xứng đáng cho danh Đức Giê-
hô-va; Hãy đem lễ vật mà vào trong hành lang
Ngài.
9 Hãy mặc trang sức thánh mà thờ lạy Đức
Giê-hô-va; Hỡi cả trái đất, khá run sợ trước mặt
Ngài.
10 Hãy nói giữa các nước rằng: Đức Giê-hô-va
cai trị: Thế gian cũng được lập vững bền, không
thế rúng động. Ngài sẽ lấy sự ngay thẳng mà xét
đoán các dân.
11 Nguyện các từng trời vui vẻ và đất mừng rỡ,
Nguyện biển và mọi vật ở trong biển nổi tiếng
ầm ầm lên.
12 Nguyện đồng ruộng và mọi vật ở trong đó
đều hớn hở; Bấy giờ những cây cối trong rừng
đều sẽ hát mừng rỡ
13 Trước mặt Đức Giê-hô-va; vì Ngài đến, Ngài
đến đặng đoán xét thế gian; Ngài sẽ lấy sự công
bình đoán xét thế gian, Dùng sự ngay thẳng mà
đoán xét muôn dân.

97

1 Đức Giê-hô-va cai trị: đất hãy mừng rỡ; Các
cù lao vô số khá vui vẻ.
2 Mây và tối tăm ở chung quanh Ngài; Sự công
bình và sự ngay thẳng làm nền của ngôi Ngài.
3 Lửa bay đi trước mặt Ngài, Thiêu đốt hết cừu
địch bốn bên.
4 Sự chớp nhoáng Ngài soi sáng thế gian: Trái
đất thấy, bèn rúng động.
5 Các núi tan chảy như sáp trước mặt Đức Giê-
hô-va, Trước mặt Chúa của khắp thế gian.
6 Các từng trời truyền ra sự công bình Ngài,
Muôn dân đã thấy sự vinh hiển Ngài.
7 Nguyện hết thảy kẻ hầu việc tượng chạm, Và
khoe mình về các hình tượng, đều bị hổ thẹn.
Hỡi các thần, khá thờ lạy Đức Giê-hô-va.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, Si-ôn nghe, bèn vui vẻ, Và
các con gái Giu-đa đều nức lòng mừng rỡ, Vì cớ
sự đoán xét của Ngài.
9 Vì, Đức Giê-hô-va ơi, Ngài là Đấng Chí cao
trổi cao hơn cả trái đất; Ngài được tôn cao tuyệt
các thần.
10 Hỡi những kẻ yêu mến Đức Giê-hô-va, hãy
ghét sự ác: Ngài bảo hộ linh hồn của các thánh
Ngài, Và giải cứu họ khỏi tay kẻ dữ.
11 Aùnh sáng được bủa ra cho người công
bình, Và sự vui vẻ cho người có lòng ngay thẳng.
12 Hỡi người công bình, hãy vui mừng nơi Đức
Giê-hô-va, Cảm tạ sự kỷ niệm thánh của Ngài.

98

1 Hãy hát cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới;

Vì Ngài đã làm những sự lạ lùng: Tay hữu và
cánh tay thánh của Ngài đã giải cứu Ngài.
2 Đức Giê-hô-va đã tỏ cho biết sự cứu rỗi Ngài,
Và lộ ra sự công bình Ngài trước mặt các nước.
3 Ngài đã nhớ lại sự nhân từ và sự thành tín
của Ngài đối cùng nhà Y-sơ-ra-ên; Các đầu đất
đã thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng tôi.
4 Hỡi cả trái đất, hãy cất tiếng reo mừng cho
Đức Giê-hô-va, Nức tiếng vui vẻ và hát ngợi
khen!
5 Khá dùng đàn cầm và giọng ca Mà hát ngợi
khen Đức Giê-hô-va!
6 Hãy lấy còi và tiếng kèn Mà reo mừng trước
mặt Vua, tức là Đức Giê-hô-va!
7 Nguyện biển và muôn vật ở trong biển, Thế
gian cùng những người ở trong thế gian đều nổi
tiếng ồn ào lên!
8 Nguyện các sông vỗ tay, Núi non cùng nhau
hát vui mừng trước mặt Đức Giê-hô-va!
9 Vì Ngài đến đặng đoán xét thế gian: Ngài sẽ
lấy sự công bình mà đoán xét thế gian, Dùng sự
ngay thẳng mà đoán xét muôn dân.

99

1 Đức Giê-hô-va cai trị: các dân hãy run sợ;
Ngài ngự trên các chê-ru-bin: trái đất khá rúng
động.
2 Tại Si-ôn Đức Giê-hô-va lớn thay, Ngài cao hơn
hết thảy các dân.
3 Nguyện chúng ngợi khen danh rất lớn đáng
sợ của Chúa. Ngài là thánh!

4 Vua có quyền năng, cũng yêu mến sự công
bình; Ngài lập vững bền sự ngay thẳng, Thi hành
sự đoán xét và sự công bình trong Gia-cốp.
5 Hãy tôn cao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
tôi, Và thờ lạy trước bệ chân Ngài: Ngài là thánh!
6 Trong vòng các thầy tế lễ Ngài có Môi-se và A-
rôn; Trong vòng các người cầu khẩn danh Ngài
có Sa-mu-ên; Họ đã kêu cầu Đức Giê-hô-va, và
Ngài đáp lại cho.
7 Ngài ở trong trụ mây phán với họ: Họ giữ các
chứng cớ Ngài, Và luật lệ mà Ngài ban cho.
8 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, Chúa
đã đáp lời cho họ: Chúa là Đức Chúa Trời đã tha
thứ cho họ, Dẫu Chúa báo trả công việc của họ.
9 Hãy tôn cao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
tôi, Và thờ lạy trên núi thánh Ngài; Vì Giê-hô-va
Đức Chúa Trời chúng ta là thánh!

100

1 Hỡi cả trái đất, Hãy cất tiếng reo mừng cho
Đức Giê-hô-va!
2 Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách vui mừng,
Hãy hát xướng mà đến trước mặt Ngài.
3 Phải biết rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời.
Chính Ngài đã dựng nên chúng tôi, chúng tôi
thuộc về Ngài; Chúng tôi là dân sự Ngài, là bầy
chiên của đồng cỏ Ngài.
4 Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, Hãy ngợi
khen mà vào hành lang Ngài. Khá cảm tạ Ngài,
chúc tụng danh của Ngài.

5 Vì Đức Giê-hô-va là thiện; sự nhân từ Ngài
hằng có mãi mãi, Và sự thành tín Ngài còn đến
đời đời.

101

1 Tôi sẽ hát xướng về sự nhân từ và sự công
bình; Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ hát ngợi khen
Ngài.
2 Tôi sẽ ăn ở cách khôn ngoan trong đường
trọn vẹn; è! Chúa chừng nào sẽ đến cùng tôi?
Tôi sẽ lấy lòng trọn vẹn mà ăn ở trong nhà tôi.
3 Tôi sẽ chẳng để điều gì đê mạt trước mặt
tôi; Tôi ghét công việc kẻ bất-trung: Việc ấy sẽ
không dính vào tôi.
4 Lòng gian tà sẽ lìa khỏi tôi; Tôi sẽ chẳng biết
sự ác.
5 Tôi sẽ diệt kẻ lén nói hành người lân cận
mình; Còn kẻ nào có mắt tự cao và lòng kiêu
ngạo, tôi chẳng chịu cho nổi.
6 Mắt tôi sẽ chăm xem người trung tín trong
xứ. Hầu cho họ ở chung với tôi; Ai đi theo đường
trọn vẹn, nấy sẽ hầu việc tôi.
7 Kẻ nào phỉnh gạt sẽ chẳng được ở trong nhà
tôi; Người nói dối sẽ không đứng nổi trước mặt
tôi.
8 Mỗi buổi mai tôi sẽ diệt hết thảy kẻ dữ trong
xứ, Đặng truất mọi kẻ làm ác Khỏi thành Đức
Giê-hô-va.

102

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nghe lời cầu nguyện
tôi, Nguyện tiếng tôi thấu đến Ngài.

2 Trong ngày gian truân, xin chớ giấu mặt Ngài
cùng tôi; Xin hãy nghiêng tai qua nghe tôi; Trong
ngày tôi kêu cầu, xin mau mau đáp lại tôi.
3 Vì các ngày tôi tan như khói, Xương cốt tôi
cháy đốt như than lửa.
4 Lòng tôi bị đánh đập, khô héo như cỏ, Vì tôi
quên ăn.
5 Vì cớ tiếng than siếc của tôi, Xương cốt tôi
sát vào thịt tôi.
6 Tôi trở giống như con chàng bè nơi rừng
vắng, Khác nào chim mèo ở chốn bỏ hoang.
7 Tôi thao thức, tôi giống như Chim sẻ hiu
quạnh trên mái nhà.
8 Hằng ngày kẻ thù nghịch sỉ nhục tôi; Kẻ nổi
giận hoảng tôi rủa sả tôi.
9 Nhân vì sự nóng nả và cơn thạnh nộ của
Chúa, Tôi đã ăn bụi tro khác nào ăn bánh,
10 Và lấy giọt lệ pha lộn đồ uống tôi; Vì Chúa
có nâng tôi lên cao, rồi quăng tôi xuống thấp.
11 Các ngày tôi như bóng ngã dài ra, Tôi khô
héo khác nào cỏ.
12 Nhưng, Đức Giê-hô-va ơi, Ngài hằng có mãi
mãi, Kỷ niệm Ngài lưu từ đời nầy sang đời kia.
13 Chúa sẽ chổi dậy lấy lòng thương xót Si-ôn;
Nầy là k” làm ơn cho Si-ôn, Vì thì giờ định đã
đến rồi.
14 Các tôi tớ Chúa yêu chuộng đá Si-ôn, Và có
lòng thương xót bụi đất nó.
15 Bấy giờ muôn dân sẽ sợ danh Đức Giê-hô-va,
Và hết thảy vua thế gian sẽ sợ sự vinh hiển Ngài.
16 Khi Đức Giê-hô-va lập lại Si-ôn, Thì Ngài sẽ
hiện ra trong sự vinh hiển Ngài.

17 Ngài sẽ nghe lời cầu nguyện của kẻ khốn
cùng, Chẳng khinh dể lời nài xin của họ.
18 Điều đó sẽ ghi để cho đời tương lai, Một dân
sự được dựng nên về sau sẽ ngợi khen Đức Giê-
hô-va;
19 Vì từ nơi thánh cao Ngài đã ngó xuống, Từ
trên trời Ngài xem xét thế gian,
20 Đặng nghe tiếng rên siếc của kẻ bị tù, Và
giải phóng cho người bị định phải chết;
21 Hầu cho người ta truyền ra danh Đức Giê-
hô-va trong Si-ôn, Và ngợi khen Ngài tại Giê-ru-
sa-lem,
22 Trong lúc muôn dân nhóm lại Với các nước,
đặng hầu việc Đức Giê-hô-va.
23 Ngài đã làm sức lực tôi ra yếu giữa đường,
Khiến các ngày tôi ra vắn.
24 Tôi tâu rằng: Đức Chúa Trời tôi ôi! các năm
Chúa còn đến muôn đời, Xin chớ cất lấy tôi giữa
chừng số các ngày tôi.
25 Thuở xưa Chúa lập nền trái đất, Các từng
trời là công việc của tay Chúa.
26 Trời đất sẽ bị hư hoại, song Chúa hằng còn;
Trời đất sẽ cũ mòn hết như áo xống; Chúa sẽ đổi
trời đất như cái áo, và nó bị biến thay;
27 Song Chúa không hề biến cải, Các năm Chúa
không hề cùng.
28 Con cháu tôi tớ Chúa sẽ còn có, Dòng dõi họ
sẽ được lập vững trước mặt Chúa.

103

1 Hỡi linh hồn ta, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va!
Mọi điều gì ở trong ta hãy ca tụng danh thánh

của Ngài!
2 Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va,
Chớ quên các ân huệ của Ngài.
3 Aáy là Ngài tha thứ các tội ác ngươi, Chữa
lành mọi bịnh tật ngươi,
4 Cứu chuộc mạng sống ngươi khỏi chốn hư
nát, Lấy sự nhân từ và sự thương xót mà làm
mão triều đội cho ngươi.
5 Ngài cho miệng ngươi được thỏa các vật
ngon, Tuổi đang thì của ngươi trở lại như của
chim phụng-hoàng.
6 Đức Giê-hô-va thi hành sự công bình Và sự
ngay thẳng cho mọi người bị hà hiếp.
7 Ngài bày tỏ cho Môi-se đường lối Ngài, Và
cho Y-sơ-ra-ên biết các công việc Ngài.
8 Đức Giê-hô-va có lòng thương xót, hay làm
ơn, Chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ.
9 Ngài không bắt tôi luôn luôn, Cũng chẳng giữ
lòng giận đến đời đời.
10 Ngài không đãi chúng tôi theo tội lỗi chúng
tôi, Cũng không báo trả chúng tôi tùy sự gian ác
của chúng tôi.
11 Vì hễ các từng trời cao trên đất bao nhiêu,
Thì sự nhân từ Ngài càng lớn cho kẻ nào kính sợ
Ngài bấy nhiêu.
12 Phương đông xa cách phương tây bao
nhiêu, Thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi
khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu.
13 Đức Giê-hô-va thương xót kẻ kính sợ Ngài,
Khác nào cha thương xót con cái mình vậy.
14 Vì Ngài biết chúng tôi nắn nên bởi giống gì,

Ngài nhớ lại rằng chúng tôi bằng bụi đất.
15 Đời loài người như cây cỏ; Người sanh
trưởng khác nào bông hoa nơi đồng;
16 Gió thổi trên bông hoa, kìa nó chẳng còn,
Chỗ nó không còn nhìn biết nó nữa.
17 Song sự nhân từ Đức Giê-hô-va hằng có đời
đời. Cho những người kính sợ Ngài, Và sự công
bình Ngài dành cho chắt chít của họ.
18 Tức là cho người nào giữ giao ước Ngài, Và
nhớ lại các giềng mối Ngài đặng làm theo.
19 Đức Giê-hô-va đã lập ngôi Ngài trên các từng
trời, Nước Ngài cai trị trên muôn vật.
20 Hỡi các thiên sứ của Đức Giê-hô-va, Là các
đấng có sức lực làm theo mạng lịnh Ngài, Hay
vâng theo tiếng Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-
va!
21 Hỡi cả cơ binh của Đức Giê-hô-va, Là tôi tớ
Ngài làm theo ý chỉ Ngài, hãy ca tụng Đức Giê-
hô-va!
22 Hỡi các công việc của Đức Giê-hô-va, Trong
mọi nơi nước Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-
va! Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-
va!

104

1 Hỡi linh hồn ta, khá ngợi khen Đức Giê-hô-
va! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, Chúa thật
lớn lạ k”. Mặc sự sang trọng và oai nghi!
2 Chúa bao phủ mình bằng ánh sáng khác nào
bằng cái áo, Giương các từng trời ra như cái trại.

3 Ngài chấp các đòn tay của phòng cao Ngài
trong các nước, Dùng mây làm xe Ngài, Và đi
bước trên cánh gió.
4 Ngài dùng gió làm sứ Ngài, Ngọn lửa làm tôi
tớ Ngài.
5 Ngài sáng lập đất trên các nền nó; Đất sẽ
không bị rúng động đến đời đời.
6 Chúa lấy vực sâu bao phủ đất như bằng cái
áo, Nước thì cao hơn các núi.
7 Chúa hăm dọa, nước bèn giựt lại; Nghe tiếng
sấm Chúa, nước lật đật chạy trốn.
8 Núi lố lên, trũng sụp sâu xuống chốn mà
Chúa đã định cho nó.
9 Chúa định chân cho nước để nước không hề
qua khỏi, Không còn trở lại ngập đất nữa.
10 Ngài khiến các suối phun ra trong trũng, Nó
chảy giữa các núi.
11 Nhờ các suối ấy hết thảy loài thú đồng được
uống; Các lừa rừng giải khát tại đó.
12 Chim trời đều ở bên các suối ấy, Trổi tiếng
nó giữa nhánh cây.
13 Từ phòng cao mình, Ngài tưới các núi; Đất
được đầy dẫy bông trái về công việc Ngài.
14 Ngài làm cho cỏ đâm lên cho súc vật, Cây cối
để dùng cho loài người, Và khiến thực vật sanh
ra từ nơi đất.
15 Rượu nho, là vật khiến hứng chí loài người,
Và dầu để dùng làm mặt mày sáng rỡ, Cùng
bánh để thêm sức cho lòng loài người.
16 Cây cối Đức Giê-hô-va được đầy mủ nhựa,
Tức là cây hương nam tại Li-ban mà Ngài đã

trồng,
17 Là nơi loài chim đóng ổ nó; Còn con cò, nó
dùng cây tùng làm chỗ ở của nó.
18 Các núi cao là nơi ở của dê rừng; Hòn đá là
chỗ ẩn núp của chuột đồng.
19 Ngài đã làm nên mặt trăng để chỉ thì tiết;
Mặt trời biết giờ lặn.
20 Chúa làm sự tối tăm, và đêm bèn đến; Khi
ấy các thú rừng đi ra;
21 Những sư tử tơ gầm hét về miếng mồi, Và
cầu xin Đức Chúa Trời đồ ăn chúng nó.
22 Mặt trời mọc lên, chúng nó bèn rút về, Nằm
trong hang chúng nó.
23 Bấy giờ loài người đi ra, đến công việc mình,
Và làm cho đến chiều tối.
24 Hỡi Đức Giê-hô-va, công việc Ngài nhiều
biết bao! Ngài đã làm hết thảy cách khôn ngoan;
Trái đất đầy dẫy tài sản Ngài.
25 Còn biển lớn và rộng mọi bề nầy! ỳ đó sanh
động vô số loài vật nhỏ và lớn.
26 Tại đó tàu thuyền đi qua lại, Cũng có lê-vi-
a-than mà Chúa đã nắn nên đặng giỡn chơi nơi
đó.
27 Hết thảy loài vật nầy trông đợi Chúa, Hầu
cho Chúa ban đồ ăn cho chúng nó theo giờ.
28 Chúa ban cho chúng nó, chúng nó nhận lấy;
Chúa sè tay ra, chúng nó được no nê vật tốt.
29 Chúa giấu mặt, chúng nó bèn bối rối, Chúa
lấy hơi thở chúng nó lại, chúng nó bèn tắt chết,
và trở về bụi đất.
30 Chúa sai Thần Chúa ra, chúng nó được dựng

nên; Chúa làm cho mặt đất ra mới.
31 Nguyện sự vinh hiển Đức Giê-hô-va còn đến
mãi mãi; Nguyện Đức Giê-hô-va vui vẻ về công
việc Ngài.
32 Ngài nhìn đất, đất bèn rúng động; Ngài rờ
đến núi, núi bèn lên khói.
33 Hễ tôi sống bao lâu, tôi sẽ hát xướng cho Đức
Giê-hô-va bấy lâu; Hễ tôi còn chừng nào, tôi sẽ
hát ngợi khen Đức Chúa Trời tôi chừng nấy.
34 Nguyện sự suy gẫm tôi đẹp lòng Ngài; Tôi sẽ
vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va.
35 Nguyện tội nhân bị diệt mất khỏi đất, Và
kẻ ác chẳng còn nữa. Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi
khen Đức Giê-hô-va! Ha-lê-lu-gia!

105

1 Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, cầu khẩn danh
của Ngài; Khá truyền ra giữa các dân những
công việc Ngài!
2 Hãy hát, hãy hát cho Ngài những bài ca! Khá
nói về các việc lạ lùng của Ngài.
3 Hãy khoe mình về danh thánh Ngài; Nguyện
lòng kẻ nào tìm cầu Đức Giê-hô-va được khoái
lạc!
4 Hãy cầu Đức Giê-hô-va và quyền phép Ngài,
Hãy tìm kiếm mặt Ngài luôn luôn.
5 Hỡi dòng dõi Aùp-ra-ham, là kẻ tôi tớ Ngài,
Hỡi con cháu Gia-cốp, là kẻ Ngài chọn,
6 Hãy nhớ lại những việc lạ lùng Ngài đã làm,
Các dấu k” và đoán ngữ mà miệng Ngài đã phán.
7 Ngài là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng tôi;
Sự đoán xét Ngài ở khắp trái đất.

8 Ngài nhớ đến sự giao ước Ngài luôn luôn, Hồi
tưởng lời phán dặn Ngài cho đến ngàn đời,
9 Tức là giao ước Ngài đã lập với Aùp-ra-ham,
Đã thề cùng Y-sác,
10 Định cho Gia-cốp làm luật lệ, Và lập cho Y-
sơ-ra-ên làm giao ước đời đời,
11 Mà rằng: Ta sẽ ban cho ngươi xứ Ca-na-an,
Là phần sản nghiệp các ngươi;
12 Lúc ấy họ chỉ là một số ít người, Không đông
đảo và làm khách lạ trong xứ,
13 Đi từ dân nầy đến dân kia, Từ nước nầy qua
nước khác.
14 Ngài không cho ai hà hiếp họ; Ngài trách
các vua vì cớ họ,
15 Mà rằng: Đừng đụng đến kẻ chịu xức dầu
ta, Chớ làm hại các đấng tiên tri ta.
16 Ngài khiến cơn đói kém giáng trong xứ, Và
cất hết cả lương thực.
17 Ngài sai một người đi trước Y-sơ-ra-ên, Là
Giô-sép bị bán làm tôi mọi.
18 Người ta cột chân người vào cùm, Làm cho
người bị còng xiềng,
19 Cho đến ngày điều người đã nói được ứng
nghiệm: Lời của Đức Giê-hô-va rèn thử người.
20 Vua sai tha Giô-sép; Đấng cai trị các dân
giải-tha người.
21 Vua lập người làm quản gia, Làm quan cai
trị hết thảy tài sản mình,
22 Đặng mặc ý người trói buộc quần thần, Và
lấy sự khôn ngoan dạy dỗ các trưởng lão.
23 Bấy giờ Y-sơ-ra-ên cũng vào Ê-díp-tô; Gia-

cốp ngụ tại trong xứ Cham.
24 Đức Giê-hô-va làm cho dân sự Ngài thêm
nhiều, Khiến họ mạnh mẽ hơn kẻ hà hiếp họ.
25 Đoạn Ngài đổi lòng người Ê-díp-tô đặng
chúng nó ghét dân sự Ngài, Lập mưu hại các
tôi tớ Ngài.
26 Ngài sai Môi-se tôi tớ Ngài, Và A-rôn mà Ngài
đã chọn.
27 Trong xứ Cham, tại giữa Ê-díp-tô, Hai người
làm các dấu k" và phép lạ của Ngài.
28 Ngài giáng xuống sự tối tăm và làm ra mờ
mịt; Còn họ không bội nghịch lời của Ngài.
29 Ngài đổi nước chúng nó ra máu, Và giết chết
cá của chúng nó.
30 Đất chúng nó sanh ếch nhiều lúc nhúc, Cho
đến trong phòng cung thất vua cũng có.
31 Ngài phán, bèn có ruồi mòng bay đến, Và
muỗi trong các bờ cõi chúng nó.
32 Thay vì mưa, Ngài giáng mưa đá, Và lửa
ngọn trong cả xứ.
33 Ngài cũng hại vườn nho và cây vả, Bẻ gãy
cây cối tại bờ cõi chúng nó.
34 Ngài phán, bèn có châu chấu, Và cào cào bay
đến vô số,
35 Cắn-sả hết thảy cây cỏ trong xứ, Và phá hại
bông trái của đất chúng nó.
36 Ngài cũng đánh giết hết thảy con đầu lòng
trong xứ, Tức là cả cường-tráng sanh đầu của
chúng nó.
37 Đoạn Ngài dẫn Y-sơ-ra-ên ra có cầm bạc và
vàng; Chẳng một ai yếu mỏn trong các chi phái

của Ngài.
38 Ê-díp-tô vui vẻ khi dân Y-sơ-ra-ên đi ra; Vì
cơn kinh khủng bởi Y-sơ-ra-ên đã giáng trên
chúng nó.
39 Ngài bủa mây ra để che chở, Và ban đêm có
lửa soi sáng.
40 Chúng nó cầu xin, Ngài bèn khiến những
con cút đến, Và lấy bánh trời mà cho chúng nó
ăn no nê.
41 Ngài khai hòn đá, nước bèn phun ra, Chảy
ngang qua nơi khô khác nào cái sông.
42 Vì Ngài nhớ lại lời thánh Ngài, Và hồi tưởng
Aùp-ra-ham, là kẻ tôi tớ Ngài.
43 Ngài dẫn dân Ngài ra cách hớn hở, Dắt kẻ
Ngài chọn ra với bài hát thắng trận.
44 Ngài ban cho họ đất của nhiều nước, Họ
nhận được công lao của các dân;
45 Hầu cho họ gìn giữ các luật lệ Ngài, Và vâng
theo những luật pháp Ngài. Ha-lê-lu-gia!

106

1 Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va,
vì Ngài là thiện; Sự nhân từ Ngài còn đến đời
đời.
2 Ai có thể thuật các công việc quyền năng của
Đức Giê-hô-va, Truyền ra hết sự ngợi khen của
Ngài?
3 Phước cho người nào gìn giữ sự đoan chánh,
Và làm theo sự công bình luôn luôn!
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ lại tôi tùy ơn
Ngài làm cho dân sự Ngài; Hãy lấy sự cứu rỗi mà
đến viếng tôi,

5 Hầu cho tôi thấy sự thới thạnh của kẻ được
Ngài chọn, Hưởng sự vui vẻ của dân sự Ngài, Và
được khoe mình với cơ nghiệp Ngài.
6 Chúng tôi và tổ phụ chúng tôi đã phạm tội;
Chúng tôi có phạm sự gian tà, và làm cách hung
ác.
7 Tại Ê-díp-tô tổ phụ chúng tôi không chăm chỉ
về các phép lạ Chúa, Cũng chẳng nhớ lại sự nhân
từ dư dật của Chúa; Nhưng lại phản nghịch bên
biển, tức là Biển đỏ.
8 Dầu vậy, Ngài cứu họ vì cớ danh Ngài, Hầu
cho bày ra quyền năng của Ngài.
9 Ngài quở Biển đỏ, nó bèn khô; Ngài dẫn Y-
sơ-ra-ên đi ngang qua vực sâu như ngang đồng
vắng.
10 Ngài giải cứu họ khỏi tay kẻ ghen ghét,
Chuộc họ khỏi tay kẻ thù nghịch.
11 Nước chụp phủ những kẻ hà hiếp họ; Chẳng
còn lại một người.
12 Bấy giờ họ mới tin lời của Ngài, Bèn hát ngợi
khen Ngài.
13 Họ lại mau mau quên các công việc Ngài,
Không chờ đợi lời chỉ giáo Ngài,
14 Nhưng có lòng tham dục quá đỗi tại trong
đồng vắng, Và thử Đức Chúa Trời nơi vắng vẻ.
15 Ngài ban cho chúng nó điều chúng nó cầu
xin; Nhưng sai bịnh tổn hại linh hồn chúng nó.
16 Trong trại quân họ ganh ghét Môi-se Và A-
rôn, là người thánh của Đức Giê-hô-va.
17 Đất hả ra nuốt Đa-than, Và lấp bọn A-bi-ran.
18 Có lửa phát cháy trong hội chúng nó, Ngọn

lửa thiêu đốt những kẻ ác.
19 Tổ phụ tôi làm một bò tơ tại Hô-rếp, Thờ lạy
trước mặt hình đúc;
20 Họ đổi sự vinh hiển mình Ra hình dạng con
bò ăn cỏ.
21 Họ quên Đức Chúa Trời là Đấng cứu rỗi
mình, Và đã có làm công việc lớn lao ở Ê-díp-
tô,
22 Những việc lạ k” trong xứ Cham, Và các điều
đáng kinh hãi ở bên Biển đỏ.
23 Vì vậy, Ngài phán rằng sẽ diệt chúng nó đi;
Nhưng Môi-se, là kẻ Ngài chọn, đứng nơi triệt hạ
trước mặt Ngài, Đặng can gián cơn giận Ngài, e
Ngài hủy diệt họ chăng.
24 Tổ phụ chúng tôi khinh bỉ xứ tốt đẹp, Không
tin lời của Chúa,
25 Song nói lằm bằm trong trại mình, Không
nghe tiếng Đức Giê-hô-va.
26 Vì vậy, Ngài thề cùng chúng nó rằng: Sẽ làm
chúng nó sa ngã trong đồng vắng,
27 Khiến dòng dõi họ sa ngã giữa muôn nước,
Và làm tản lạc họ trong các xứ.
28 Tổ phụ chúng tôi cũng cúng thờ Ba-anh-Phê-
ô, Aên của lễ cúng kẻ chết;
29 Như vậy họ chọc giận Đức Chúa Trời vì
những việc làm của họ, Và ôn dịch bèn phát ra
giữa họ.
30 Bấy giờ Phi-nê-a chỗi dậy đoán xét, Và ôn
dịch bèn ngừng lại.
31 Từ đời nầy qua đời kia việc đó kể cho người
là công bình, Cho đến đời đời vô cùng.

32 Tổ phụ chúng tôi cũng chọc giận Ngài tại
nước Mê-ri-ba, Nên, vì cớ họ, có tai họa xảy đến
cho Môi-se;
33 Aáy vì họ chọc rối trí người, Nên người nói
những lời vô-ý.
34 Họ không hủy diệt các dân, Y như Đức Giê-
hô-va đã phán dặn họ;
35 Nhưng lại pha lộn với các dân, Tập theo
công việc chúng nó,
36 Và hầu việc hình tượng chúng nó, Là điều
gây làm cái bẫy cho mình.
37 Họ bắt con trai con gái mình Mà cúng tế ma
quỉ.
38 Làm đổ huyết vô tội ra, Tức là huyết của con
trai con gái mình, Mà họ cúng tế cho hình tượng
xứ Ca-na-an; Nên xứ bị ô uế bởi huyết ấy.
39 Như vậy, họ làm cho mình bị ô uế vì công
việc mình, Lấy sự làm mình mà thông dâm.
40 Nhân đó cơn giận Đức Giê-hô-va nổi lên
cùng dân sự Ngài, Ngài gớm ghiếc cơ nghiệp
mình;
41 Ngài phó họ vào tay các ngoại bang; Những
kẻ ghen ghét họ cai trị trên họ.
42 Kẻ thù nghịch cũng hà hiếp tổ phụ chúng
ta. Họ bị phục dưới tay chúng nó.
43 Nhiều lần Chúa giải cứu tổ phụ chúng ta,
Nhưng họ phiền lòng Ngài bởi ý muốn họ, Và họ
hèn mọn vì tội ác của họ.
44 Dầu vậy, khi nghe tiếng kêu cầu của họ, Ngài
bèn đoái xem họ trong cơn gian truân họ,
45 Nhớ lại vì họ giao ước mình, Và thương xót
họ tùy sự nhân từ dư dật của Ngài.

46 Ngài cũng làm cho họ được ơn Bên những
kẻ bắt họ làm phu tù.
47 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng tôi, xin
hãy cứu chúng tôi, Nhóm hiệp chúng tôi từ giữa
các nước, Hầu cho chúng tôi cảm tạ danh thánh
Chúa, úa, Và khoe mình về sự ngợ hen Chúaa.
48 Đáng ngợi khen Giê-hô-va, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, Từ trước vô cùng cho đến đời
đời mãi mãi! Cả dân sự khá nói: A-men! Ha-lê-
lu-gia!

107

1 Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì Ngài là
thiện; Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
2 Các người Đức Giê-hô-va đã chuộc Khỏi tay
kẻ hà hiếp hãy nói điều đó,
3 Tức là các người Ngài đã hiệp lại từ các
xứ; Từ phương đông, phương tây, phương bắc,
phương nam.
4 Họ lưu lạc nơi đồng vắng, trong con đường
hiu quạnh, Không tìm thành ở được;
5 Họ bị đói khát, Linh hồn bèn nao sờn trong
mình họ.
6 Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức
Giê-hô-va; Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian
nan,
7 Dẫn họ theo đường ngay thẳng, Đặng đi đến
một thành ở được.
8 Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì
sự nhân từ Ngài, Và vì các công việc lạ lùng Ngài
làm cho con loài người!

9 Vì Ngài làm cho lòng khao khát được thỏa
thích, Khiến cho hồn đói được đầy dẫy vật tốt.
10 Những kẻ ở trong tối tăm và bóng sự chết,
Bị khốn khổ và xích sắt bắt buộc,
11 Bởi vì đã bội nghịch lời Đức Chúa Trời, Và
khinh dể sự khuyên dạy của Đấng Chí cao.
12 Nhân đó Ngài lấy sự lao khổ hạ lòng họ
xuống; Họ vấp ngã không ai giúp đỡ.
13 Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức
Giê-hô-va; Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian
nan,
14 Rút họ khỏi sự tối tăm và bóng sự chết, Cũng
bẻ gãy xiềng của họ.
15 Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì
sự nhân từ Ngài, Và vì các công việc lạ lùng Ngài
làm cho con loài người!
16 Vì Ngài đã phá cửa đồng, Và gãy các song
sắt.
17 Kẻ ngu dại bị khốn khổ Vì sự vi phạm và sự
gian ác mình;
18 Lòng chúng nó gớm ghê các thứ đồ ăn; Họ
đến gần cửa sự chết.
19 Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức
Giê-hô-va, Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian
nan.
20 Ngài ra lịnh chữa họ lành, Rút họ khỏi cái
huyệt.
21 Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì
sự nhân từ Ngài, Và vì các công việc lạ lùng Ngài
làm cho con loài người!
22 Nguyện chúng dâng của lễ thù ân, Lấy bài
hát vui mừng mà thuật các công việc Ngài.

23 Có người đi xuống tàu trong biển, Và làm
việc nơi nước cả;
24 Kẻ ấy thấy công việc Đức Giê-hô-va, Xem
phép lạ Ngài trong nước sâu.
25 Ngài biểu, bèn có trận gió bão, Nổi các lượn
sóng lên.
26 Đưa cao đến các từng trời, rồi hụp xuống
tới vực sâu: Lòng họ tiêu tan vì khốn khổ.
27 Họ choáng váng xiêu tó như một người say,
Sự khôn ngoan họ đều mất hết.
28 Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức
Giê-hô-va, Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian
nan.
29 Ngài ngừng bão-tố, đổi nó ra bình tịnh, Và
sóng êm lặng.
30 Họ bèn vui mừng vì sóng êm lặng; Chúa dẫn
họ vào bến họ ước ao.
31 Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì
sự nhân từ Ngài, Và vì các công việc lạ lùng Ngài
làm cho con loài người!
32 Người ta cũng hãy tôn cao Ngài trong hội
dân sự, Và ngợi khen, Ngài tại nơi hiệp tập các
trưởng lão.
33 Ngài đổi sông ra đồng vắng, Suối nước
thành đất khô,
34 Và đất màu mỡ ra đất mặn, Vì cớ sự gian ác
của dân ở tại đó.
35 Ngài biến đồng vắng thành ao nước, Đất
khô ra những suối nước;
36 Ngài làm cho những kẻ đói được ở tại đó,
Họ xây lập thành đặng ở.

37 Họ gieo ruộng và trồng nho, Ruộng và nho
sanh bông trái.
38 Đức Chúa Trời ban phước cho họ đến đỗi họ
sanh sản nhiều thêm; Ngài không để cho súc vật
họ bị hao hớt.
39 Họ lại bị hạ số và phải cực lòng Vì sự hà
hiếp, sự gian nan, và sự buồn rầu.
40 Ngài đổ sự nhuốc nhơ trên vua chúa, Khiến
họ phải lưu lạc trong nơi vắng vẻ không đường.
41 Nhưng Ngài vớt kẻ thiếu thốn khỏi hoạn
nạn, Làm cho người ấy được gia quyến đông như
bầy chiên.
42 Các người ngay thẳng sẽ thấy điều ấy, và vui
vẻ, Còn các kẻ ác đều phải ngậm miệng lại.
43 Phàm kẻ nào khôn ngoan sẽ chú ý về điều
nầy, Và suy gẫm sự nhân từ của Đức Giê-hô-va.

108

1 Hỡi Đức Chúa Trời, lòng tôi vững chắc; Tôi
sẽ hát, phải, linh hồn tôi sẽ hát ngợi khen.
2 Hỡi cầm sắt, hãy tỉnh thức! Chính mình tôi
sẽ tỉnh thức thật sớm.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ cảm tạ Ngài giữa
các dân, Hát ngợi khen Ngài trong các nước.
4 Vì sự nhân từ Chúa lớn cao hơn các từng trời,
Sự chân thật Chúa đến tận các mây.
5 Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện Chúa được tôn
cao hơn các từng trời; Nguyện sự vinh hiển Chúa
trổi cao hơn cả trái đất!

6 Xin hãy lấy tay hữu Chúa mà cứu rỗi, và hãy
đáp lời chúng tôi; Hầu cho kẻ yêu dấu của Chúa
được giải thoát.
7 Đức Chúa Trời đã phán trong sự thánh Ngài
rằng: Ta sẽ hớn hở; Ta sẽ chia Si-chem và đo
trũng Su-cốt.
8 Ga-la-át thuộc về ta, Ma-na-se cũng vậy; Eùp-
ra-im là đồn lũy của đầu ta; Giu-đa là cây phủ
việt ta;
9 Mô-áp là cái chậu nơi ta tắm rửa; Ta sáng
dép ta trên Ê-đôm; Ta cất tiếng reo mừng về đất
Phi-li-tin.
10 Ai sẽ đưa tôi vào thành vững bền? Ai sẽ dẫn
tôi đến Ê-đôm?
11 Hỡi Đức Chúa Trời, há chẳng phải Chúa, là
Đấng đã bỏ chúng tôi sao? Hỡi Đức Chúa Trời,
Chúa không còn ra trận với đạo binh chúng tôi
nữa.
12 Xin Chúa giúp đỡ chúng tôi khỏi sự gian
truân; Vì sự giúp đỡ của loài người là hư không.
13 Nhờ Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ làm những
việc cả thể; Vì chính Ngài sẽ giày đạp các cừu
địch chúng tôi.

109

1 Hỡi Đức Chúa Trời mà tôi ngợi khen, xin chớ
nín lặng.
2 Vì miệng kẻ ác và miệng kẻ gian lận Hả ra
nghịch tôi: Chúng nó nói nghịch tôi bằng lưỡi
láo xược.
3 Vây phủ tôi bằng lời ghen ghét, Và tranh đấu
với tôi vô cớ.

4 Vì tình thương của tôi, chúng nó lại trở cừu
địch tôi; Nhưng tôi chỉ chuyên lòng cầu nguyện.
5 Chúng nó lấy dữ trả lành, Lấy ghét báo
thương.
6 Hãy đặt một kẻ ác cai trị nó, Cho kẻ cừu địch
đứng bên hữu nó.
7 Khi nó bị đoán xét, nguyện nó ra kẻ có tội,
Và lời cầu nguyện nó bị kể như tội lỗi.
8 Nguyện số các ngày nó ra ít. Nguyện kẻ khác
chiếm lấy chức phận nó đi.
9 Nguyện con cái nó phải mồ côi, Và vợ nó bị
góa bụa.
10 Nguyện con cái nó hoang đàng và ăn mày,
Phải đi xin ăn xa khỏi nhà hoang của chúng nó.
11 Nguyện chủ nợ tận thủ mọi vật nó có. Kẻ
ngoại cướp lấy huê lợi về công lao nó.
12 Nguyện chẳng ai làm ơn cho nó, Không ai
có lòng thương xót con mồ côi nó.
13 Nguyện dòng dõi nó bị diệt đi, Tên chúng
nó bị xóa mất trong đời kế sau.
14 Nguyện sự gian ác tổ phụ nó bị nhắc lại
trước mặt Đức Giê-hô-va; Nguyện tội lỗi mẹ nó
không hề bôi bỏ được.
15 Nguyện các tội ác ấy hằng ở trước mặt Đức
Giê-hô-va, Để Ngài cất kỷ niệm chúng nó khỏi
đất;
16 Bởi vì người không nhớ làm ơn, Song bắt bớ
người khốn cùng thiếu thốn, Và kẻ có lòng đau
thương, đặng giết đi.
17 Nó ưa sự rủa sả, sự rủa sả bèn lâm vào nó;
Cũng không thích chúc phước; phước bèn cách

xa nó.
18 Nó cũng mặc mình bằng sự rủa sả khác nào
bằng cái áo; Sự rủa sả chun thấm vào thân nó
như nước, Vô xương cốt như dầu.
19 Nguyện sự rủa sả vì nó làm như cái áo để
đắp mình, Như cái đai để thắt lưng luôn luôn.
20 Đức Giê-hô-va sẽ báo trả như vậy cho kẻ cừu
địch tôi, Và cho những kẻ nói hành linh hồn tôi.
21 Nhưng, hỡi Chúa Giê-hô-va, nhân danh
Chúa, xin hãy hậu đãi tôi; Vì sự nhân từ Chúa
là tốt; xin hãy giải cứu tôi;
22 Vì tôi khốn cùng thiếu thốn, Lòng tôi bị đau
thương trong mình tôi.
23 Tôi qua đời như bóng ngã dài, Bị đuổi đây
đuổi đó khác nào cào cào.
24 Gối tôi run yếu vì kiêng ăn, Thịt tôi ra ốm,
không còn mập nữa.
25 Tôi cũng thành sự sỉ nhục cho chúng nó; Hễ
chúng nó thấy tôi bèn lắc đầu.
26 Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ôi! xin giúp đỡ
tôi, Cứu tôi theo sự nhân từ Chúa;
27 Hầu cho người ta biết rằng ấy đây là tay
Chúa, Chính Ngài, Đức Giê-hô-va ơi, đã làm điều
đó.
28 Chúng nó thì rủa sả, nhưng Chúa lại ban
phước. Khi chúng nó dấy lên, ắt sẽ bị hổ thẹn,
Còn kẻ tôi tớ Chúa sẽ được vui vẻ.
29 Nguyện kẻ cừu địch tôi phải mặc mình bằng
sự sỉ nhục, Bao phủ mình bằng sự hổ thẹn nó
khác nào bằng cái áo.
30 Bấy giờ miệng tôi sẽ hết sức cảm tạ Đức Giê-
hô-va, Ngợi khen Ngài ở giữa đoàn đông;

31 Vì Ngài đứng bên hữu người thiếu thốn,
Đặng giải cứu người khỏi kẻ đoán xét linh hồn người.

110

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy
ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng ta đặt kẻ thù
nghịch ngươi làm bệ chân cho ngươi.
2 Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ
việt về sự năng lực ngươi; Hãy cai trị giữa các
thù nghịch ngươi.
3 Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình
nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi ngươi mặc
trang sức thánh cũng đến cùng ngươi Như giọt
sương bởi lòng rạng đông mà ra.
4 Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng:
Ngươi là thầy tế lễ đời đời, Tùy theo ban Mên-
chi-xê-đéc.
5 Chúa ở bên hữu ngươi Sẽ chà nát các vua
trong ngày Ngài nổi giận.
6 Ngài sẽ đoán xét các nước, làm khắp nơi đầy
xác chết; Cũng sẽ chà nát kẻ làm đầu của nước
lớn.
7 Ngài sẽ uống nước khe trong đường, Và nhân
đó ngước đầu lên.

111

1 Ha-lê-lu-gia! Tôi sẽ hết lòng ngợi khen Đức
Giê-hô-va Trong đám người ngay thẳng và tại hội
chúng.
2 Công việc Đức Giê-hô-va đều lớn lao; Phàm
ai ưa thích, ắt sẽ tra sát đến;

3 Công việc Ngài có vinh hiển oai nghi; Sự công
bình Ngài còn đến đời đời.
4 Ngài lập sự kỷ niệm về công việc lạ lùng
của Ngài. Đức Giê-hô-va hay làm ơn và có lòng
thương xót.
5 Ban vật thực cho kẻ kính sợ Ngài, Và nhớ lại
sự giao ước mình luôn luôn.
6 Ngài đã tỏ cho dân sự Ngài quyền năng về
công việc Ngài, Đặng ban cho họ sản nghiệp của
các nước.
7 Công việc tay Ngài là chân thật và công bình;
Các giềng mối Ngài đều là chắc chắn,
8 Được lập vững bền đời đời vô cùng, Theo sự
chân thật và sự ngay thẳng.
9 Ngài đã sai cứu chuộc dân Ngài, Truyền lập
giao ước Ngài đến đời đời. Danh Ngài là thánh,
đáng kính sợ.
10 Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự
khôn ngoan; Phàm kẻ nào giữ theo điều răn Ngài
có trí hiểu. Sự ngợi khen Ngài còn đến đời đời.

112

1 Ha-lê-lu-gia! Phước cho người nào kính sợ
Đức Giê-hô-va, Rất ưa thích điều răn Ngài!
2 Con cháu người sẽ cường thạnh trên đất;
Dòng dõi người ngay thẳng sẽ được phước.
3 Của cải và giàu có đều ở trong nhà người, Và
sự công bình người còn đến đời đời.
4 Aùnh sáng soi nơi tối tăm cho người ngay
thẳng. Người hay làm ơn, có lòng thương xót,
và là công bình.

5 Phước cho người nào hay làm ơn, và cho
mượn! Khi người bị kiện ắt sẽ được đoán xét
cách chánh trực.
6 Người cũng chẳng hề bị lay động; Kỷ niệm
người công bình còn đến đời đời.
7 Người không sợ cái tin hung; Lòng người
vững bền, tin cậy nơi Đức Giê-hô-va.
8 Lòng người kiên định, chẳng sợ chi, Cho đến
khi người thấy các cừu địch mình bị báo.
9 Người vải tiền tài, bố thí kẻ thiếu thốn; Sự
công bình người còn đến đời đời. Sừng người sẽ
được ngước lên cách vinh hiển.
10 Kẻ ác sẽ thấy, bèn tức giận, Nghiến răng, và
bị tiêu tan; Sự ước ao của kẻ ác sẽ hư mất đi.

113

1 Ha-lê-lu-gia! Hỡi các tôi tớ Đức Giê-hô-va,
hãy ngợi khen, Hãy ngợi khen danh Đức Giê-hô-
va.
2 Đáng chúc tụng danh Đức Giê-hô-va. Từ bây
giờ cho đến đời đời!
3 Từ nơi mặt trời mọc cho đến nơi mặt trời lặn,
Khá ngợi khen danh Đức Giê-hô-va!
4 Đức Giê-hô-va vượt cao hơn các dân. Sự vinh
hiển Ngài cao hơn các từng trời.
5 Ai giống như Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
tôi? Ngôi Ngài ở trên cao;
6 Ngài hạ mình xuống Đặng xem xét trời và
đất.
7 Ngài nâng đỡ người khốn cùng lên khỏi bụi
tro, Cất kẻ thiếu thốn khỏi đống phân,

8 Đặng để người ngồi chung với các quan
trưởng, Tức với các quan trưởng của dân sự
Ngài.
9 Ngài khiến đàn bà son sẻ ở trong nhà, Làm
mẹ vui vẻ của những con cái. Ha-lê-lu-gia!

114

1 Khi Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ê-díp-tô, Nhà Gia-cốp
lìa bỏ một dân nói tiếng lạ,
2 Thì Giu-đa trở nên đền thánh Ngài, Và Y-sơ-
ra-ên thành nước Ngài.
3 Biển thấy sự ấy, bèn chạy trốn; Sông Giô-
đanh chảy trở lại sau;
4 Núi nhảy như chiên đực, Nổng nhảy khác
nào chiên con.
5 ù biển, nhân sao ngươi chạy trốn? ù Giô-
đanh, vì cớ gì mà ngươi chảy trở lại sau?
6 ù núi, nhân sao ngươi nhảy như chiên đực?
ù nổng, vì cớ gì mà ngươi nhảy như chiên con?
7 Hỡi đất, hãy run rẩy trước mặt Chúa, Trước
mặt Đức Chúa Trời của Gia-cốp,
8 Là Đấng biến hòn đá ra ao nước, Đổi đá cứng
thành nguồn nước.

115

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân vì sự nhân từ và sự
chân thật Ngài, Sự vinh hiển chớ về chúng tôi,
chớ về chúng tôi, Bèn là đáng về danh Ngài.
2 Vì sao các ngoại bang nói rằng: Đức Chúa
Trời chúng nó ở đâu?
3 Đức Chúa Trời chúng tôi ở trên các từng trời;
Phàm điều gì vừa ý Ngài, thì Ngài đã làm,

4 Hình tượng chúng nó bằng bạc bằng vàng,
Là công việc tay người ta làm ra.
5 Hình tượng có miệng mà không nói; Có mắt
mà chẳng thấy;
6 Có tai mà không nghe; Có lỗ mũi mà chẳng
ngửi;
7 Có tay, nhưng không rờ rẫm; Có chân, nào
biết bước đi; Cuống họng nó chẳng ra tiếng nào.
8 Phàm kẻ nào làm hình tượng, và nhờ cậy nơi
nó. Đều giống như nó.
9 Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-
va; Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của họ.
10 Hỡi nhà A-rôn, hãy nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-
va: Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của họ.
11 Hỡi các người kính sợ Đức Giê-hô-va, hãy
nhờ cậy nơi Giê-hô-va: Ngài là sự tiếp trợ và cái
khiên của họ.
12 Đức Giê-hô-va đã nhớ đến chúng tôi: Ngài
sẽ ban phước, Ban phước cho nhà Y-sơ-ra-ên,
Cũng sẽ ban phước cho nhà A-rôn.
13 Ngài sẽ ban phước cho những kẻ kính sợ
Đức Giê-hô-va, Hoặc nhỏ hay lớn đều cũng vậy.
14 Nguyện Đức Giê-hô-va gia thêm phước Ngài
Cho các ngươi và cho con cháu các ngươi.
15 Đức Giê-hô-va, là Đấng dựng nên trời đất,
Đã ban phước cho các ngươi.
16 Các từng trời thuộc về Đức Giê-hô-va;
Nhưng Ngài đã ban đất cho con cái loài người.
17 Kẻ chết hoặc kẻ xuống cõi nín lặng chẳng
ngợi khen Đức Giê-hô-va.
18 Nhưng chúng tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-

va, Từ bây giờ cho đến đời đời. Ha-lê-lu-gia!

116

1 Tôi yêu mến Đức Giê-hô-va, vì Ngài nghe
tiếng tôi, Và lời nài xin của tôi.
2 Tôi sẽ cầu khẩn Ngài trọn đời tôi, Bởi vì Ngài
có nghiêng tai qua tôi.
3 Dây sự chết vương vấn tôi, Sự đau đớn âm
phủ áp hãm tôi, Tôi gặp sự gian truân và sự sầu
khổ.
4 Nhưng tôi kêu cầu danh Đức Giê-hô-va, rằng:
Đức Giê-hô-va ôi! cầu xin Ngài giải cứu linh hồn
tôi.
5 Đức Giê-hô-va hay làm ơn, và là công bình;
Đức Chúa Trời chúng ta có lòng thương xót.
6 Đức Giê-hô-va bảo hộ người thật thà; Tôi bị
khốn khổ, Ngài bèn cứu tôi.
7 Hỡi linh hồn ta, hãy trở về nơi an nghỉ ngươi;
Vì Đức Giê-hô-va đã hậu đãi ngươi.
8 Chúa đã giải cứu linh hồn tôi khỏi chết, Mắt
tôi khỏi giọt lệ, Và chân tôi khỏi vấp ngã.
9 Tôi sẽ đi trước mặt Đức Giê-hô-va Trong đất
kẻ sống.
10 Tôi tin, nên tôi nói. Tôi đã bị buồn thảm lắm.
11 Trong cơn bối rối tôi nói rằng: Mọi người
đều nói dối.
12 Tôi sẽ lấy gì báo đáp Đức Giê-hô-va Về các
ơn lành mà Ngài đã làm cho tôi?
13 Tôi sẽ cầm cái chén cứu rỗi, Mà cầu khẩn
danh Đức Giê-hô-va
14 Tôi sẽ trả xong cho Đức Giê-hô-va các sự tôi
hứa nguyện, Tại trước mặt cả dân sự Ngài.

15 Sự chết của các người thánh. Là quí báu
trước mặt Đức Giê-hô-va.
16 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi thật là tôi tớ Ngài; Tôi
là tôi tớ Ngài, con trai con đòi của Ngài; Ngài đã
mở lòi tói tôi.
17 Tôi sẽ dâng của lễ thù ân cho Chúa, Và cầu
khẩn danh Đức Giê-hô-va.
18 Tôi sẽ trả xong cho Đức Giê-hô-va các sự tôi
hứa nguyện, Tại trước mặt cả dân sự Ngài,
19 Trong hành lang của nhà Đức Giê-hô-va, ỳ
giữa Giê-ru-sa-lem. Ha-lê-lu-gia!

117

1 Hỡi các nước, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va;
Hỡi các dân, khá ca tụng Ngài!
2 Vì sự nhân từ Ngài rất lớn cho chúng ta; Sự
chân thật Đức Giê-hô-va còn đến đời đời. Ha-lê-
lu-gia!

118

1 Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va, vì Ngài là thiện;
Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
2 Nguyện Y-sơ-ra-ên nói rằng, Sự nhân từ Ngài
còn đến đời đời.
3 Nguyện nhà A-rôn nói rằng, Sự nhân từ Ngài
còn đến đời đời.
4 Nguyện những người kính sợ Đức Giê-hô-va
nói rằng, Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
5 Trong gian truân tôi cầu khẩn Đức Giê-hô-va;
Đức Giê-hô-va bèn đáp lời tôi, để tôi nơi rộng rãi,
6 Đức Giê-hô-va binh vực tôi, tôi chẳng sợ; Loài
người sẽ làm chi tôi?

7 Đức Giê-hô-va binh vực tôi, thuộc trong bọn
kẻ giúp đỡ tôi; Nhân đó tôi sẽ vui thấy kẻ ghét
tôi bị báo.
8 Thà nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va Còn
hơn tin cậy loài người.
9 Thà nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va Còn
hơn tin cậy vua chúa.
10 Các nước đã vây tôi; Tôi hủy diệt chúng nó
nhân danh Đức Giê-hô-va.
11 Chúng nó đã vây tôi, phải, đã vây tôi; Tôi
hủy diệt chúng nó nhân danh Đức Giê-hô-va.
12 Họ vây tôi khác nào đàn ong; Họ bị tắt như
ngọn lửa gai; Tôi hủy diệt chúng nó nhân danh
Đức Giê-hô-va.
13 Ngươi có xô ta mạnh đặng cho ta ngã,
Nhưng Giê-hô-va giúp đỡ ta.
14 Đức Giê-hô-va là sức lực và là bài ca của ta;
Ngài trở nên sự cứu rỗi ta.
15 Trong trại người công bình có tiếng vui
mừng cứu rỗi: Tay hữu Đức Giê-hô-va làm việc
cả thể.
16 Tay hữu Đức Giê-hô-va giơ cao lên, Tay hữu
Đức Giê-hô-va làm việc cả thể.
17 Tôi sẽ chẳng chết đâu, nhưng được sống,
Thuật lại những công việc Đức Giê-hô-va.
18 Đức Giê-hô-va đã sửa phạt tôi cách nghiêm
trang. Nhưng không phó tôi vào sự chết.
19 Hãy mở cho tôi các cửa công bình, Tôi sẽ
vào ngợi khen Đức Giê-hô-va.
20 Đây là cửa của Đức Giê-hô-va; Những ngươi
công bình sẽ vào đó.
21 Tôi sẽ cảm tạ Chúa, vì Chúa đã đáp lời tôi,

Trở nên sự cứu rỗi cho tôi.
22 Hòn đá mà thợ xây loại ra, Đã trở nên đá
đầu góc nhà.
23 Điều ấy là việc của Đức Giê-hô-va, Một sự lạ
lùng trước mặt chúng tôi.
24 Nầy là ngày Đức Giê-hô-va làm nên, Chúng
tôi sẽ mừng rỡ và vui vẻ trong ngày ấy.
25 Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy cứu; Đức Giê-hô-
va ơi, xin ban cho chúng tôi được thới thạnh.
26 Đáng ngợi khen đấng nhân danh Đức Giê-
hô-va mà đến! Từ nơi nhà Đức Giê-hô-va chúng
tôi đã chúc tụng người.
27 Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, Ngài đã ban cho
chúng tôi ánh sáng. Hãy cột bằng dây con sinh
Vào các sừng bàn thờ.
28 Chúa là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ cảm tạ
Chúa; Chúa là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ tôn cao
Chúa.
29 Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì Ngài là
thiện; Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.

119

1 Phước cho những người trọn vẹn trong
đường lối mình, Đi theo luật pháp của Đức Giê-
hô-va,
2 Phước cho những người gìn giữ chứng cớ
Ngài, Và hết lòng tìm cầu Ngài.
3 Họ không làm trái phép công bình, Nhưng
đi trong các lối Ngài.
4 Chúa đã truyền cho chúng tôi các giềng mối
Chúa, Hầu cho chúng tôi cẩn thận giữ lấy.

5 Ô! chớ chi đường lối tôi được vững chắc, Để
tôi giữ các luật lệ Chúa!
6 Khi tôi chăm chỉ về các điều răn Chúa, Thì
chẳng bị hổ thẹn.
7 Khi tôi học các đoán ngữ công bình của Chúa,
Thì tôi sẽ lấy lòng ngay thẳng mà ngợi khen
Chúa.
8 Tôi sẽ giữ các luật lệ Chúa; Xin chớ bỏ tôi
trọn.
9 Người trẻ tuổi phải làm sao cho đường lối
mình được trong sạch? Phải cẩn thận theo lời
Chúa.
10 Tôi hết lòng tìm cầu Chúa, Chớ để tôi lạc các
điều răn Chúa.
11 Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, Để tôi
không phạm tội cùng Chúa.
12 Hỡi Đức Giê-hô-va, đáng ngợi khen Ngài.
Xin dạy tôi các luật lệ Ngài.
13 Tôi lấy môi thuật lại Các mạng lịnh miệng
Chúa phán ra.
14 Tôi vui mừng về đường chứng cớ Chúa, Như
thể vui mừng về của cải hiếm hiệm.
15 Tôi sẽ suy gẫm về giềng mối Chúa, Chăm
xem đường lối của Chúa.
16 Tôi ưa thích luật lệ Chúa, Sẽ chẳng quên lời
của Chúa.
17 Xin Chúa ban ơn lành cho tôi tớ Chúa, để tôi
được sống; Thì tôi sẽ giữ lời của Chúa.
18 Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy Sự lạ lùng
trong luật pháp của Chúa.
19 Tôi là người khách lạ trên đất, Xin chớ giấu
tôi các điều răn Chúa.

20 Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước Các mạng
lịnh Chúa luôn luôn.
21 Chúa quở trách kẻ kiêu ngạo, Là kẻ đáng
rủa sả, hay lầm lạc các điều răn Chúa.
22 Xin lăn khỏi tôi sự sỉ nhục và sự khinh dể;
Vì tôi gìn giữ các chứng cớ của Chúa,
23 Vua chúa cũng ngồi nghị luận nghịch tôi;
Song tôi tớ Chúa suy gẫm luật lệ Chúa.
24 Các chứng cớ Chúa là sự hỉ lạc tôi, Tức là
những mưu sĩ tôi.
25 Linh hồn tôi dính vào bụi đất, Xin hãy khiến
tôi sống lại tùy theo lời Chúa.
26 Tôi đã tỏ với Chúa đường lối tôi, Chúa bèn
đáp lời tôi; Xin hãy dạy tôi các luật lệ Chúa.
27 Cầu Chúa làm cho tôi hiểu biết con đường
giềng mối Chúa, Thì tôi sẽ suy gẫm các công việc
lạ lùng của Chúa.
28 Linh hồn tôi, vì ưu sầu, chảy tuôn giọt lệ;
Xin hãy làm cho tôi vững bền tùy theo lời Chúa.
29 Xin hãy dang xa tôi con đường dối trá, Làm
ơn cho tôi biết luật pháp Chúa.
30 Tôi đã chọn con đường thành tín, Đặt mạng
lịnh Chúa trước mặt tôi.
31 Tôi tríu mến các chứng cớ Chúa: Đức Giê-
hô-va ôi! xin chớ cho tôi bị hổ thẹn.
32 Khi Chúa mở rộng lòng tôi, Thì tôi sẽ chạy
theo con đường điều răn Chúa.
33 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin chỉ dạy tôi con đường
luật lệ Chúa, Thì tôi sẽ giữ lấy cho đến cuối cùng.
34 Xin hãy ban cho tôi sự thông sáng, thì tôi sẽ
vâng theo luật pháp Chúa, Aét sẽ hết lòng gìn

giữ lấy.
35 Xin hãy khiến tôi đi trong đường điều răn
Chúa, Vì tôi lấy làm vui vẻ tại đó.
36 Xin hãy khiến lòng tôi hướng về chứng cớ
Chúa, Chớ đừng hướng về sự tham lam.
37 Xin xây mắt tôi khỏi xem những vật hư
không, Làm tôi được sống trong các đường lối
Chúa.
38 Xin Chúa làm ứng nghiệm lời Chúa cho kẻ
tôi tớ Chúa, Tức là kẻ kính sợ Chúa.
39 Xin hãy cất khỏi tôi sự sỉ nhục mà tôi sợ sệt;
Vì mạng lịnh Chúa là tốt lành.
40 Kìa, tôi mong ước các giềng mối Chúa; Xin
hãy khiến tôi được sống trong sự công bình
Chúa.
41 Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện sự nhân từ Ngài
đến cùng tôi, Tức là sự cứu rỗi của Ngài tùy lời
phán Ngài!
42 Vậy, tôi sẽ có thể đáp lại cùng kẻ làm sỉ nhục
tôi; Vì tôi tin cậy nơi lời Chúa.
43 Xin chớ cất hết lời chân thật khỏi miệng tôi;
Vì tôi trông cậy nơi mạng lịnh Chúa.
44 Tôi sẽ hằng gìn giữ luật pháp Chúa Cho đến
đời đời vô cùng.
45 Tôi cũng sẽ bước đi thong dong, Vì đã tìm
kiếm các giềng mối Chúa.
46 Cũng sẽ nói về chứng cớ Chúa trước mặt các
vua, Không phải mất cỡ chút nào.
47 Tôi sẽ vui vẻ về điều răn Chúa, Là điều răn
tôi yêu mến.
48 Tôi cũng sẽ giơ tay lên hướng về điều răn
Chúa mà tôi yêu mến, Và suy gẫm các luật lệ

Chúa.
49 Xin Chúa nhớ lại lời Chúa phán cho tôi tớ
Chúa, Vì Chúa khiến tôi trông cậy.
50 Lời Chúa làm cho tôi được sống lại, Aáy là
sự an ủi tôi trong cơn hoạn nạn.
51 Kẻ kiêu ngạo nhạo báng tôi nhiều quá,
Nhưng tôi không xây bỏ luật pháp Chúa.
52 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi đã nhớ lại mạng lịnh
Ngài khi xưa, Nên tôi được an ủi.
53 Nhân vì kẻ ác bỏ luật pháp Chúa. Cơn giận
nóng nảy hãm bắt tôi.
54 Các luật lệ Chúa làm bài hát tôi Tại nhà tôi
ở làm khách lạ.
55 Hỡi Đức Giê-hô-va, ban đêm tôi nhớ lại danh
Ngài, Cũng gìn giữ luật pháp Ngài.
56 Phần tôi đã được, Là vì tôi có gìn giữ các
giềng mối Chúa.
57 Đức Giê-hô-va là phần của tôi: Tôi đã nói sẽ
gìn giữ lời Chúa.
58 Tôi đã hết lòng cầu khẩn ơn Chúa, Xin hãy
thương xót tôi tùy lời của Chúa.
59 Tôi tư tưởng về đường lối tôi, Bèn trở bước
tôi về chứng cớ Chúa.
60 Tôi lật đật, không chậm trễ, Mà gìn giữ các
điều răn Chúa.
61 Dây kẻ ác đã vương vấn tôi; Nhưng tôi
không quên luật pháp Chúa.
62 Nhân vì các mạng lịnh công bình của Chúa,
Tôi sẽ thức-dậy giữa đêm đặng cảm tạ Chúa.
63 Tôi là bạn hữu của mọi người kính sợ Chúa,
Và của mọi kẻ giữ theo các giềng mối Chúa.

64 Hỡi Đức Giê-hô-va, đất được đầy dẫy sự
nhân từ Ngài; Xin hãy dạy tôi các luật lệ Ngài.
65 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã hậu đãi kẻ tôi tớ
Ngài Tùy theo lời của Ngài.
66 Xin hãy dạy tôi lẽ phải và sự hiểu biết, Vì tôi
tin các điều răn Chúa.
67 Trước khi chưa bị hoạn nạn, thì tôi lầm lạc;
Nhưng bây giờ tôi gìn giữ lời Chúa.
68 Chúa là thiện và hay làm lành; Xin hãy dạy
tôi các luật lệ Chúa.
69 Kẻ kiêu ngạo đã đặt lời nói dối hại tôi; Tôi
sẽ hết lòng gìn giữ giềng mối của Chúa.
70 Lòng chúng nó dày như mỡ, Còn tôi ưa thích
luật pháp của Chúa.
71 Tôi đã bị hoạn nạn thật lấy làm phải, Hầu
cho học theo luật lệ của Chúa.
72 Luật pháp của miệng Chúa phán là quí cho
tôi Hơn hằng ngàn đồng vàng và bạc.
73 Bàn tay Chúa đã làm tôi và nắn hình tôi;
Xin hãy ban cho tôi trí hiểu, để tôi học điều răn
Chúa.
74 Những người kính sợ Chúa thấy tôi sẽ vui
vẻ; Vì tôi trông cậy lời của Chúa.
75 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi biết rằng sự xét đoán
của Ngài là công bình, Và ấy là bởi sự thành tín
mà Ngài làm cho tôi bị khổ nạn.
76 Chúa ơi, nguyện sự nhân từ Chúa an ủi tôi,
Y như Chúa đã phán cùng kẻ tôi tớ Chúa.
77 Nguyện sự thương xót Chúa đến cùng tôi,
để tôi được sống; Vì luật pháp Chúa là điều tôi
ưa thích.
78 Nguyện kẻ kiêu ngạo bị hổ thẹn, vì chúng

nó dùng sự giả dối mà đánh đổ tôi; Song tôi sẽ
suy gẫm các giềng mối Chúa.
79 Nguyện những kẻ kính sợ Chúa Trở lại cùng
tôi, thì họ sẽ biết chứng cớ của Chúa.
80 Nguyện lòng tôi được trọn vẹn trong các luật
lệ Chúa, Hầu cho tôi không bị hổ thẹn.
81 Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước sự cứu
rỗi của Chúa; Song tôi trông cậy lời của Chúa.
82 Mắt tôi hao mòn vì mong ước lời Chúa; Tôi
nói: Bao giờ Chúa sẽ an ủi tôi?
83 Vì tôi trở thành như bầu da bị khói đóng
đen; Nhưng tôi không quên các luật lệ Chúa.
84 Số các ngày kẻ tôi tớ Chúa được bao nhiêu?
Chừng nào Chúa sẽ đoán xét những kẻ bắt bớ
tôi?
85 Kẻ kiêu ngạo đã đào hầm hại tôi, Là việc
chẳng làm theo luật pháp của Chúa.
86 Các điều răn Chúa là thành tín; Thiên hạ
dùng sự giả dối bắt bớ tôi; xin Chúa giúp đỡ tôi.
87 Thiếu điều chúng nó diệt tôi khỏi mặt đất;
Nhưng tôi không lìa bỏ các giềng mối Chúa.
88 Xin hãy làm cho tôi được sống, tùy theo sự
nhân từ Chúa, Thì tôi sẽ gìn giữ chứng cớ của
miệng Chúa.
89 Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập
đời đời trên trời:
90 Sự thành tín Chúa còn đời nầy đến đời kia.
Chúa đã lập trái đất, đất còn vững bền.
91 Tùy theo mạng lịnh Chúa, các điều đó còn
vững đến ngày nay; Vì muôn vật đều hầu việc
Chúa.

92 Nếu luật pháp Chúa không làm sự tôi ưa
thích, Aét tôi đã bị diệt vong trong cơn hoạn nạn.
93 Tôi chẳng hề quên giềng mối Chúa, Vì nhờ
đó Chúa làm cho tôi được sống.
94 Tôi thuộc về Chúa, xin hãy cứu tôi; Vì tôi tìm
kiếm các giềng mối Chúa.
95 Những kẻ ác rình giết tôi; Nhưng tôi chăm
chỉ về các chứng cớ Chúa,
96 Tôi đã thấy sự cùng tận của mọi vật trọn
vẹn; Song luật pháp Chúa lấy làm rộng thay.
97 Tôi yêu mến luật pháp Chúa biết bao! Trọn
ngày tôi suy gẫm luật pháp ấy.
98 Các điều răn Chúa làm cho tôi khôn ngoan
hơn kẻ thù nghịch tôi, Vì các điều răn ấy ở cùng
tôi luôn luôn.
99 Tôi có trí hiểu hơn hết thảy kẻ dạy tôi, Vì tôi
suy gẫm các chứng cớ Chúa.
100 Tôi thông hiểu hơn kẻ già cả, Vì có gìn giữ
các giềng mối Chúa.
101 Tôi giữ chân tôi khỏi mọi đường tà, Để gìn
giữ lời của Chúa.
102 Tôi không xây bỏ mạng lịnh Chúa; Vì Chúa
đã dạy dỗ tôi.
103 Lời Chúa ngọt họng tôi dường bao! Thật
ngọt hơn mật ong trong miệng tôi!
104 Nhờ giềng mối Chúa tôi được sự thông
sáng; Vì vậy, tôi ghét mọi đường giả dối.
105 Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, Aùnh
sáng cho đường lối tôi.
106 Tôi đã thề gìn giữ mạng lịnh công bình của
Chúa, Và cũng đã làm theo sự thề ấy.

107 Đức Giê-hô-va ôi! tôi bị khổ nạn quá đỗi;
Xin hãy làm cho tôi được sống tùy theo lời của
Ngài.
108 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhậm lễ lạc ý
của miệng tôi, Và dạy dỗ tôi các mạng lịnh Ngài.
109 Mạng sống tôi hằng bị cơn nguy hiểm,
Nhưng tôi không quên luật pháp Chúa.
110 Những kẻ ác gài bẫy hại tôi; Song tôi không
lìa bỏ giềng mối Chúa.
111 Chứng cớ Chúa là cơ nghiệp tôi đến đời đời;
Vì ấy là sự mừng rỡ của lòng tôi.
112 Tôi chuyên lòng làm theo luật lệ Chúa Luôn
luôn, và cho đến cuối cùng.
113 Tôi ghét những kẻ hai lòng, Nhưng yêu
mến luật pháp của Chúa.
114 Chúa là nơi ẩn náu và cái khiên của tôi; Tôi
trông cậy nơi lời Chúa.
115 Hỡi kẻ làm ác, hãy lìa khỏi ta, Để ta giữ
điều răn của Đức Chúa Trời ta.
116 Xin Chúa nâng đỡ tôi tùy lời của Chúa, hầu
cho tôi được sống; Chớ để tôi bị hổ thẹn về sự
trông cậy tôi.
117 Xin hãy nâng đỡ tôi, thì tôi sẽ được bình
an vô sự, Cũng thường thường chăm chỉ về các
luật lệ của Chúa.
118 Chúa từ chối những kẻ lầm lạc luật lệ Chúa;
Vì mưu chước chúng nó chỉ là sự giả dối mà thôi.
119 Chúa cất bỏ kẻ ác khỏi thế gian như xác bã;
Nhân đó tôi yêu mến các chứng cớ của Chúa.
120 Thịt tôi rỡn ốc vì sợ hãi Chúa, Cũng sợ sự
đoán xét của Chúa.

121 Tôi đã làm điều ngay thẳng và công bình;
Chớ phó tôi cho kẻ hà hiếp tôi.
122 Xin Chúa làm Đấng bảo lãnh cho kẻ tôi tớ
Chúa được phước; Chớ để kẻ kiêu ngạo hà hiếp
tôi.
123 Mắt tôi hao mòn vì mong ước sự cứu rỗi.
Và lời công bình của Chúa.
124 Xin hãy đãi kẻ tôi tớ Chúa theo sự nhân từ
Chúa, Và dạy tôi các luật lệ Chúa.
125 Tôi là kẻ tôi tớ Chúa; xin hãy ban cho tôi sự
thông sáng, Để tôi hiểu biết các chứng cớ của
Chúa.
126 Phải thì cho Đức Giê-hô-va làm, Vì loài
người đã phế luật pháp Ngài.
127 Nhân đó tôi yêu mến điều răn Chúa Hơn
vàng, thậm chí hơn vàng ròng.
128 Vì vậy, tôi xem các giềng mối Chúa về muôn
vật là phải; Tôi ghét mọi đường giả dối.
129 Chứng cớ Chúa thật lạ lùng; Cho nên lòng
tôi giữ lấy.
130 Sự bày giãi lời Chúa, soi sáng cho, Ban sự
thông hiểu cho người thật thà.
131 Tôi mở miệng ra thở, Vì rất mong ước các
điều răn Chúa.
132 Xin Chúa hãy xây lại cùng tôi, và thương
xót tôi, Y như thói thường Chúa đối cùng người
yêu mến danh Chúa.
133 Xin hãy làm cho bước tôi vững trong lời
Chúa; Chớ để sự gian ác gì lấn lướt trên tôi.
134 Xin hãy chuộc tôi khỏi sự hà hiếp của loài
người, Thì tôi sẽ giữ theo các giềng mối Chúa.
135 Xin hãy làm cho mặt Chúa soi sáng trên kẻ

tôi tớ Chúa, Và dạy tôi các luật lệ Chúa.
136 Những suối lệ chảy từ mắt tôi, Bởi vì người
ta không giữ luật pháp của Chúa.
137 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là công bình, Sự
đoán xét của Ngài là ngay thẳng.
138 Chúa lấy sự công bình, sự thành tín, Mà
truyền ra chứng cớ của Chúa.
139 Sự sốt sắng tiêu hao tôi, Vì kẻ hà hiếp tôi
đã quên lời Chúa.
140 Lời Chúa rất là tinh sạch, Nên kẻ tôi tớ Chúa
yêu mến lời ấy.
141 Tôi nhỏ hèn, bị khinh dể, Nhưng không
quên các giềng mối Chúa.
142 Sự công bình Chúa là sự công bình đời đời,
Luật pháp Chúa là chân thật.
143 Sự gian truân và sự sầu khổ áp hãm tôi;
Dầu vậy, các điều răn Chúa là điều tôi ưa thích.
144 Chứng cớ Chúa là công bình đời đời. Xin
hãy ban cho tôi sự thông hiểu, thì tôi sẽ được
sống.
145 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi hết lòng kêu cầu
Ngài; xin hãy đáp lại tôi; Tôi sẽ gìn giữ luật lệ
Ngài.
146 Tôi đã kêu cầu Chúa; xin hãy cứu tôi, Thì
tôi sẽ giữ các chứng cớ Chúa.
147 Tôi thức trước rạng đông và kêu cầu; Tôi
trông cậy nơi lời Chúa.
148 Canh đêm chưa khuya, mắt tôi mở tỉnh ra,
Đặng suy gẫm lời Chúa.
149 Hỡi Đức Giê-hô-va, theo sự nhân từ Ngài,
xin hãy nghe tiếng tôi; Hãy khiến tôi được sống
tùy mạng lịnh Ngài.

150 Những kẻ đeo đuổi sự dữ đến gần; Chúng
nó cách xa luật pháp của Chúa.
151 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài ở gần; Các điều
răn Ngài là chân thật.
152 Cứ theo chứng cớ Chúa Tôi đã biết từ lâu
rằng Chúa lập các điều răn ấy đến đời đời.
153 Xin hãy xem nỗi khổ nạn tôi, và giải cứu
tôi; Vì tôi không quên luật pháp của Chúa.
154 Xin hãy binh vực duyên cớ tôi, và chuộc
tôi; Cũng hãy khiến tôi được sống tùy theo lời
Chúa.
155 Sự cứu rỗi cách xa kẻ ác, Vì chúng nó
không tìm hỏi các luật lệ Chúa.
156 Đức Giê-hô-va ơi, sự thương xót Ngài rất
lớn; Xin hãy khiến tôi được sống tùy theo luật lệ
Ngài.
157 Kẻ bắt bớ và kẻ hà hiếp tôi thật nhiều lắm;
Nhưng tôi không xây bỏ chứng cớ Chúa.
158 Tôi thấy kẻ gian tà, bèn gớm ghiếc chúng
nó; Vì chúng nó không giữ lời Chúa.
159 Xin hãy xem tôi yêu mến giềng mối Chúa
dường bao! Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy khiến
tôi được sống tùy sự nhân từ Ngài.
160 Sự tổng cọng lời của Chúa là chân thật, Các
mạng lịnh công bình của Chúa còn đời đời.
161 Những vua chúa đã bắt bớ tôi vô cớ, Song
lòng tôi kính sợ lời Chúa.
162 Tôi vui vẻ về lời Chúa, Khác nào kẻ tìm
được mồi lớn.
163 Tôi ghét, tôi ghê sự dối trá, Song tôi yêu
mến luật pháp Chúa.

164 Mỗi ngày tôi ngợi khen Chúa bảy lần, Vì cớ
mạng lịnh công bình của Chúa.
165 Phàm kẻ nào yêu mến luật pháp Chúa được
bình yên lớn; Chẳng có sự gì gây cho họ sa ngã.
166 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi có trông cậy nơi sự
cứu rỗi của Ngài. Và làm theo các điều răn Ngài.
167 Linh hồn tôi đã gìn giữ chứng cớ Chúa. Tôi
yêu mến chứng cớ ấy nhiều lắm.
168 Tôi có gìn giữ giềng mối và chứng cớ Chúa,
Bởi vì đường lối tôi đều ở trước mặt Chúa.
169 Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện tiếng kêu của
tôi thấu đến Ngài. Xin hãy ban cho tôi sự thông
sáng tùy theo lời Chúa.
170 Nguyện lời cầu khẩn tôi thấu đến trước mặt
Chúa; Xin hãy giải cứu tôi tùy theo lời Chúa.
171 Nguyện môi miệng tôi đồn ra sự ngợi khen
Chúa; Vì Chúa dạy tôi các luật lệ Chúa.
172 Nguyện lưỡi tôi hát xướng về lời Chúa; Vì
hết thảy điều răn Chúa là công bình.
173 Nguyện tay Chúa sẵn giúp đỡ tôi; Vì tôi chọn
các giềng mối Chúa.
174 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi mong ước sự cứu rỗi
của Chúa; Luật pháp Chúa là sự tôi ưa thích.
175 Nguyện linh hồn tôi được sống, thì nó sẽ
ngợi khen Chúa; Nguyện mạng lịnh Chúa giúp
đỡ tôi.
176 Tôi xiêu lạc khác nào con chiên mất: Xin
hãy tìm kiếm kẻ tôi tớ Chúa, Vì tôi không quên
điều răn của Chúa.

120

1 Trong cơn gian truân tôi kêu cầu Đức Giê-hô-

va; Ngài bèn đáp lời tôi.
2 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy giải cứu linh hồn
tôi khỏi môi dối trá, Khỏi lưỡi phỉnh gạt.
3 ù lưỡi phỉnh gạt, người ta sẽ ban cho ngươi
chi? Thêm cho ngươi điều gì nữa?
4 Aét là tên nhọn của dõng sĩ, Và than đỏ hực
của cây giêng-giếng.
5 Khốn nạn cho tôi vì tôi ngụ trong Mê-siếc, Và
ở dưới các trại Kê-đa.
6 Lâu lắm linh hồn tôi chung ở Với kẻ ghét sự
hòa bình.
7 Tôi muốn sự hòa bình; nhưng khi tôi nói đến,
Chúng nó bèn muốn sự giặc giã.

121

1 Tôi ngước mắt lên trên núi: Sự tiếp trợ tôi
đến từ đâu?
2 Sự tiếp trợ tôi đến từ Đức Giê-hô-va, Là Đấng
đã dựng nên trời và đất.
3 Ngài không để cho chân ngươi xiêu tó; Đấng
gìn giữ ngươi không hề buồn ngủ.
4 Đấng gìn giữ Y-sơ-ra-ên Không hề nhắp mắt,
cũng không buồn ngủ.
5 Đức Giê-hô-va là Đấng gìn giữ ngươi; Đức
Giê-hô-va là bóng che ở bên hữu ngươi.
6 Mặt trời sẽ không giọi ngươi lúc ban ngày,
Mặt trăng cũng không hại ngươi trong ban đêm.
7 Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ ngươi khỏi mọi tai
họa. Ngài sẽ gìn giữ linh hồn ngươi.
8 Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ ngươi khi ra khi vào,
Từ nay cho đến đời đời.

122

1 Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng:
Ta hãy đi đến nhà Đức Giê-hô-va.
2 Hỡi Giê-ru-sa-lem, chân chúng ta dừng lại
Trong các cửa ngươi.
3 Giê-ru-sa-lem là cái thành Được cất vững
bền, kết nhau tề-chỉnh.
4 Các chi phái của Đức Giê-hô-va lên nơi ấy,
Tùy theo thường lệ truyền cho Y-sơ-ra-ên.
5 Vì tại đó có lập các ngôi đoán xét, Tức là các
ngôi nhà Đa-vít.
6 Hãy cầu hòa bình cho Giê-ru-sa-lem; Phàm
kẻ nào yêu mến ngươi sẽ được thới thạnh.
7 Nguyện sự hòa bình ở trong vách tường
ngươi, Sự thới thạnh trong các cung ngươi!
8 Vì cớ anh em ta và bậu bạn ta, Ta nói rằng:
Nguyện sự hòa bình ở trong ngươi!
9 Nhân vì nhà Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng
ta, Ta sẽ cầu phước cho ngươi.

123

1 Tôi ngước mắt lên hướng cùng Ngài. Hỡi
Đấng ngự trên các từng trời,
2 Mắt kẻ tôi tớ trông nơi tay ông chủ mình,
Mắt con đòi trông nơi tay bà chủ mình thể nào,
Thì mắt chúng tôi ngưỡng vọng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời chúng tôi thể ấy, Cho đến chừng nào
Ngài thương xót chúng tôi.
3 Đức Giê-hô-va ôi! Xin thương xót chúng tôi,
xin thương xót chúng tôi; Vì chúng tôi quá chán
sự khinh dể.

4 Linh hồn chúng tôi quá chán Sự nhạo báng
của kẻ an dật, và sự khinh dể của kẻ kiêu ngạo.

124

1 Y-sơ-ra-ên đáng nói: Nếu Đức Giê-hô-va
chẳng binh vực chúng ta,
2 Khi loài người dấy nghịch chúng ta, Khi cơn
giận họ nổi lên cùng chúng ta,
3 Nếu Đức Giê-hô-va không binh vực chúng ta,
Aét chúng nó đã nuốt sống chúng ta rồi;
4 Nước chắt đánh chìm chúng ta, Dòng tràn
qua ngập linh hồn chúng ta,
5 Và những lượn sóng kiêu ngạo Đã trôi trác
linh hồn chúng ta rồi.
6 Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va thay, Ngài
không phó chúng ta làm mồi cho răng chúng
nó!
7 Linh hồn chúng ta thoát khỏi như chim thoát
khỏi rập kẻ đánh chim; Rập đã dứt, chúng ta bèn
thoát khỏi.
8 Sự tiếp trợ chúng ta ở trong danh Đức Giê-
hô-va, Là Đấng đã dựng nên trời và đất.

125

1 Những người tin cậy nơi Đức Giê-hô-va Khác
nào núi Si-ôn không rúng động, Hằng còn đến
đời đời.
2 Các núi vây quanh Giê-ru-sa-lem thể nào,
Đức Giê-hô-va vây phủ dân sự Ngài thể ấy. Từ
rày cho đến đời đời.

3 Vì cây gậy kẻ ác sẽ không được đặt Trên sản
nghiệp người công bình; Hầu cho người công
bình không đưa tay ra về sự gian ác.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy làm điều lành cho
người lành, Và cho kẻ có lòng ngay thẳng.
5 Còn về những kẻ trở đi theo đường cong
quẹo, Đức Giê-hô-va sẽ dẫn chúng nó đi ra chung
với kẻ làm ác. Nguyện bình an giáng trên Y-sơ-
ra-ên!

126

1 Khi Đức Giê-hô-va dẫn các phu tù của Si-ôn
về, Thì chúng tôi khác nào kẻ nằm chiêm bao.
2 Bấy giờ miệng chúng tôi đầy sự vui-cười,
Lưỡi chúng tôi hát những bài mừng rỡ. Trong
các dân ngoại người ta nói rằng: Đức Giê-hô-va
đã làm cho họ những việc lớn.
3 Đức Giê-hô-va đã làm cho chúng tôi những
việc lớn; Nhân đó chúng tôi vui mừng.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin dẫn phu tù chúng tôi
về, Như các suối miền nam chảy nước lại.
5 Kẻ nào gieo giống mà giọt lệ, Sẽ gặt hái cách
vui mừng.
6 Người nào vừa đi vừa khóc đem giống ra rải,
Aét sẽ trở về cách vui mừng, mang bó lúa mình.

127

1 Nếu Đức Giê-hô-va không cất nhà, Thì những
thợ xây cất làm uổng công. Nhược bằng Đức
Giê-hô-va không coi-giữ thành, Thì người canh
thức canh luống công.

2 Uổng công thay cho các ngươi thức dậy sớm,
đi ngủ trễ, Và ăn bánh lao khổ; Chúa cũng ban
giấc ngủ cho kẻ Ngài yêu mến bằng vậy.
3 Kìa, con cái là cơ nghiệp bởi Đức Giê-hô-va
mà ra; Bông trái của tử cung là phần thưởng.
4 Con trai sanh trong buổi đang thì, Khác nào
mũi tên nơi tay dõng sĩ.
5 Phước cho người nào vắt nó đầy gùi mình!
Người sẽ không hổ thẹn, Khi nói năng với kẻ thù
nghịch mình tại cửa thành.

128

1 Phước cho người nào kính sợ Đức Giê-hô-va,
Đi trong đường lối Ngài!
2 Vì ngươi sẽ hưởng công việc của tay mình,
Được phước, may mắn.
3 Vợ ngươi ở trong nhà ngươi Sẽ như cây nho
thạnh mậu; Con cái ngươi ở chung quanh bàn
ngươi Khác nào những chồi ô-li-ve.
4 Kìa, người nào kính sợ Đức Giê-hô-va Sẽ được
phước là như vậy.
5 Nguyện Đức Giê-hô-va từ Si-ôn ban phước
cho ngươi; Nguyện trọn đời mình ngươi được
thấy sự phước lành của Giê-ru-sa-lem.
6 Nguyện ngươi được thấy con cháu mình!
Nguyện sự bình an giáng trên Y-sơ-ra-ên!

129

1 Từ khi tôi còn thơ ấu, chúng nó thường hà
hiếp tôi, Y-sơ-ra-ên đáng nói,
2 Từ khi tôi còn thơ ấu, chúng nó thường hà
hiếp tôi, Nhưng không thắng hơn tôi được.

3 Các nông phu cày trên lưng tôi, Xẻ đường
cày mình dài theo trên đó.
4 Đức Giê-hô-va là công bình; Ngài đã chặt
những dây kẻ ác.
5 Nguyện những kẻ ghét Si-ôn Bị hổ thẹn và lui
lại sau.
6 Nguyện chúng nó như cỏ nơi nóc nhà, Đã khô
héo trước khi bị nhổ;
7 Ngươi gặt không nắm đầy tay mình, Kẻ bó
không gom đầy ôm mình;
8 Những kẻ lại qua cũng không nói: Nguyện
phước Đức Giê-hô-va giáng trên các ngươi!
Chúng ta nhân danh Đức Giê-hô-va chúc phước
cho các ngươi.

130

1 Đức Giê-hô-va ôi! từ nơi sâu thẳm tôi cầu
khẩn Ngài.
2 Chúa ôi! xin nghe tiếng tôi; Nguyện tai Chúa
lắng nghe Tiếng nài xin của tôi.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, nếu Ngài cố chấp sự gian
ác. Thì, Chúa ôi! ai sẽ còn sống?
4 Nhưng Chúa có lòng tha thứ cho, Để người
ta kính sợ Chúa.
5 Tôi trông đợi Đức Giê-hô-va, linh hồn tôi
trông đợi Ngài; Tôi trông cậy lời của Ngài.
6 Linh hồn tôi trông đợi Chúa Hơn người lính
canh trông đợi sáng, Thật, hơn người lính canh
trông đợi sáng.
7 Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy trông cậy nơi Đức Giê-hô-
va; Vì Đức Giê-hô-va có lòng nhân từ, Nơi Ngài
có sự cứu rỗi nhiều;

8 Chính Ngài sẽ chuộc Y-sơ-ra-ên Khỏi các sự
gian ác người.

131

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, lòng tôi không kiêu ngạo,
Mắt tôi không tự cao, Tôi cũng không tìm tòi
những việc lớn, Hoặc những việc cao k” quá cho
tôi.
2 Tôi đã làm cho linh hồn tôi êm dịu an tịnh,
Như con trẻ dứt sữa bên mẹ mình; Linh hồn ở
trong mình tôi cũng như con trẻ dứt sữa vậy.
3 Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy trông cậy nơi Đức Giê-
hô-va, Từ bây giờ cho đến đời đời.

132

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin nhớ lại Đa-vít, Và các
sự khổ nạn của người;
2 Thể nào người thề cùng Đức Giê-hô-va, Và
hứa nguyện với Đấng Toàn năng của Gia-cốp:
3 Tôi hẳn không vào trại mình ở, Chẳng lên
giường tôi nghỉ,
4 Không cho mắt tôi ngủ, Cũng không cho mí
mắt tôi nghỉ nhọc,
5 Cho đến chừng tôi tìm được một chỗ cho Đức
Giê-hô-va, Một nơi ở cho Đấng Toàn năng của
Gia-cốp!
6 Kìa, chúng tôi có nghe nói về hòm giao ước
tại Ê-phơ-rát, Có tìm đặng hòm ấy trong đồng
bằng Gia-a.
7 Chúng tôi sẽ vào nơi ở Ngài, Thờ lạy trước bệ
chân Ngài.

8 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỗi dậy đặng
vào nơi an nghỉ Ngài, Với hòm về sự năng lực
Ngài!
9 Nguyện thầy tế lễ Chúa được mặc sự công
bình, Kẻ thánh của Chúa reo mừng.
10 Vì cớ Đa-vít, là kẻ tôi tớ Chúa, Xin chớ xô
đẩy mặt đấng chịu xức dầu của Chúa.
11 Đức Giê-hô-va đã thề quyết với Đa-vít, Ngài
cũng chẳng hề bội, mà rằng: Ta sẽ đặt trên ngôi
ngươi một con ngươi sanh ra.
12 Nếu con cái ngươi giữ giao ước ta, Và những
chứng cớ mà ta sẽ dạy cho chúng nó, Thì con cái
chúng nó cũng sẽ Ngồi trên ngôi ngươi đến đời
đời.
13 Vì Đức Giê-hô-va đã chọn Si-ôn; Ngài ước
Si-ôn làm nơi ở của Ngài;
14 Đây là nơi an nghỉ ta đời đời; Ta sẽ ngụ ở
đây, vì ta có ước ao như thế.
15 Ta sẽ ban phước cho lương thực Si-ôn được
dư dật, Cho những kẻ nghèo của thành ấy được
ăn bánh no nê.
16 Ta cũng sẽ mặc sự cứu rỗi cho thầy tế lễ
thành ấy, Và các thánh nó sẽ reo mừng.
17 Tại đó ta sẽ khiến sừng Đa-vít đâm chồi; Ta
đã sắm sửa ngọn đèn cho đấng chịu xức dầu của
ta.
18 Ta sẽ lấy sự hổ thẹn mặc cho kẻ thù nghịch
người; Còn mão triều người sẽ rực rỡ trên đầu
người.

133

1 Kìa, anh em ăn ở hòa thuận nhau Thật tốt
đẹp thay!

2 Aáy khác nào dầu quí giá đổ ra trên đầu,
Chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, Chảy đến
trôn áo người;
3 Lại khác nào sương móc Hẹt-môn Sa xuống
các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban
phước, Tức là sự sống cho đến đời đời.

134

1 Hỡi các tôi tớ Đức Giê-hô-va, là kẻ ban đêm
đứng tại nhà Ngài, Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-
va!
2 Hãy giơ tay lên hướng về nơi thánh, Và ngợi
khen Đức Giê-hô-va!
3 Nguyện Đức Giê-hô-va, là Đấng dựng nên
trời đất. Từ Si-ôn ban phước cho ngươi!

135

1 Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen danh Đức Giê-
hô-va: Hỡi các tôi tớ Đức Giê-hô-va,
2 Là kẻ đứng trong nhà Đức Giê-hô-va, Tại
hành lang của nhà Đức Chúa Trời chúng ta, hãy
ngợi khen Ngài!
3 Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì Đức Giê-hô-
va là thiện; Khá hát ngợi khen danh Ngài, vì ấy
là vui.
4 Vì Đức Giê-hô-va đã chọn Gia-cốp cho mình,
Lấy Y-sơ-ra-ên làm cơ nghiệp riêng của Ngài.
5 Tôi biết rằng Đức Giê-hô-va là lớn, Chúa
chúng tôi trổi cao hơn hết các thần.
6 Điều nào đẹp ý Đức Giê-hô-va làm, Ngài bèn
làm điều nấy, Hoặc trên trời, dưới đất, Trong
biển, hay là trong các vực sâu.

7 Ngài khiến mây bay lên từ nơi cùng-đầu đất,
Làm chớp-nhoáng theo mưa, Khiến gió ra từ các
kho tàng của Ngài.
8 Ngài đánh giết các con đầu lòng xứ Ê-díp-tô,
Từ loài người cho đến loài thú vật;
9 Sai đến giữa Ê-díp-tô những dấu k" phép lạ
Hại Pha-ra-ôn và hết thảy các tôi tớ người;
10 Cũng đánh bại lắm dân tộc lớn, Và giết các
vua mạnh mẽ,
11 Từc là Si-hôn, Vua dân A-mô-rít, Oùc, vua
Ba-san, Và hết thảy vua xứ Ca-na-an.
12 Ngài ban xứ chúng nó làm sản nghiệp Cho
Y-sơ-ra-ên, là dân sự Ngài.
13 Hỡi Đức Giê-hô-va, danh Ngài còn đến đời
đời; Kỷ niệm Ngài trải qua đời nầy đến đời kia.
14 Vì Đức Giê-hô-va sẽ đoán xét dân sự Ngài,
Và đổi ý về việc những kẻ tôi tớ Ngài.
15 Hình tượng của các dân bằng bạc và bằng
vàng, Là công việc tay loài người làm ra.
16 Hình tượng có miệng mà không nói, Có mắt
mà chẳng thấy,
17 Có tai mà không nghe, Và miệng nó không
hơi thở.
18 Phàm kẻ nào làm hình tượng, và nhờ cậy
nơi nó, Đều giống như nó.
19 Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy chúc tụng Đức Giê-
hô-va! Hỡi nhà A-rôn, hãy chúc tụng Đức Giê-
hô-va!
20 Hỡi nhà Lê-vi, hãy chúc tụng Đức Giê-hô-va!
Hỡi các người kính sợ Đức Giê-hô-va, khá chúc
tụng Đức Giê-hô-va!

21 Đáng từ Si-ôn chúc tụng Đức Giê-hô-va, Là
Đấng ngự tại Giê-ru-sa-lem! Ha-lê-lu-gia!

136

1 Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va, vì Ngài là thiện;
Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
2 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời của các thần, Vì
sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
3 Hãy cảm tạ Chúa của muôn chúa; Vì sự nhân
từ Ngài còn đến đời đời.
4 Chỉ một mình Ngài làm nên các phép lạ lớn
lao, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
5 Ngài đã nhờ sự khôn sáng mà dựng nên các
từng trời, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
6 Ngài trương đất ra trên các nước, Vì sự nhân
từ Ngài còn đến đời đời.
7 Dựng nên những vì sáng lớn, Vì sự nhân từ
Ngài còn đến đời đời.
8 Mặt trời đặng cai trị ban ngày, Vì sự nhân từ
Ngài còn đến đời đời.
9 Mặt trăng và các ngôi sao đặng cai trị ban
đêm, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
10 Ngài đã đánh giết các con đầu lòng xứ Ê-
díp-tô, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
11 Đem Y-sơ-ra-ên ra khỏi giữa chúng nó, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
12 Dùng cánh tay quyền năng giơ thẳng ra, Vì
sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
13 Ngài phân Biển đỏ ra làm hai, Vì sự nhân từ
Ngài còn đến đời đời.

14 Khiến Y-sơ-ra-ên đi qua giữa biển ấy, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
15 Xô Pha-ra-ôn và cả đạo binh người xuống
Biển đỏ, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
16 Ngài dẫn dân sự Ngài qua đồng vắng, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
17 Đánh bại các vua lớn, Vì sự nhân từ Ngài
còn đến đời đời.
18 Đánh giết những vua có danh, Vì sự nhân từ
Ngài còn đến đời đời.
19 Tức là si-hôn, vua dân A-mô-rít, Vì sự nhân
từ Ngài còn đến đời đời.
20 Và Oùc, vua Ba-san, Vì sự nhân từ Ngài còn
đến đời đời.
21 Ngài ban xứ chúng nó làm sản nghiệp, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
22 Tức làm sản nghiệp cho Y-sơ-ra-ên, là kẻ tôi
tớ Ngài, Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
23 Ngài nhớ đến bực hèn hạ chúng tôi, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
24 Giải cứu chúng tôi khỏi kẻ cừu địch, Vì sự
nhân từ Ngài còn đến đời đời.
25 Ngài cũng ban đồ ăn cho mọi loài xác thịt,
Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.
26 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời của các từng trời!
Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.

137

1 Chúng tôi đang ngồi trên mé sông Ba-by-lôn,
Bèn nhớ lại Si-ôn, và khóc.
2 Chúng tôi treo đàn cầm chúng tôi Trên cây
dương liễu của sông ấy.

3 Vì ở đó những kẻ bắt chúng tôi làm phu tù, Có
biểu chúng tôi hát xướng; Kẻ cướp giựt chúng
tôi có đòi chúng tôi hát mừng, mà rằng: Hãy hát
cho chúng ta một bài ca của Si-ôn.
4 Trên đất ngoại bang, Chúng tôi làm sao hát
được bài ca của Đức Giê-hô-va?
5 Hỡi Giê-ru-sa-lem, nếu ta quên ngươi,
Nguyện tay hữu ta quên tài năng nó đi!
6 Nếu ta không nhớ đến ngươi, Chẳng thích
Giê-ru-sa-lem hơn Sự vui vẻ nhất của ta, Nguyện
lưỡi ta dính nơi ổ gà!
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ lại các con
cái Ê-đôm; Trong ngày Giê-ru-sa-lem, Chúng nó
nói rằng: Hãy hủy hoại, hãy hủy hoại Cho đến
tận nền nó đi!
8 ù con gái Ba-by-lôn, là kẻ phải bị diệt, Phước
cho người báo trả ngươi Tùy theo điều ác ngươi
đã làm cho chúng ta!
9 Phước cho người bắt con nhỏ ngươi, Đem chà
nát chúng nó nơi hòn đá!

138

1 Tôi sẽ hết lòng cảm tạ Chúa, Hát ngợi khen
Chúa trước mặt các thần.
2 Tôi sẽ thờ lạy hướng về đền thánh của Chúa,
Cảm tạ danh Chúa vì sự nhân từ và sự chân thật
của Chúa; Vì Chúa đã làm cho lời Chúa được tôn
cao Hơn cả danh thinh Chúa.
3 Trong ngày tôi kêu cầu, Chúa đáp lại, Giục
lòng tôi mạnh mẽ.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, các vua thế gian sẽ cảm tạ
Ngài, Vì họ đã nghe những lời của miệng Ngài.

5 Phải, họ sẽ hát xướng về đường lối Đức Giê-
hô-va, Vì vinh hiển Đức Giê-hô-va là lớn thay.
6 Dầu Đức Giê-hô-va cao cả, thì cũng đoái đến
những người hèn hạ; Còn kẻ kiêu ngạo, Ngài
nhận biết từ xa.
7 Dẫu tôi đi giữa gian truân, Chúa sẽ làm cho
tôi được sống, Giơ tay Chúa ra chống trả cơn
giận của kẻ thù nghịch tôi, Và tay hữu Chúa sẽ
cứu tôi.
8 Đức Giê-hô-va sẽ làm xong việc thuộc về tôi.
Hỡi Đức Giê-hô-va, sự nhân từ Ngài còn đến đời
đời; Xin chớ bỏ công việc của tay Ngài.

139

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết
tôi.
2 Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ
xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi.
3 Chúa xét nét nẻo đàng và sự nằm ngủ tôi,
Quen biết các đường lối tôi.
4 Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, Kìa, hỡi Đức Giê-
hô-va, Ngài đã biết trọn hết rồi.
5 Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, Đặt
tay Chúa trên mình tôi.
6 Sự tri thức dường ấy, thật diệu k” quá cho
tôi, Cao đến đổi tôi không với kịp!
7 Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu
khỏi mặt Chúa?
8 Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, Ví tôi nằm
dưới âm-phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó.
9 Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, Bay qua
ở tại cuối cùng biển,

10 Tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, Tay hữu
Chúa sẽ nắm giữ tôi.
11 Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất
tôi, Aùnh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối,
12 Thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi
Chúa, Ban đêm soi sáng như ban ngày, Và sự tối
tăm cũng như ánh sáng cho Chúa.
13 Vì chính Chúa nắn nên tâm thần tôi, Dệt
thành tôi trong lòng mẹ tôi.
14 Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách
đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng,
lòng tôi biết rõ lắm.
15 Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, Chịu
nắn nên cách xảo lại nơi thấp của đất, Thì các
xương cốt tôi không giấu được Chúa.
16 Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi;
Số các ngày định cho tôi, Đã biên vào sổ Chúa
trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy.
17 Hỡi Đức Chúa Trời, các tư tưởng Chúa quí
báu cho tôi thay! Số các tư tưởng ấy thật lớn
thay!
18 Nếu tôi muốn đếm các tư tưởng ấy, thì nhiều
hơn cát. Khi tôi tỉnh thức tôi còn ở cung Chúa.
19 Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa ắt sẽ giết kẻ ác!
Hỡi người huyết, hãy đi khỏi ta.
20 Chúng nó nói nghịch Chúa cách phớm
phỉnh, Kẻ thù nghịch Chúa lấy danh Chúa mà
làm chơi.
21 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi há chẳng ghét những
kẻ ghét Chúa ư? Há chẳng gớm ghiếc những kẻ
dấy nghịch Chúa sao?

22 Tôi ghét chúng nó, thật là ghét, Cầm chúng
nó bằng kẻ thù nghịch tôi.
23 Đức Chúa Trời ơi, xin hãy tra xét tôi, và biết
lòng tôi; Hãy thử thách tôi, và biết tư tưởng tôi;
24 Xin xem thử tôi có lối ác nào chăng, Xin dắt
tôi vào con đường đời đời.

140

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy giải cứu tôi khỏi
kẻ ác, Bảo hộ tôi khỏi người hung bạo,
2 Là kẻ toan mưu ác nơi lòng: Hằng ngày
chúng nó hiệp lại đặng tranh chiến.
3 Chúng nó mài nhọn lưỡi mình như rắn, Có
nọc độc rắn hổ trong môi mình.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy giữ tôi khỏi tay kẻ
ác, Bảo hộ tôi khỏi người hung bạo, Là kẻ toan
mưu làm bước tôi vấp ngã.
5 Những kẻ kiêu ngạo đã gài bẫy và trăng dây
cho tôi, Giương lưới dọc dài theo đường; Chúng
nó cũng đặt vòng gài tôi.
6 Tôi thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Ngài là
Đức Chúa Trời tôi. Đức Giê-hô-va ôi! Xin lắng
tai nghe tiếng nài xin của tôi.
7 Hỡi Chúa Giê-hô-va, là sức lực về sự cứu rỗi
tôi, Chúa che chở đầu tôi trong ngày chiến trận.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin chớ ứng hoàn sự ước
ao kẻ ác; Chớ giúp thành mưu kế nó, e nó tự cao
chăng.
9 Nguyện sự gian ác của môi những kẻ vây tôi
Bao phủ đầu chúng nó!

10 Nguyện than lửa đỏ đổ trên chúng nó!
Nguyện chúng nó bị quăng vào lửa, Trong nước
sâu, chẳng cất dậy được nữa!
11 Người nào có lưỡi gian trá chẳng được vững
lập trong xứ; Tai họa sẽ đuổi theo kẻ hung bạo
đặng đánh đổ hắn.
12 Tôi biết rằng Đức Giê-hô-va sẽ binh vực
duyên cớ kẻ khổ nạn, Đoán xét công bình cho
người thiếu thốn.
13 Người công bình hẳn sẽ cảm tạ danh Chúa;
Người ngay thẳng sẽ ở trước mặt Chúa.

141

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi đã cầu khẩn Ngài, xin
mau mau đến cùng tôi. Khi tôi kêu cầu Ngài, xin
hãy lắng tai nghe tiếng tôi.
2 Nguyện lời cầu nguyện tôi thấu đến trước
mặt Chúa như hương, Nguyện sự giơ tay tôi lên
được giống như của lễ buổi chiều!
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy giữ miệng tôi, Và
canh cửa môi tôi.
4 Xin chớ để lòng tôi hướng về điều gì xấu
xa, Đặng làm việc ác với kẻ làm ác; Nguyện tôi
không ăn vật ngon của chúng nó.
5 Nguyện người công bình đánh tôi, ấy là ơn;
Nguyện người sửa dạy tôi, ấy khác nào dầu trên
đầu, Đầu tôi sẽ không từ chối. Vì dẫu trong khi
chúng nó làm ác, tôi sẽ cứ cầu nguyện.
6 Các quan xét chúng nó bị ném xuống bên
hòn đá; Họ sẽ nghe lời tôi, vì lời tôi êm dịu.

7 Hài cốt chúng tôi bị rải rác nơi cửa âm phủ,
Khác nào khi người ta cày ruộng và tách đất ra.
8 Chúa Giê-hô-va ôi! mắt tôi ngưỡng vọng
Chúa, Tôi nương náu mình nơi Chúa; Xin chớ
lìa bỏ linh hồn tôi.
9 Cầu Chúa giữ tôi khỏi bẫy chúng nó đã gài
tôi, Và khỏi vòng kẻ làm ác.
10 Nguyện kẻ ác bị sa vào chính lưới nó, Còn
tôi thì được thoát khỏi.

142

1 Tôi cất tiếng kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va; Tôi
cất tiếng cầu khẩn Đức Giê-hô-va.
2 ỳ trước mặt Ngài tôi tuôn đổ sự than thở tôi,
Bày tỏ sự gian nan tôi.
3 Khi tâm hồn nao sờn trong mình tôi, Thì Chúa
đã biết nẻo đàng tôi. Trên con đường tôi đi,
Chúng nó gài kín một cái bẫy.
4 Xin Chúa nhìn phía hữu tôi, coi; Chẳng có
ai nhận biết tôi; Tôi cũng không có nơi nào để
nương náu mình; Chẳng người nào hỏi thăm
linh hồn tôi.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi kêu cầu cùng Ngài,
Mà rằng: Ngài là nơi nương náu của tôi, Phần
tôi trong đất kẻ sống.
6 Xin Chúa lắng nghe tiếng tôi, Vì tôi bị khốn
khổ vô cùng; Xin hãy cứu tôi khỏi kẻ bắt bớ tôi,
Vì chúng nó mạnh hơn tôi.
7 Xin hãy rút linh hồn tôi khỏi ngục khám, Để
tôi cảm tạ danh Chúa. Những người công bình
sẽ vây quanh tôi, Bởi vì Chúa làm ơn cho tôi.

143

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nghe lời cầu
nguyện tôi, lắng tai nghe sự nài xin của tôi; nhân
sự thành tín và sự công bình Chúa, xin hãy đáp
lại tôi.
2 Xin chớ đoán xét kẻ tôi tớ Chúa; Vì trước mặt
Chúa chẳng người sống nào được xưng là công
bình.
3 Kẻ thù nghịch đã đuổi theo linh hồn tôi, Giày
đạp mạng sống tôi dưới đất; Nó làm cho tôi phải
ở nơi tối tăm, Khác nào kẻ đã chết từ lâu rồi.
4 Vì vậy, thần linh tôi nao sờn, Tấm lòng sầu
não trong mình tôi.
5 Tôi nhớ lại các ngày xưa, Tưởng đến mọi việc
Chúa đã làm, Và suy gẫm công việc của tay Chúa.
6 Tôi giơ tay lên hướng về Chúa; Lòng tôi khát
khao Chúa như đất khô khan vậy.
7 Đức Giê-hô-va ôi! xin mau mau đáp lời tôi!
Thần linh tôi nao sờn. Xin chớ giấu mặt Chúa
cùng tôi, E tôi giống như kẻ xuống huyệt chăng.
8 Vừa buổi sáng, xin cho tôi nghe sự nhân từ
Chúa, Vì tôi để lòng trông cậy nơi Chúa; Xin chỉ
cho tôi biết con đường phải đi, Vì linh hồn tôi
ngưỡng vọng Chúa.
9 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin giải cứu tôi khỏi kẻ
thù nghịch; Tôi chạy nương náu mình nơi Ngài.
10 Xin dạy tôi làm theo ý muốn Chúa, Vì Chúa
là Đức Chúa Trời tôi; Nguyện Thần tốt lành của
Chúa dẫn tôi vào đất bằng thẳng.
11 Hỡi Đức Giê-hô-va, vì cớ danh Ngài, xin hãy
làm cho tôi được sống; Nhờ sự công bình Ngài,
xin hãy rút linh hồn tôi khỏi gian truân.

12 Nhờ sự nhân từ Chúa, xin hãy diệt hết kẻ
thù nghịch tôi, Và hủy hoại những kẻ hà hiếp
tôi; Vì tôi là kẻ tôi tớ Chúa.

144

1 Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va thay, là hòn
đá tôi! Ngài dạy tay tôi đánh giặc, Tập ngón tay
tôi tranh đấu.
2 Ngài là sự nhân từ tôi, đồn lũy tôi, Nơi ẩn
náu cao của tôi, và là Đấng giải cứu tôi, Cũng là
cái khiên tôi, và nơi tôi nương náu mình; Ngài
bắt dân tôi phục dưới tôi.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, loài người là chi, mà Ngài
nhận biết nó? Con người là gì, mà Ngài đoái
đến?
4 Loài người giống như hơi thở, Đời người như
bóng bay qua.
5 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy hạ các từng trời,
và giáng xuống, Đụng đến núi, thì núi sẽ xông
khói lên.
6 Xin hãy phát chớp nhoáng làm tản lạc kẻ thù
nghịch, Bắn tên Chúa mà làm cho chúng nó lạc
đường.
7 Cầu Chúa hãy giơ tay ra từ trên cao, Giải cứu
tôi, vớt tôi lên khỏi nước sâu, Cùng khỏi tay kẻ
ngoại bang;
8 Miệng chúng nó buông điều dối gạt, Tay hữu
chúng nó là tay hữu láo xược.
9 Hỡi Đức Chúa Trời, tôi sẽ hát xướng cho Chúa
một bài ca mới, Lấy đàn cầm mười dây mà hát
ngợi khen Chúa.

10 Chúa ban sự cứu rỗi cho các vua, Giải cứu
Đa-vít, kẻ tôi tớ Chúa, khỏi thanh gươm tàn hại.
11 Xin giải tôi thoát khỏi tay kẻ ngoại bang;
Miệng chúng nó buông điều dối gạt, Tay hữu
chúng nó là tay hữu láo xược.
12 Nguyện các con trai chúng tôi Giống như
cây đang mọc lên mạnh mẽ; Nguyện các con gái
chúng tôi như đá góc nhà, Chạm theo lối kiểu
của đền.
13 Nguyện kho lẫm chúng tôi được đầy dẫy,
Có đủ các thứ lương thực; Nguyện chiên chúng
tôi sanh sản hằng ngàn hằng muôn Trong đồng
ruộng chúng tôi.
14 Nguyện bò cái chúng tôi sanh đẻ nhiều;
Nguyện chớ có sự triệt hạ, sự ra xông đánh, Hay
là tiếng la hãi trong các hàng phố chúng tôi.
15 Phước cho dân nào được quang cảnh như
vậy! Phước cho dân nào có Giê-hô-va làm Đức
Chúa Trời mình!

145

1 Hỡi Vua, là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ tôn cao
Ngài, Chúc tụng danh Ngài đến đời đời vô cùng.
2 Hằng ngày tôi sẽ chúc tụng Chúa. Ngợi khen
danh Chúa đến đời đời vô cùng.
3 Đức Giê-hô-va là lớn và đáng ngợi khen thay;
Sự cao cả Ngài không thể dò xét được.
4 Dòng dõi nầy sẽ ca tụng công việc Chúa cho
dòng dõi kia, Và rao truyền việc quyền năng của
Chúa.
5 Tôi sẽ suy gẫm về sự tôn vinh oai nghi rực rỡ
của Chúa, Và về công việc lạ lùng của Ngài.

6 Người ta sẽ nói ra sự năng lực về việc đáng
kinh của Chúa; Còn tôi sẽ rao truyền sự cao cả
của Chúa.
7 Người ta sẽ truyền ra kỷ niệm về sự nhân từ
lớn của Chúa, Và hát lớn lên sự công bình Chúa.
8 Đức Giê-hô-va hay làm ơn, có lòng thương
xót, Chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ.
9 Đức Giê-hô-va làm lành cho muôn người, Sự
từ bi Ngài giáng trên các vật Ngài làm nên.
10 Hỡi Đức Giê-hô-va, các công việc Ngài sẽ
ngợi khen Ngài; Những người thánh Ngài cũng
sẽ chúc tụng Ngài.
11 Họ sẽ nói về sự vinh hiển nước Chúa, Thuật
lại quyền năng của Chúa.
12 Đặng tỏ ra cho con loài người biết việc
quyền năng của Chúa, Và sự vinh hiển oai nghi
của nước Ngài.
13 Nước Chúa là nước có đời đời, Quyền cai trị
của Chúa còn đến muôn đời.
14 Đức Giê-hô-va nâng đỡ mọi người sa ngã, Và
sửa ngay lại mọi người cong khom.
15 Con mắt muôn vật đều ngửa trông Chúa,
Chúa ban cho chúng đồ ăn tùy theo thì.
16 Chúa sè tay ra, Làm cho thỏa nguyện mọi
loài sống.
17 Đức Giê-hô-va là công bình trong mọi đường
Ngài, Hay làm ơn trong mọi công việc Ngài.
18 Đức Giê-hô-va ở gần mọi người cầu khẩn
Ngài. Tức ở gần mọi người có lòng thành thực
cầu khẩn Ngài.
19 Ngài làm thỏa nguyện mọi người kính sợ
Ngài; Cũng nghe tiếng kêu cầu của họ, và giải

cứu cho.
20 Đức Giê-hô-va bảo hộ những kẻ yêu mến
Ngài, Song hủy diệt những kẻ ác.
21 Miệng tôi sẽ đồn ra sự ngợi khen Đức Giê-
hô-va; Nguyện cả loài xác thịt chúc tụng danh
thánh của Ngài, Cho đến đời đời vô cùng.

146

1 Ha-lê-lu-gia! Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen
Đức Giê-hô-va!
2 Trọn đời sống tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-
va; Hễ tôi còn sống chừng nào tôi sẽ hát xướng
cho Đức Chúa Trời tôi chừng nấy.
3 Chớ nhờ cậy nơi các vua chúa, Cũng đừng
nhờ cậy nơi con loài người, là nơi không có sự
tiếp trợ.
4 Hơi thở tắt đi, loài người bèn trở về bụi đất
mình; Trong chính ngày đó các mưu mô nó liền
mất đi.
5 Phước cho người nào có Đức Chúa Trời của
Gia-cốp giúp đỡ mình, Để lòng trông cậy nơi Giê-
hô-va Đức Chúa Trời mình!
6 Ngài là Đấng dựng nên trời đất, Biển, và mọi
vật ở trong đó; Ngài giữ lòng thành thực đời đời,
7 Đoán xét công bình cho kẻ bị hà hiếp, Và ban
bánh cho người đói. Đức Giê-hô-va giải phóng
người bị tù.
8 Đức Giê-hô-va mở mắt cho người đui; Đức
Giê-hô-va sửa ngay lại những kẻ cong khom; Đức
Giê-hô-va yêu mến người công bình;

9 Đức Giê-hô-va bảo hộ khách lạ, Nâng đỡ kẻ
mồ côi và người góa bụa; Nhưng Ngài làm cong
quẹo con đường kẻ ác,
10 Đức Giê-hô-va sẽ cai trị đời đời; ù Si-ôn, Đức
Chúa Trời ngươi làm Vua đến muôn đời! Ha-lê-
lu-gia!

147

1 Khá ngợi khen Đức Giê-hô-va,! vì là điều tốt.
Hãy hát ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta; vì là
việc tốt lành. Sự ngợi khen hiệp lễ nghi.
2 Đức Giê-hô-va xây cất Giê-ru-sa-lem; Ngài
hiệp lại những kẻ bị tản lạc của Y-sơ-ra-ên,
3 Chữa lành người có lòng đau thương, Và bó
vít của họ.
4 Ngài đếm số các vì sao, Gọi từng tên hết thảy
các vì ấy.
5 Chúa chúng tôi thật lớn, có quyền năng cả
thể; Sự thông sáng Ngài vô cùng vô tận.
6 Đức Giê-hô-va nâng đỡ người khiêm nhường,
Đánh đổ kẻ ác xuống đất.
7 Hãy hát sự cảm tạ cho Đức Giê-hô-va, Gảy
đàn cầm mà ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi.
8 Ngài bao các từng trời bằng mây, Sắm sửa
mưa cho đất, Làm cho cỏ mọc trên núi.
9 Ban đồ ăn cho thú vật, Và cho quạ con kêu
rêu.
10 Ngài chẳng đẹp lòng sức của ngựa, Cũng
không thích chân của loài người,
11 Bèn là đẹp lòng người kính sợ Ngài, Và kẻ
trông đợi sự nhân từ của Ngài.

12 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy ngợi khen Đức Giê-
hô-va! ù Si-ôn, hãy ca tụng Đức Chúa Trời
ngươi!
13 Vì Ngài đã làm cho then cửa ngươi nên vững
chắc, Ban phước cho con cái ngươi ở giữa ngươi.
14 Ngài giáng bình an trong bờ cõi ngươi, Làm
cho ngươi được đầy dẫy lúa miến tốt nhất.
15 Ngài ra lịnh mình trên đất, Lời của Ngài
chạy rất mau.
16 Ngài cho mưa tuyết như lông chiên, Rải
sương mốc trắng khác nào tro.
17 Ngài ném giá từng miếng; Ai chịu nổi được
sự lạnh lẽo của Ngài?
18 Ngài ra lịnh làm cho tuyết giá tan ra, Khiến
gió thổi, nước bèn chảy.
19 Ngài truyền lời mình cho Gia-cốp, Luật lệ và
mạng lịnh mình cho Y-sơ-ra-ên.
20 Ngài chẳng hề làm như vậy cho dân nào
khác; Chúng nó không có biết mạng lịnh của
Ngài. Ha-lê-lu-gia!

148

1 Ha-lê-lu-gia! Từ các từng trời hãy ngợi khen
Đức Giê-hô-va! Hãy ngợi khen Ngài trong nơi
cao cả!
2 Hỡi hết thảy các thiên sứ Ngài, hãy ngợi khen
Ngài! Hỡi cả cơ binh Ngài, hãy ngợi khen Ngài!
3 Hỡi mặt trời, mặt trăng, hãy ngợi khen Ngài!
Hỡi hết thảy ngôi sao sáng, hãy ngợi khen Ngài!
4 Hỡi trời của các từng trời, hỡi nước trên các
từng trời, Hãy ngợi khen Ngài!

5 Cả thảy khá ngợi khen danh Đức Giê-hô-va;
Vì Ngài ra lịnh, thảy bèn được dựng nên.
6 Ngài lập cho vững các vật ấy đến đời đời
vô cùng; Cũng đã định mạng, sẽ không có ai vi
phạm mạng ấy.
7 Hỡi các quái vật của biển, và những vực sâu,
Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va từ nơi đất.
8 Hỡi lửa mà mưa đá, tuyết và hơi nước, Gió
bão vâng theo mạng Ngài,
9 Các núi và mọi nổng, Cây trái và mọi cây
hương nam,
10 Thú rừng và các loài súc vật, Loài côn trùng
và loài chim,
11 Những vua thế gian và các dân tộc, Công-
hầu và cả quan xét của thế gian,
12 Gã trai trẻ và gái đồng trinh, Người già cả
cùng con nhỏ:
13 Cả thảy khá ngợi khen danh Đức Giê-hô-va!
Vì chỉ danh Ngài được tôn cao cả; Sự vinh hiển
Ngài trổi cao hơn trái đất và các từng trời.
14 Ngài đã cất cái sừng của dân sự Ngài lên, Là
sự ngợi khen của các thánh Ngài, tức của dân
Y-sơ-ra-ên, Là một dân ở gần bên Ngài, Ha-lê-lu-
gia!

149

1 Ha-lê-lu-gia! Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-
va một bài ca mới! Hãy hát ngợi khen Ngài trong
hội các thánh Ngài.
2 Nguyện Y-sơ-ra-ên mừng rỡ nơi Đấng đã
dựng nên mình; Nguyện con cái Si-ôn vui vẻ nơi
Vua mình.

3 Nguyện chúng nó nhảy múa mà ngợi khen
danh Ngài, Dùng trống-cơn và đàn cầm mà hát
ngợi khen Ngài!
4 Vì Đức Giê-hô-va đẹp lòng dân sự Ngài;
Ngài lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm
nhường.
5 Nguyện các thánh Ngài mừng rỡ về sự vinh
hiển, Hát vui vẻ tại trên giường mình!
6 Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng
họ, Thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ,
7 Đặng báo thù các nước, Hành phạt các dân;
8 Đặng trói các vua chúng nó bằng xiềng, Và
đóng trăng các tước vị chúng nó.
9 Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các
thánh Ngài được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!

150

1 Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va
trong nơi thánh Ngài! Hãy ngợi khen Ngài trên
bầu trời về quyền năng Ngài!
2 Hãy ngợi khen Ngài vì các việc quyền năng
Ngài! Hãy ngợi khen Ngài tùy theo sự oai nghi
cả thể của Ngài!
3 Hãy thổi kèn ngợi khen Ngài, Gảy đàn sắt đàn
cầm mà ca tụng Ngài!
4 Hãy đánh trống cơm và nhảy múa, mà hát
ngợi khen Ngài! Hãy gảy nhạc khí bằng dây và
thổi sáo, mà ca tụng Ngài!
5 Hãy dùng chập chỏa dội tiếng, Mã la kêu rền,
mà ngợi khen Ngài!

6 Phàm vật chi thở, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-
va! Ha-lê-lu-gia!

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e